

नं० ४७३२ - च
चातुर्मासि यज्ञपद्धति -
सुबोधिनी (पूर्ण)
पत्राणि ८०

नं० ४७३२-घ

चानुर्मास्ययज्ञपद्वतिः सुखाधिनी

नं० ४७३२-घ

पत्राणि - ६० (नवतिः) (पूर्ण)

१ श्रीगणेशायनमः॥ श्रीसरस्वत्यैनमः॥ विनायकं शिवं सांबं गुरुं नत्वा विरच्यते॥ चातुर्मास्याख्यं
 ज्ञानं पद्धतिः सुखबोधिनी॥ ॥ इह तावद्विः संस्था तु गणिता निचातुर्मास्यानि॥ ततः संस्थानां
 नित्यत्वाच्चातुर्मास्यान्यपि नित्यानि॥ यद्यपि प्रजापतिर्ह्यप्रजातिवाम इत्युपक्रम्य चतुर्दशे महाको
 षीतकिंश्रुतिः श्रूयते तेन प्रजातिका मोयजेतेति तथापि सोऽप्यत्रिविधप्ररोचनापरत्वेनार्थवा
 दपरेति ज्ञेयं॥ अन्यथा अरुण्यं ह वै चातुर्मास्याजिनः फलं भवतीति श्रुत्यंतरविरोधः स्यात्
 तथा चाग्निहोत्रादीनां मन्त्रुरपि यावज्जीवप्रयोगत्वेन नित्यतां बोधयति॥ अग्निहोत्रं चतुर्द्रया
 दाद्यं तेऽहनि शोः सदा॥ दर्शे न चार्धमासां ते यौर्मासे न चैव हि॥ सस्यां ते न वसस्पे स्यात्तथैवेति हि
 जोध्वरेः॥ पशुनात्ययनां तेन समां ते सौर्मखैः॥ तथा॥ तेष्वा मसं भवेत्क्रूर्योदिष्टिं वै चानं रीद्विजः॥

राम
 १

सिक्के १

इत्यनुकल्पविधानादपि नित्यं तेव ॥ तस्माद्यावज्जीवप्रयोगाण्येव चातुर्मास्यानियथा कथंचित्यतिव
 र्धमनुष्ठेयानि ॥ तत्र तावत्तु यज्ञाचार्येण स्वअनुसारेण प्रतियर्वाख्यानि सूचितानि ॥ अतस्त
 त्सत्रानुसारेण तान्येव ग्रथ्यंते ॥ यथा ॥ फाल्गुनां पौर्णमास्यां चैत्रां मलमासादिनिर्दुष्टार्थाप्र
 तिसंवत्सरं प्रयोगारंभः ॥ तत्र वसिष्ठः ॥ वायी कृयतडागादिप्रतिष्ठां यज्ञकर्म च ॥ न कुयी न्मल
 मासे तु महादानव्रतानि चेति ननु नित्यं नैमित्रिकं कुयीत्ययतः सन्मलिम्बुचे ॥ इति नित्यं नैमि
 त्रिकयोः कर्त्तव्यता दृहणति नाभिहितं तत्किमिति चेत् ॥ समंतत्र मासविशेषनासतिरप्येकमाव
 श्यकं यदि हितं तन्नित्यं ॥ तत्र मलमासे पिकायै ॥ यथा आरुवाग्निहोत्रहोमदर्शपूर्णमास नित्यं आ
 द्यं च महायज्ञातिथिपूजादेवपूजासंध्यादिकं ॥ यस्याकरणे प्रत्यवायः श्रूयते ॥ न त्वनित्यमा

२

त्रैपञ्चादिकमपि ॥ यश्च सोमचातुर्मास्यादीनां नित्यानामपि मलमासेश्च ननुष्ठितानां मासांतरेऽनुष्ठानसमय
 स्पविद्यमानत्वात् उत्तरे देवकार्याणीति देवलवचनाच्च ॥ यस्तु मासेऽप्राधानं यस्तु कर्मापि प्रायश्चित्तव्रता
 निव ॥ न कुर्यात्मलमासेऽपि शुक्रपुर्वोरुपसवे ॥ इति गुरुशुक्रयोरस्तेऽपि सामान्यतो निषेधः श्रूयते तस्यापि
 प्रथमारंभे एवावकाशः ॥ नित्योपात्रानामकरणो दोषश्च वणात् उत्तरकालासंभवाच्चावृत्तौ गुरुशुक्रयो
 रस्ते एव प्रारंभणीयानि चातुर्मास्यानीति सिद्धम् ॥ अथ वैश्वदेवादियवचतुष्टयवाच्यार्थानां चातुर्मास्या
 नां फाल्गुने मासि पूर्वस्यां पौर्णमास्यां प्रयोगारंभः कर्तव्यः ॥ उत्तरस्यां प्रधानयागः ॥ अयं चारंभो मातृ
 यजनपूर्वकमाभ्युदयिकं कृत्वा कर्तव्यः ॥ तदुक्तं मास्ये ॥ नानिष्ठात्पितृं ह्यहिकर्म वैदिकमाचरेदिति
 ततः आहोत्रं पृथक् च वैश्वानरयार्जन्येष्टिं कुर्यात् १ सा च प्रतिवर्षमावर्तते ॥ चातुर्मास्यान्यारय्यमा

३

राम

णोवेष्टानरीयपार्जन्यायायजेतेतिचरकारणामारंभसंयोगेनविधानात्॥ ननुअप्रवृत्तपूर्वस्यकर्तुः
 प्रवृत्तनमारंभः॥ द्वितीयादिप्रयोगेचनाप्रवृत्तपूर्वःकर्त्रीअतःप्रारंभाभावात्द्वितीयादिप्रयोगेसा
 नभविष्यतीतिचेत्मेवांयत्करिष्यमाणस्यकर्मणःप्रथमोयःपदार्थःसप्रारंभउच्यते। सप्तनःप्र
 नरपिक्रियामारंभमाणस्यभवत्येव॥ प्रतिदिनमपिपाकंकुर्वन्पाकमारंभतइतित्युच्यते॥ अतश्चा
 तुर्मास्यावृत्तौतदारंभार्थायावेष्टानरयार्जन्यायाआधृत्तिःसिद्धाभवति॥ इतरथाहिद्वितीयादिप्र
 योगेप्रारंभत्वाभावान्नस्यात्॥ कृतत्वात्॥ अन्वारंभणीयात्वात्तुर्मास्यानांप्रथमारंभेपिअकृ
 शाखिनानंभवत्येव॥ पूर्वादर्शपूर्णमासभ्यामन्वारंभणीयेष्टिरितिदर्शपूर्णमासयोरेवप्रथमारं
 भेपूर्वागत्वेनविधानात्॥ अपंचितञ्चायंविषयआग्रावैस्मवीचयह्यमाणस्येतिस्त्रभाष्ये॥ अ

३

3

च

तत्र शशाखिनां सर्वत्रेष्टियसु बंधेषु यजमान एवीद्वरणाग्र्यन्वाधाने कुर्यात् ॥ यजमानाधिकारे प
 णितत्वात् ॥ तत्र प्रयोगः ॥ वैश्वानरपार्जन्येष्ट्यर्थं गार्हपत्यादाहवनीयमुद्धरामि ॥ गार्हपत्यादक्षिणा
 भिमाहरामीति ॥ ततोऽग्र्यन्वाधानं ममाग्नेवर्चदत्पादिना ॥ वौषीतकं विद्वेनेत्युक्तत्वात् ॥ ततो ब्रह्म
 वरणं ॥ यथा ॥ असुकसगोत्र असुकासुकशर्मन्वातुमीत्यांगभूतयान्वाहार्यदक्षिणया वैश्वानर
 पार्जन्येष्ट्या हंयन्ते तत्र मेत्वं ब्रह्मा भवेति ॥ ततो ब्रह्मण आसन संस्कारः समंत्रकः ॥ सर्वकर्मणां च
 साह्यं ॥ यजमानः तस्मीमात्रे ॥ तत आसन्ने हविषि हविः संमशीने ब्रतग्रहणे च कृते एहि होतरिति हो
 तृष्वैवे होता आचम्य दक्षिणा वृत्तणीतोत्करावतरेण प्रपद्य कृतिवद्धर्हिण कम्पकं प्रपद्यादिसप्त
 दश सामिधेनी रन्वपरिभूरसीत्यंतं कुर्यात् ॥ ततः आवाहने ॥ अग्निमन्न आ ४ वह ॥ सोममा ४ वह ॥

राम
३

वैष्णानरमाष्टवहा॥पर्जन्यमाष्टवहादेवांश्चाज्ययां इत्यादि॥उन्नमेषयाजो॥स्वाहाग्निं स्वाहासोमं स्वाहावैष्णान
 नरं स्वाहापर्जन्यं स्वाहादेवा इत्यादि॥वाचैष्वावाज्यभागो॥वैष्णानरायानुब्रूहीत्युक्ते॥अतावानं वैष्णान
 रमृतस्य ज्योतिषस्य त्ति॥अजस्रं भातुमीमहो मिति ब्रूत्य जातुरो ब्रुवाक्यं वैष्णानरं यजेत्युक्ते भूर्भुवः॥
 येष्टयजामहे वैष्णानरं नाभिं यज्ञानां सदनं रयीणां महामाहावमभिसंनवत॥वैष्णानरं यमध्वराणां
 यज्ञस्य ब्रूतुं जनयंत देवाः वाष्टवोष्टवः सहस्रजः सहस्रजः स्वः इति याज्या॥पर्जन्यायानुब्रूहीत्युक्ते॥
 पर्जन्याय प्रगायत दिवसु वायमीकृषे॥स नो यवममिच्छेत्तोऽश्म॥पुरोनु॥पर्जन्यं यजेत्युक्ते॥भूयेष्ट
 यजामहे पर्जन्यं यस्य व्रतेऽथि वीनं मीतियस्य व्रतेश फवज्जर्भुहीति॥यस्य व्रतं उषधीर्विश्वरूपाः
 सनः पर्जन्यमहि शर्मयच्छाष्टवोष्टवः सहस्रजः इति पर्जन्यस्य याज्या॥नित्ये सिद्धकृतः॥पित्री हि देवा

न

नितिपुरोचुः। नू। ये हेमिंस्विष्टकृतमया लग्निरग्निः प्रियाधामान्यया ह्रीमस्य प्रियाः वैश्वानरस्य प्रि
 याः पर्जन्यस्य प्रियाः देवतामित्यादि प्रकृतिवत् ॥ सूक्तवाक्ये ॥ अग्निर्हृक्कृतः सोमो हृक्कृतः ॥ वैश्वानरो
 हविरजुषतावीरुधतमरोज्यायोक्तः ॥ पर्जन्यो हृक्कृतः ॥ देवा आज्यया इत्याद्यां वैनीयोपस्थानां तं प्रकृ
 तिवत् ॥ अथ त्यागाय वैजमानस्य ॥ प्रयाजे शुवतुर्षु प्रकृतिवत् ॥ उन्नमे प्रयाजे ॥ इदमग्नये सोमा
 य वैश्वानराय पर्जन्याय देवेभ्य आज्येभ्यः ॥ प्रधानस्य ॥ इदं वैश्वानराय ॥ इदं पर्जन्याय ॥ इद
 मग्नये स्विष्टकृते मूहने ॥ वैश्वानरस्य पर्जन्यस्यो जितिः ॥ वैश्वानरस्य पर्जन्यस्य मयनुदतां ॥ सूक्त
 वाक्ये ॥ इदमग्नये सोमाय वैश्वानराय पर्जन्याय देवेभ्य आज्येभ्यो मय होत्राय इत्यादि ॥ अन्यत्स
 र्वं स याजमानं प्रकृतिवत् ॥ यदा च कात्यायना वैश्वानरं स विशेषणं कुर्वति ॥ तदा आवाहने ॥ अ

तं

ग्निर्वैश्वानरमाहेत्यादि। उन्नमिषयाजे॥ स्वाहाग्निर्वैश्वानरमित्यादि॥ प्रधाने॥ अग्नये वैश्वानरा
यानुर्ब्रूहीत्युक्ते॥ वैश्वानरे न ऊतय आघयातु परावतः॥ अग्निर्नः सुहृतीरयोऽमृपुरो॥ अग्निं
वैश्वानरं यजेत्युक्ते॥ धृन्येहेग्निर्वैश्वानरं पृष्टोदिविपृष्टो अग्निः पृथिव्यां पृष्टो विश्वा उषधी रा
विवेश॥ वैश्वानरः सहसा पृष्टो अग्निः स नो दिवा सरिषः पातनक्रां ४ वौ ४ षट्। उजः। इति याज्वा।
अग्नेर्वैश्वानरस्य प्रिया धामान्यया लितिति सिष्टकृति॥ अग्निर्वैश्वानरो हविः कृतेति सूक्तवाक्ये॥
इदमग्नये वैश्वानरायेति सर्वत्र त्यागे सू॥ वैश्वानरपाजं न्येष्टिः स मामा॥ ४॥ अथ वैश्वदेवाख्यं
पर्व उच्यते॥ तस्मिन्नेवाहनि उधुराणां तत्र प्रयोगः॥ वैश्वदेव पर्यायं गार्हपत्यादाहवनीयमुधुरा
मि॥ गार्हपत्यादहिराग्निमाहरामि॥ ततोऽग्न्याधानं॥ अतंच॥ तत उन्नरस्यां योरी मास्यां शाखां

५
सजेष्ट

तराद्वरणं॥ त्वशाखायां सोमएवविधानात्॥ तस्यविधिः॥ विहारउत्तरतःपूर्वमिषुखान्मत्विजोब्र
ह्महोत्रधर्माग्रीभ्रान्क्रमेणोर्वेष्य॥ स्वयमुदङ्गलोयजमानोवृणीते॥ तत्रप्रयोगः॥ वज्रमादाय
अकृतांगुष्ठं॥ मत्विजोदक्षिणेजाचुन्यादायअमुकसगोत्रअमुकाअमुकशर्मनप्रथमजवत्सदक्षिणे
नऐष्टिकेनवैश्वदेवेनपर्वणाऽहंयक्षेत्तत्रमेत्वंब्रह्माभव। एवंसर्वेषां। अर्चीकृतपुष्पादिदानं। पुण्याह
वाचनं॥ आशीर्वादादि॥ ब्रह्मणआसनसंस्कारादि॥ ततआध्वर्यवंयावध्रविःसंमर्शनं॥ ततोहविःपु
आसादितेषुव्रतग्रहणेचकृतेअग्निमंथनं॥ यद्यपिअग्निमंथनीयाश्चासत्रेषुहविंश्चितिनियमः॥
तथापिआसत्रानिहवीष्ममिष्टृश्येत्पनेनल्पवापाहिमांयज्ञज्ञमित्यतआरभ्यानुकृष्टेनवायंयच्छ
तीत्यंतस्यव्रतग्रहणस्यकर्मणोपेक्षयाहविरासादनस्यपूर्वकालात्वंप्रतिपादितंयाजमानाधिकारे॥

राम
५

संवदेप्रविश्य २

ततश्च व्रतग्रहणं हविरासादनेनाव्यवहितोत्तरकालसंवधं॥ तस्मात्सत्यपिनियमे हविरासादने व्रतग्रहणं
 वक्तुं शक्यं॥ च शब्दामिषा योऽप्ययमेव सूत्रे॥ ततश्चाचम्य वेदेऽपश्चात्तभागे स्थितो नयेम
 श्यमानाया उग्रहीतिसंवेधितो होता वक्ष्यमाणमनुवचनं गणधर्मेण पठेत्। यथा॥ अभित्वा देवस
 वितरीशानं वार्याणां॥ सदावन्भागमीमहो३ इति त्रिः अभित्वा हो३ अभि हो३ महीधोः पृथिवीचन
 इमं यज्ञं मिमिक्षतां॥ पिपृतां नो भरीमभो३ त्वामने पुष्करादध्यथर्वा निरमंथत॥ सूर्ध्वो विश्वस्य वाय
 तो३ तसु त्वादध्यङ् अग्निः पुत्र ईधे अथर्वणः॥ वृत्रा हणं पुरंदरो३ तसु त्वायाथ्यो वृषा समीधे द
 सुहंतमं॥ आरमेत्॥ जाता या उग्र ४ ही त्रुक्ते॥ धनं जयं रणे रणे३ उत सुवंतु जंतव उदग्निः वृत्रहा
 जनि॥ ~~अत्र विरमेत्। हस्तेन धार्यमाणाय इति येषां संप्रैषः अस्माकं तु~~

तुक्ते ४ ही त्रुक्ते

६

हस्तधारणार्थं यंच त्वर्था ते न हस्ते न मथितो ग्निर्षदाधार्यते तदिन्द्रियोज नीयं अत्र च हस्ते ॥ धनं जयो
 रणोरणो ३ आयं हस्ते भखादिनं शि सुजातं न विभ्रति ॥ धिरमेत ॥ प्रक्षिप्यमाणायानुद्धृष्टीत्युक्ते वि
 शामग्निं स्वधरो ३ प्रदेवं देववीतये भरता वस्तु विन्नमं ॥ आज्याङ्गतो ह्ययमानायां ॥ आस्वेयो नो निषीद
 तो ३ आज्ञातं जातवेदसि प्रियं शिशीता तिथिं ॥ स्यो न आयुह्यतो ३ अग्निनाग्निः समिध्यते कविर्दृ
 ह्यतिर्धुवा ॥ हव्यवाङ्मुक्तास्यो ३ त्वं त्यग्ने अग्निना विप्रो विप्रेण संत्सता ॥ सखा सखा समिध्यसो
 ३ तं मर्जयंत सुक्रतुं पुण्यं यावानमाजिषु ॥ त्वेषु ह्येषु वाजिनो ३ इति त्रिः ॥ तं मर्जं नो ३ तं मर्जं नो ३
 म् ॥ इति परिधानीया ॥ अत्र च विद्वरेष्य कर्मस्वतरेण प्रथमां परिधानीयां च संतानार्थीर्धर्चनकां
 रुतीति परिभाषितत्वादनुवचने सर्वत्र अध्वर्युवशात्कर्मवैद्वर्येण संयोगपठितानामृचां पूर्वमग

राम
६

र्धर्चेनसंघानंकार्यं॥इत्यग्निमंथनं॥४॥ततएहिहोतरितुक्ते॥आचम्यतीर्थप्रवेशादि॥कंपपद्यादि
 सप्तदशसामिधेत्यः॥आवाहनेविशेषः॥अग्निमग्ना४वह॥सोममा०॥अग्निमावह॥सोममावह॥
 सवितारोउपांशुः॥आवहउच्चैः॥सरस्वतीमा०॥वृषणामा०॥मरुतःस्ववसआवह॥विष्वाहेवानूउ
 पांशु॥आवाहउच्चैः॥आवाहृथिवी॥उपांशुआवाहउच्चैः॥अनावात्य वाजिनोयजतीत्युक्तत्वात्वा
 जिनांनावाहनं॥देवौइत्यादि॥सप्तदशेनवज्जेणयाभानंभातव्यमववाधइतिविशेषः॥देवसवित
 रेतंत्वाइत्यारभ्यउपवेशनादिसमानं॥नवप्रयाजाः॥चत्वारःप्राकृताः॥चतुर्थोत्तमावंतरेणचत्वा
 रआगंतुकाः॥तेच।भू०ये०हे०उरोअग्नाज्यस्यव्यंत्त४वौ४षट्।उजः।एवंउवासानक्ताअग्नाज्य
 स्यवीतां॥देव्याहोताराअग्नाज्यस्यवीतां॥तिस्रोदेवीरग्नाज्यस्यव्यंत्त॥उत्तमेप्रयाजे॥भू०ये०हे०

७

स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहा ॥ स्वाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहा ॥ सवितारं ॥ उपं सु स्वाहा सरस्वती स्वाहा वृ
 षणं स्वाहा मरुतः स्वतवसः स्वाहा विश्वादेवान् ॥ उपं ० ॥ स्वाहा ॥ या वा पृथिवी ॥ उपं ० ॥ स्वाहा
 देवा अज्यपा जुषाणा स्वाहा वाजिने प्र अज्यस्य हविषो व्यं चित्पादि ॥ सहता वाज्यभागौ ॥ अग्न
 ये नु ३४ ही तुक्ते ॥ त्वमग्ने स प्रथा असि जुष्टो होता वरेण्यः ॥ त्वया यज्ञं वितन्वतो अमृ ॥ सोमा या नु ३४
 ही तुक्ते ॥ सोमयास्ते मयोधु वज्रतपः संति दासुषोताभिर्नो विता भवो अमृ ॥ प्राकृते या ज्ये ॥ प्रधान
 स्या अग्नये नु ३४ ही तुक्ते ॥ अग्निर्हर्भेति पुरो नु वाक्पा ॥ अग्निं पतं तुक्ते ॥ भुवो यज्ञस्येति या ज्ये ॥ सो
 मा या नु ३४ ही तुक्ते ॥ इमं यज्ञमिदं वचो जु जुषाण उपागहि ॥ सोमत्वं नो वृधे भवो अमृ ॥ इति पुरो सो
 मं यजे तुक्ते ॥ भूये हे सोमं याते धामानि दिविया पृथिव्यं पापवर्षते ह्यो यथा प्रसु ॥ तेभिर्नो विधेः

जे ३

राम

७

सुमनाग्रहेलत्राजंत्सोमप्रतिहव्यागृभाया ४ वौषट्। उंजः। इति याज्या उपां सुसावित्रः। सवित्रे। अत्र
 ४४ ही त्वक्ते हिरण्यपाणिमृतये सवितारमुपकृये॥ सचेता देवतायदं। उंम्। सवितारं॥ यजेत्सुक्ते
 भूयेहे। सवितारमुदीरय कवितमं कवीनामुनत्रैनमभिमधाष्टतेन॥ सनोवस्स निप्रयता हिता निचंदा
 णिदेवः सविता सुवाति। वौ ४ षट्। उंजः। इति सवित्वयाज्या उवाकी॥ सरस्वत्या अत्र ४४ ही त्वक्ते॥ पावकानः
 सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती॥ यज्ञं वष्टुधियाव सोऽम्॥ सरस्वती यजेत्सुक्ते॥ भूयेहे सरस्वती मिमाचुक्ता
 नायुष्मदानमोभिः प्रतिसोमं सरस्वतिज्युषस्वातवशर्मन्प्रियतमे दधाना उपस्थेयामशरणं नृणां ४
 वौ ४ षट्। उंजः। इति सरस्वत्यायाज्या उवाकी। इत्से ४४ ही त्वक्ते। इत्से तव व्रते वयं न रिष्येम कदाचन॥ सो
 तारस्म इह स्म सोऽम्। इति पुरो। इत्से यजेत्सुक्ते। भूयेहे इत्से सुकंते अथ यजतंते अथ द्विषु रूपे अह

८

४

नीयोरिवासि। विष्वाहिमावाअवसित्त्वावोभशतेरूपं निर्हृतिरत्न ४वो ४षट्। उज्ज इति याज्या। मरु
 द्यः स्वतवद्रोचुर्गृहीतुको ॥ इहेहवः स्वतवसः कवयः सूर्यत्वचः ॥ यज्ञं मरुत आहृणोश्म। पुरो ॥
 मरुतः स्वतवसो यजेतुको ॥ भूयेहे मरुतः स्वतवसः प्रचित्रमर्कं गृणते त्वराप नातताय स्वतवसे भर्धं।
 ये सहांसि सहसा संहंते रेजते अग्ने पृथिवी मखेभ्या ४वो ४षट् ॥ उज्ज। इति याज्या वैश्वदेवद्यावापृथिवीयो
 वो मांश्च। विष्वेभ्यो देवेभ्यः ॥ अनुर्गृहीतुको विष्वे देवास आगतस्तृणताम इमं हयं ॥ एवं वर्हिर्निषीद
 त ॥ उं श्र। पुरो ॥ विष्वा देवान् ॥ यजेतुको ॥ भूयेहे विष्वा देवान् स्त्रीर्णो वर्हिषि समिधाने अग्नौ स्तुते न
 मस्ते मसा विवासे। अग्नित्रो अद्य विद्ये यजत्रा विष्वे देवा हविषिमा दयध्वं ॥ वो ४षट्। उज्ज। इति या
 ज्या। यावापृथिवीभ्यां ॥ अनुर्गृहीतुको महीधौः पृथिवी वन इमं यज्ञं मिमिक्षतां। पितृतां नो भरीमभिः ॥

 राम
 ८

उंमृ३।पुरो॥यावापृथिवी॥यजेत्सुक्ते॥भूये॥हे॥यावापृथिवी॥पृथ्वीवद्गुलेदूरेअंतेउपश्रुवेनमसायजेअ
 स्मिन्॥दधातेयेसुभगेसुवर्तु॥यावारुतं॥पृथिवीनोअधात॥वौ४षड॥उजः॥इतियाज्या॥विराजोस्ति
 पृकृतः॥अमयेस्तिपृकृतेनुर्ह॥सुक्ते॥पिधोअमेदीदिहिपुरो॥नोजत्तपास्सर्मायधिष्ठ॥त्वांशसंतउ
 पयंतिवाजो३म्॥पुरो॥अग्निं॥स्तिष्ठकृतंयजेत्सुक्ते॥भूये॥हेग्निंस्तिष्ठकृतमयालग्निरग्नेःप्रियाधामा
 न्ययादसोमस्यप्रियाधामान्ययालग्नैःप्रियाधामान्ययादसोमस्यप्रियाधामान्ययाद॥सवितुः॥प्रि
 याधामान्ययादसस्त्व॥त्याःप्रियाधामान्ययादसूक्ष्मःप्रियाधामान्ययाणमरुतांस्वतवसांप्रि
 याधामान्ययाद॥विश्वेषांदेवानां॥प्रियाधामान्ययाद॥यावापृथिव्योः॥प्रियाधामान्ययादेवा
 नामाज्यपानांप्रियाधामानियद्दमेर्होतुःप्रियाधामानियद्दत्त्वं॥हविरिमोअग्नेवीतमानिहव्याज

स

९

स्तोवहिदेवतातिमच्छ। प्रतिनईस्वरभीणिब्यंक्र४वो४ष२। उ३। ज०। इति याज्या॥ उपस्पृश्या। इलोपक्षा
 नादिमार्जनांतं प्रकृतिवत्॥ वत्सः प्रथमजो दक्षिणा॥ यजमानस्य प्रजापतेर्भाग इत्यभिमर्शनाभा
 वः। अन्वाहार्यमभिस्पृश्येत्प्रकृत्वात्॥ अर्धर्योरभिमर्शनं॥ भवत्येव॥ न प्रोहः॥ प्रजापतेर्भागो लीति
 उदात्तत्वात् नौपादिप्रथमजो गौरस्यूर्जमयि धेहीत्यादि॥ दक्षिणा संकल्पः॥ अस्य वैश्वदेवपर्वणः
 समृद्धर्थं प्रथमजं वत्सं दक्षिणां ब्रह्मणे होत्रे धर्यवे अग्नीधे च समविभागेनाहं संप्रददे॥ तदा य
 त्वेति प्रतियहमंत्रः॥ कोदादित्यनुमंत्रणं॥ तत एषाते अग्र इति समिधमनुमंत्रं अनवा सुयाज्या न्य
 जति। तत्र त्रयः प्राकृताः॥ प्रथमद्वितीयावंतरा षलागंतुकाः। तत्रायं क्रमः॥ देवं वर्हिर्वत्सुव
 नेवत्सुधेयस्य वेत्तुवौ। देवी क्षीरोवत्सु व्यंतु॥ देवी उषासानक्ता वत्सु वीतां। ३। देवी जोष्टी वत्सु वी

 राम
 ९

दी

तां॥४॥देवीऊर्जाङ्गीवस्तुवीतां॥५॥देवादेव्याहोतारावस्तुवीतां॥६॥देवीमित्रसिखीदेवीर्वस्तुवीतां॥
 ७॥देवोनराशंसोवस्तुवेतु॥८॥भूर्भुवःदेवोअग्निःसिष्टहस्तुवीही४वो४ष२॥उजः॥एवंसर्व३॥
 १॥येयजामहेतुनभवति॥अथयाजेषुतयेयजामहेनास्तीतिवचनात्॥उदकोयः॥सूक्तावाके॥
 सूक्तावाकायसूक्ताश्च४हीत्युक्ते॥इदंघावाष्टयिवीत्यादि॥अग्निर्हविरुक्तात्॥सोमोहविरुक्तात्॥अग्नि
 र्हविरुक्तात्॥सोमोहविरुक्तात्॥सविता॥हविरुक्तात्॥सरस्वतीहृक्तात्॥पूषाहृक्तात्॥मरुतःस्वतवसो
 हविरुक्तात्॥सोमोहविरुक्तात्॥सविता॥हविरुक्तात्॥सरस्वतीहृक्तात्॥पूषाहृक्तात्॥मरुतःस्वतवसो
 हविरुक्तात्॥सोमोहविरुक्तात्॥सविता॥हविरुक्तात्॥सरस्वतीहृक्तात्॥पूषाहृक्तात्॥मरुतःस्वतवसो
 तांमहोज्यायोर्क्तां॥देवाःआज्याःकृता॥अग्निर्होत्रेणकृता॥वाजिनोदेवाहविर्जोषयिष्यंतेधर्षयि
 ष्यंतेमहोज्यायःकरिष्यंते॥इतिशंयोर्वीकाइर्धवाजिनयागयहे॥उरवेत्तुशंयोर्वीकात्तदावाजिनो

क्रा २

१० देवाहविरज्ज्वर्यतावीर्यधंतमहोज्जायोक्तेति। विवल्पश्च पुराशंयोर्वीकाहूर्ध्ववाऽनावात्सवाजिनोयजती
 तिस्रः। अस्याष्टधधुत्रायामित्यादिशंयोर्वीकांतं समानं॥ ततो वाजिनयागः॥ वाजिभ्योऽनु४हीत्सुक्ते
 १० शंनो भवंत वाजिनो हवेषु देवतातामितरुवः स्वर्गाः॥ जंभयंतो हिंरुं कंरुं सांसि सने म्पस्म सुयवं नमीवो ३
 म्। इति पुरो०। वाजिनो यनेत्सुक्ते॥ ऊर्ध्वजानुः पादतलाधारे भूत्वाऽनवानं यजति॥ अर्धचीवसानमकृ
 त्वेत्यर्थः॥ यथा॥ भूये-देवाजिनो वाजे वाजे वत वाजिनो नो धनेषु विषा अमृता ज्ञातज्ञा अस्पमध्वः पि
 वतमादयध्वं तस्मायातपथिभिर्देवयानैः ४वैर्षिः। उजः ततो यथा पूर्वमुपविश्य। भूर्ध्वः। वाजि
 नस्याग्नेवीही ४वौ ४षट्। उजः॥ ये यजामही न भवति॥ अर्ध्वं रूकारे चेति सूत्रं॥ उदकोपः
 अनुवषट्कारस्य स्विष्टकृतस्थाना पन्नत्वात् स्विष्टकृतश्चाथो रदो वै सिं कृदिजित इत्येनार्थवादा

राम
 १०

स्य

तो

तरो इत्तराहसमित्पयोः शीः॥ उपह्वर्षकं वाजिनमरुः कथ्यते॥ तत्र प्रथमं पञ्च यजमानः य
था॥ वाजिनं देवताकं वाजिद्वयं स्त्राकृष्टं यजमानो हस्तिगृहीत्वा ब्रह्मं यजमानो यद्वयं
स्व॥ अध्वर्यु उच्यते॥ अग्नीद्वयं इत्युच्यते सर्वैः प्रत्येकमुच्यते इत्युच्यते॥ यन्मेरेतः प्रधावति य
द्वा सिक्त्रं प्रजायते॥ राजा सोमेन तद्वयमस्मात्सुधारयामसिवाजो सिवाजिनमसिवाजो मपि धि
हि इति वाजिनमरुमंत्रं सर्वेषां कृशाखिनामित्पनेन भरुयेत्॥ ततो ब्रह्मं यजमानो यद्वयं
स्व॥ होतरुच्यते॥ अध्वर्यु उच्यते॥ अग्नीद्वयं॥ यजमानो यद्वयं स्वेति पृष्ठाते॥ रुच्यते इत्युच्यते
तः समंत्रकं भरुयेत्॥ एवं होता यजमानं ब्रह्माणमध्वर्युमाग्नीध्रं यजमानं च पृष्ठापूर्ववद्भू
येत्॥ ततो ध्वर्यु यजमानं ब्रह्माणं होता रमाग्नीध्रं यजमानं च पृष्ठात्वं शाखोक्तमंत्रं सर्वभरुये

कं

त॥ ततो ग्रीधजमानं ब्रह्माणं होतारमध्वर्युं यजमानं च पृथ्वा स्वमंत्रं पूर्वकं भक्षयेत् ततो यजमानो
 ब्रह्माणं होतारमध्वर्युर्मन्त्रीं च पृथ्वा पूर्ववद्भक्षयेदिति ॥ तथा च सखा ॥ यजमानो ब्रह्मा होता ध्वर्युराग्नी
 ध्रस्व सप्तुपद्रूप भक्षयंति प्रथमो जघन्यश्च यजमान इति ॥ ततः पत्नी संयाजादि आहवनीयोपस्था
 नांतं प्रकृतिवत् ॥ अथ त्यागा यजमानस्य ॥ अग्निमंथने ॥ अग्निनाग्निः समिध्यत इत्याहुति होमे
 इदमग्निभ्यां ॥ यया जेषु ॥ इदं समिद्धं भू इत्यादि च तृषु प्रकृतिवत् ॥ यथा इदं समिद्धं भूतममा ए
 को मम एवा तस्य योऽस्मां द्वेष्टियं च वयं द्विष्मः त्विषिमानुभूयासं ॥ इदं तं ॥ इदं नराशं साय
 वा ॥ द्वौ मम द्वे तस्य योऽस्मान् द्वयः ॥ अथ चितिमानुभूयासं ॥ इदमिष्ट्यः ॥ च यो मम तिस्रस्तस्य
 योऽस्मां ॥ तस्य योऽयः ॥ ब्रह्म पूर्वसी भूयासं ॥ पंचमादौ इदं द्वाभ्यः यंच मम न तस्येत्यादि अ
 द्वेष्टि ० द्विष्मः यशस्वी त्रयासं ॥ इदं च द्विष्टे ॥ चत्वारो मम चतस्र ॥

नूनपा

राम पा १
११

६

६३
 न्नादोभूयासं। ५। इदमुवासानेक्राभ्यां। पंचममेत्यादि। इदं देव्याभ्यां होतृभ्यां॥ पंचममेत्यादि। ७
 इदं तिस्रभ्यो देवीभ्यः पंचममेत्यादि। ८। उन्नमेषयाजे॥ इदमग्नये सोमायाग्रेये सोमाय सवित्रे
 सरस्वत्यै पूष्ये मरुभ्यः स्वतर्वभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो यावाष्टयि वीभ्यां देवेभ्य आज्ययेभ्यो वाजि
 भ्यः। पंचममेत्यादि॥ ९॥ आज्यभागयोः पूर्ववत्॥ प्रधानस्या॥ इदमग्नये॥ इदं सोमाय॥ इदं
 सवित्रे। इदं सरस्वत्यै। इदं पूष्ये॥ इदं मरुभ्यः स्वतर्वभ्यः॥ इदं विश्वेभ्यो देवेभ्यः। इदं यावाष्ट
 यि वीभ्यां॥ इदमग्नये त्विष्टकृते॥ इति त्विष्टकृतः॥ अनुयाजेषु॥ इदं देवाय वर्हिषे नमम
 ॥ इदं देवीभ्यो द्वाभ्यः। इदं देवीभ्यामुवासानेक्राभ्यां॥ इदं देवीभ्यां जोष्टीभ्यां॥ इदं देवीभ्यामू
 र्जीङ्गतीभ्यां॥ इदं देवीभ्यां देवाभ्यां होतृभ्यां॥ इदं देवीभ्यस्तिस्रभ्यस्तिस्रभ्यो देवीभ्यः॥ इदं

देवाय नराशं साय ॥ इदं देवायागये स्विष्टकृते ॥ ब्रूहने ॥ अग्निः सोमस्य सवितुः सरस्वत्याः पूरुषो
 मरुतां स्वतवसां विश्वेषां देवानां घापृथिव्यो रुजि तिमनूजेषमित्यादि ॥ अग्निः सोमः सविता सरस्व
 ती पूषामरुतः स्वतवसो विश्वे देवा घापृथिवी तमपनुदं तयोस्मान् द्वेष्टि इत्यादि ॥ सूक्तवाक्ये ॥ इ
 दमग्नय इत्याद्यन्त्रमप्रयाजवत् ॥ देवेभ्य आज्ययेभ्यो गये होत्राय वाजिभ्य इति विशेषः ॥ वाजि
 षु ॥ इदं वाजिभ्यः ॥ इदमग्नये स्विष्टकृते ॥ दिव्याधारणे ॥ इदं दिग्भ्यः ॥ इदं प्रदिग्भ्यः ॥ इदमादिग्भ्यः ॥
 इदं विदिग्भ्यः ॥ इदमुद्दिग्भ्यः ॥ यजमानस्य सदसि सन्नेभ्य इत्यादि भागप्राशनांतं प्रकृतिवत् ॥
 ब्रह्मकर्म प्रकृतिवत् ॥ यजमानस्य भागप्राशनांतं वपनं ॥ अध्वर्युशाखोत्रांसकलं ॥ शुचिस्तानं ॥
 ब्राह्मणं तर्पयितव्ये इति ब्रूयात् ॥ अस्पवैश्वदेवस्य पर्वणः समृद्ध्यर्थं यथा संपन्नेन तृप्तिपर्यं तेन भो

इदं दिग्भ्यः ॥ ३

जनेन ब्राह्मणमेकमहंतर्पयिष्ये॥ भगवत्यः कर्मणि देवताः प्रीयतां॥ पश्चाच्छतब्राह्मणभोजनसंक
ल्पः॥ चातुर्मास्येषु चत्वारिंशतिवचनात्॥ पर्वचतुष्टयस्य चातुर्मास्यशब्दाच्चत्वात्पतिपर्वविभा
गशः ज्ञातंसंपद्यते। अस्य वैश्वदेवस्य पर्वणः समृद्धर्थे यथा संपन्नेनात्रेन तत्प्रियर्थेन भोजनेन
शतं ब्राह्मणानहंतर्पयिष्ये॥ सहैषत्यादि। त्रयो वै यज्ञे कामाः॥ पुनश्च॥ आशीर्वचनमरुता
दानं॥ भूयसीदधात्॥ यजमानयत्नोः परिधेवत्त्राणं उन्नयवार्थं रक्षणं॥ अथांतरालव्रतानि॥
विधिप्राप्तस्यापि मांसस्नानशनं॥ सर्वकालेषु स्वदारानभिगमनं॥ अष्टुत्रवांश्चेत्तत्रातु काले
सजातीयं जायांगच्छेत्॥ प्राक्शिरसो भूमिशयनं। उपस्तीर्णं मनुपस्तीर्णं वा यत्र वा तोनांतरा
यायात्वाष्टासने वाधः शयनमिति तैत्तिरीयाः॥ आसनमप्यध एव॥ आसनशयनयोः कात्या

१३

13

ले

यनेसाहचयीत् ॥ सत्यवदनं ॥ आहिताग्नेर्यावज्जीवं सत्यवदने प्राप्तेऽपि न नर्मयुक्तमनृतं हि न
 स्ति न त्वीशुराजं न विवाहकाजे ॥ प्राणात्यये सर्वधनापहारेऽपि चान्तरात्मा कुर्यात्तकानीत्येतत्
 श्रुतियद्विहितमसत्यं तदप्यनेनाधानवत् प्रतिषिध्यते ॥ इति वातुर्मीस्पपरिसमाप्तिपर्यंतं प
 र्वचतुष्टयांतराऽवतान्पवश्यकर्तव्यानि ॥ अकरणे ज्ञातयतीष्टिः प्रायश्चित्तं ॥ व्रतशब्दः अवगात्
 अवभृथपर्यंतमुदकं न प्रविशेत् ॥ मधुमिश्रमंत्रं भक्षयेत् ॥ ततः पर्वणिसमाप्ते अभिविहारपूर्वकं
 पौर्णमासं कर्म ॥ इति वैश्वदेवं पर्वसमाप्तं ॥ अथ पर्वचतुष्टयात्मकेषु वातुर्मीस्पेषु वरुणप्रद्यासा
 ल्यं द्वितीयं पर्वोच्यते ॥ ते वरुणप्रद्यासाः फाल्गुनी प्रयोगस्य यजमानस्य आषाढां भवन्ति ॥ वैत्री
 प्रारंभस्य च आवर्णं भवन्ति ॥ यद्यपि चतुर्धमासेषु भवानि वातुर्मीस्पानीति अतुक्ता न्वर्थसंज्ञ

राम
१३

ॐ नमः

याचतुर्थे मास्ये वयं तं प्राप्नोति तथापि चैत्रवैशाखयो रधिमासत्वे चतुष्टयसंख्याकरणत्वेन यदि
 वरुणप्रघासानां प्रयोगः कर्तव्यस्तर्हि फाल्गुनी प्रयोगस्यैष्ट्यां स्याच्छ्रैत्री प्रयोगस्य चाष्ट्यां । किं
 च ॥ ज्येष्ठस्याधिकत्वे द्वितीयज्येष्ठ्या माषाढ्यां वा स्यान्नन्माभूदिति फाल्गुनी प्रयोगस्याष्ट्यां चैत्री प्र
 योगस्य अवणायामिति कालनियमः सूत्रकारेण कृतः ॥ आषाढश्रावणयो रधिमासत्वे तु यथा प्रयो
 गं प्रथमं पर्यवर्तयिष्ये ॥ अत्रिचयोदशो मास उपचक्षते ॥ विज्ञात इवेत्यधिकमासस्य अत्योपचारात्
 प्रथमं वानियम्येतेति न्यायाच्च ॥ यत्र ॥ मलमासे चातुर्मास्यानां सर्वदैवनिषेध उक्तः पूर्वमासस्या शुद्ध
 त्वसुत्रस्य देवकर्माहंत्वमिति च ॥ तत्सर्वं प्रथमपर्यवरेमिति ज्ञेयं ॥ ननु चतुर्षु चातुर्मास्यानीति
 अत्रुक्तं चतुष्टयं पूर्वं मेव दृष्टीकृता ॥ शुद्धमासे नुष्ठानावकाशोऽप्यल्पेव । किमित्येवं नि
 यमः क्रियते ॥ ॥ ॥ आरब्धानां चातुर्मास्यामासुत्रपर्यवत्पुनश्चानयोग्यतायां द्वयो रपि शुद्धा शुद्ध

योर्मासयोः समत्वमेव। तथा च प्रथमं वानियम्य तदतिन्यायस्य परिपुष्टत्वे प्रथमारंभे एवानुष्ठानं युक्तं॥
 शारंभपूर्वोक्तो निषेधो यदि मलस्योत्तरपर्वत्वनुषज्येत तर्हि चातुर्मास्य शारंभे गुरुशुक्रयोरस्ति यो निषे
 धउक्ताः सप्रथमप्रयोगे उत्तरपर्वत्वनुषज्येता। तथा चोत्तरकाले अनुष्ठानयोग्यताया अभावात् उ
 त्तरपर्वणामनुष्ठानमेव स्यात्। तस्मादांभोक्ताः कालविधिनिषेधास्तत्रैव भवंतीत्यध्यवसीयते॥ त
 स्मात्साधुं स्त्रकारेणाद्याद्यां वरुणप्रधासा इत्यादि। तथा चायमेव निर्णयः कार्त्तिकं साकमेधाः पा
 ल्युनी प्रयोगस्याः ग्रहायणैश्चैत्री प्रयोगस्येत्यत्रापि प्रसरिष्यति॥ समन्यायत्वादिति। अथ शारध्वे
 पुप्रतिपर्वत्वनुष्ठानप्रधासादावंतराले स्तकसुतकोत्पन्नौ कथमिति चेत्॥ साधु॥ औत्तकर्मणानि
 त्यानामुयात्राणां करणे यजमानस्य शुद्धिरेव॥ नित्यानामलोपार्थं॥ तदा ह्यारस्करु॥ नित्यानि निव
 र्त्तैरन्वेतानवर्जं शालाग्नौ चैके अन्य एतानि कुर्षुरिति॥ अत्र विज्ञानो ग्रीनां विस्तारस्तेनाग्निः॥ तत्र कि

२१

२२

यमाणानि नित्याग्निहोत्रहोमदर्शपूर्णमासाय य एवातुर्मास्यनिरूढपशुपतिवसंतसोमयागादि
 कानि नित्योपात्रानि मनुष्यानि ॥ ततश्चाग्रयणसोमयोर्वद्भुक्तकालसाधत्वादाशौचांतःसंभाव्य
 तेपि परंतु अग्निहोत्रहोमदर्शपूर्णमासप्रतिपर्वचातुर्मास्यानां नियतकालत्वादाशौचेपि क्रियानि
 चयः ॥ पुलस्त्योपि ॥ संध्यामिष्टिचतुर्होमं यावज्जीवं समाचरेत् ॥ न त्पुनरेतत्सतके वापित्यजनाच्छेद
 धो द्विज इति ॥ इष्टिशास्त्रे वाचस्पत्यादर्शपूर्णमासयोः ॥ लक्षणायाचनित्योपात्रेषु चातुर्मास्यपशुव
 धादिषु ॥ कायनोपि ॥ वैतानिकं तु स्वयं कुर्यात् ॥ शालाग्नौ चैक इति ॥ नित्योपात्रमित्यर्थः ॥ जाबालि
 रपि ॥ जन्महानो विता नस्य कर्मत्यागो न विद्यते ॥ शालाग्नौ केवली होमः कार्य एवात्यगोत्रजैरिति ॥
 वैतानस्य पूर्वोक्तस्येत्यर्थः ॥ तस्मात्सत्सतकसुतकेपि चारश्च चातुर्मास्यादिषु वरुणप्रधासादिकम
 नुष्ठेयमेव ॥ एवं दर्शपूर्णमासवरुणप्रधासादौ रजोदोषवत्यां यत्यां क्रियान्वाध्यते ॥ तत्साध्यानि च

कर्माणि प्रातिनिधिकः कुर्यादित्यविरुद्धं ॥ पत्नीपदार्थानां कात्यायनवशतो वर्तनमिति प्रायशो
 स्माकमनाग्रहः ॥ वेदान्तर्यानीत्यायाः प्रतिपर्वनावृत्तिः शङ्कनीया ॥ चातुर्मास्यारंभसंयोगविधा
 नात् ॥ पर्वचतुष्टयस्य च चातुर्मास्यशब्दाच्चत्वात् ॥ नापि तां दी आह्वं प्रतिपर्ववर्तते ॥ एककर्मा
 दिविधानात् ॥ तदुक्तं एतत्कारिकायां ॥ संस्काराणां तु सर्वेषामारंभे आह्वमिष्यते ॥ अग्निष्वातुपि
 त्वंष्ट्राध्वे वैदिकं नारंभे स्मृतेरिति ॥ तथा च ॥ आग्रयणस्य लक्षणां संस्कारे वितयस्येव संस्कारत्वे एक
 मेव वृद्धिः आह्वं तत्रैवोक्तं ॥ सर्वेषां ययणे ध्वेकं संस्कारोऽथेक एव स इति ॥ इयं च शंका प्रथमारंभस्य
 वा ॥ आह्वनौ तु वैश्वदेवादावेव न प्राप्नोतीति सर्वमतवर्धं ॥ ॥ ४ ॥ ॥ अथ पूर्वस्यां यौगीमास्यां उ
 त्तरतो विहारं कृत्वा ॥ उधरणं कुर्यात् ॥ तत्रायं प्रयोगः ॥ वरुणप्रधास्य पदार्थगार्हपत्यादाहव
 नीयसुद्धरामि ॥ गार्हपत्याह्निनाग्निमाह्वरामि ॥ अग्नन्वाधानं ॥ ब्रतं चेति पूर्वत उन्नरस्यां

आतिष्ठुः कुरुदिन वरणं ॥ पूर्ववदुपवेश्य वज्रमादाय अकृतां गुष्ठं दक्षिणे जातु नि निवेश्य ॥
 असुकगोत्र असुक असुक शर्मन गोमिशु न दक्षिणे रैष्टिकैर्वरुण प्रद्योतैरहं पक्षे तत्र मे त्वं ब्रह्मा
 भव ॥ एवं सर्वेषां ॥ प्रतिप्रस्थाता त्वत्राधिकः ॥ ब्रह्मण आसन संस्कारादि ॥ यजमानस्य संवर प्रवेशो
 पवेशनं ॥ तत आध्वर्यवं कर्माग्निप्रणयनं यावत् ॥ अग्निप्रणयने ॥ होता आचम्य तीर्थे प्रविश्य आ
 हवनीयस्य पश्चादुत्तरत आसने उपविश्य वक्ष्यमाणं करोति ॥ अत्राग्निभ्यां प्रणीयमानाभ्याम
 बुद्धहीति केषां चित्पयोगः ॥ कात्यायनानां तु अग्निभ्यां प्रक्षीयमाणभ्यामबुद्धीत्युक्ते ॥ अदे
 वंदेव्याधिया भरता जातवे ॥ हव्या नो वरुदा बुधो ३ इति त्रिरासीन एव पठित्वोत्तरे आचाव
 बुगच्छत्युठेत् ॥ अयमुष्मि प्रदेव युर्होता यज्ञायनीयते ॥ रथोनयोरभीष्टतोष्टृणी वांचेत तत्तन्मनो ३
 अयमग्निरुष्मत्पृतादिव जन्मनः ॥ अत्रावस्येत् ॥ तत आध्वर्यवे निवृत्ते सायं यजमानयोरिक्षयोः ॥

सहस्रचित्सहीयां देवो जीवा तवेकतो ३ इलाया स्त्राय देवयं नाभा प्रथिव्या अधि ॥ जातवेदो निधीम
 त्थग्ने हव्या यवो ह्रूवो ३ अग्ने विष्णोभिः स्वती कदे वैरूणी वंते प्रथमः सीदयो निं ॥ कुलायिनं घृतवंतं
 सवित्रे यज्ञं नययजमानाय साधो ३ सीद होतः स्व उलोके चिकित्वांता द्याय संस्तु कृतस्य यो
 नो ॥ देवा वीर्हवा हविषाय जास्यग्ने ह्यजमाने वयो धो ३ नि होता होतृ षरने विदानस्त्रे षो दी दिवं
 असदत्सु दक्षः ॥ अदध्व ब्रत प्रमतिर्वसिष्ठः सहस्रं भरुः सुचि जिह्वो अग्नो ३ त्वं हूतस्व पुनः परस्पा
 त्वं वस्य आहृषभ प्रणेता ॥ अग्ने तो कस्य नस्तनेत नूना मप्रभु छंदी यद्धो धिगो यो ३ इति विः परिधा
 नी यां पठित्वा नुवचनं समाप्प दक्षिणा वृत्त्यत्रोपविश्य प्रथमो ज्ञातव्रगत्वोपविश्य वाग्यमादे
 नियमा दुत्सज्यते ॥ ततो हविः स्वासादितेषु सत्सु ब्रतग्रहणे चकृते ॥ अग्निमंथनं पूर्ववत् ॥ वरुणा
 प्रधासेषु नित्या हवनीयात् पूर्वतो ध्वर्यो हन्नरवेदिः ॥ ततो दक्षिणातः ॥ प्रतिप्रस्थातुर्वेदिः ॥ उन्नर

को

राम
१६

षांवेदौ सकलं होतृकर्म भवति ॥ तत एहि होतरितु क्रोचात्वा लोत्करा वंतरेण प्रयद्यग्निभ्यां समिधमा
 नाभ्यामनुस्रहीतु क्रः ॥ वह्निराक्रमणं ॥ कं प्रयद्यादिसप्रदश सामिधेनः ॥ अंत्येन प्रणवेन अग्नेमहं अ
 सीत्पस्यानुसंधानात् सामिधेनीनामाग्नेयत्वात्तत्संनिधानादग्नेमहं असीत्पादिना यजुर्भीगेन आहव
 नीयोऽग्निः स्तूयते ॥ अत्र च आहवनीयो द्वौ ॥ तस्माद्विवचनेनोहः ॥ अग्नीमहं तोस्यो ब्राह्मणो भारतौ ॥ प्रव
 रनामानियथावत् ॥ ~~प्रवराणां नामानि यथावत्~~ ॥ प्रवरनामस्तु नो ह इत्यर्थः ॥ ऊतः वा
 सिष्ठादीनामग्नेमहं असीत्पस्यं गेत्तावकस्य संनिधानात् यजमानो वासिष्ठ इति तस्याग्नेरपि वासिष्ठत्वात् तदुत्पादि
 त्वात् वासिष्ठादिभिरग्निरेव स्तूयत इके ॥ अथ यद्यजमानस्यार्घ्यमाहूतं हवा अर्घ्यं यस्य देवाहविरञ्जंतीति आते
 त्वात् कुलीनोऽयं भवतीति हविरुपादेयमिति देवानुप्रत्येत्वं यजमानस्यार्घ्यं यनामान्येव कीर्त्यत इत्यपरे इति
 चोदनासंदेहात् ॥ अथ देवेद्योमन्विष्टा वृषिष्टुतौ विषा नुमदितौ कविशतौ ब्रह्मसंशितौ घृताहवनौ ।

प्रणो यज्ञानां रथावधराणामतूतौ होतारौ तूणी हव्यवा हो ॥ आस्या वेजु कौ देवानां चमसौ देवपाना
 वरां इवाग्नीनेमी देवान्नुवां परिभुवो स्थः ॥ आवह देवान्यजमानायेत्यत्र आहवनीयद्वित्वाद्दृष्टः ॥ य
 था आवहतं देवान्यजमानाय ॥ अग्निमग्नी आ ४ वहतं ॥ सोममावहतं ॥ अग्निमावहतं ॥ सोममाव
 हतं ॥ सवितारं उपांस्तु ॥ आवहतं ॥ उच्चैः सरस्वतीमाहवेतं ॥ पूषणमावहतं ॥ इंद्राग्नी आवहतं ॥ वरु
 णमावहतं ॥ मरुत आवहतं ॥ कं उपां ॥ आवहतं ॥ उदेवां आज्यपां आवहतं ॥ अग्निं होत्रायावहतं ॥
 स्वमहिमानमावहतं ॥ आचवहतं ॥ जातवेदसौ सुयजा च यजतं ॥ यदा त्वमये समिध्यमानायेति
 संप्रैषत्तदा अग्नेमहां असीत्यादौ नो हः ॥ संप्रैषवशवर्त्तित्वात् संप्रैषवशवर्त्तित्वं च प्रणवो ये य
 जामहो वषट्कारु संप्रैषाः इत्यादौ सूत्रभाष्यकारैः प्रतिपादितं ॥ अस्पृष्टतिष्ठायैः सप्तदने शिव
 ज्वेणेति विशेषः ॥ देवसवितरित्यादिस्त्रागादायनांतं प्रकृतिवत् ॥ नवधया जाः ॥ चत्वारुः प्राकृ

ताः॥ चतुर्थोत्तमावन्तरेण चत्वारः आगंतुका इति वैश्वदेववत्॥ उन्नमे प्रयाजे॥ भू-ये-हे स्वाहाग्निं स्वाहा
 सोमं स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहा॥ सवितारं॥ स्वाहा सरस्वतीं स्वाहा वृषणं स्वाहेन्द्राग्निं स्वाहा वरुणं स्वा
 हा मरुतः स्वाहा॥ कं॥ स्वाहा देवाः आज्यपाजुषाणां स्वाहा वाजिनो अग्रज्यस्य हविषो व्यं॥ ४वो॥ व
 द्॥ स इंता वाज्यभागो॥ प्रधानस्य हविषो योऽंतां पूर्ववत्॥ इन्द्राग्निं मम उग्रहीतुक्ते॥ इन्द्राग्निं अव
 सागतमस्मभ्यं च वर्षणी सहा॥ मानो दुःशं स ईशतो॥ इत्येन्द्राग्रस्य पुरो॥ इन्द्राग्निं यजेतुक्ते॥ भू-ये-
 ह इन्द्राग्निं प्रचर्षणिभ्यः पृतना हवेषु प्रपृथिव्यारि रिचास्ये दिवश्च॥ प्रसिंधुभ्यः प्रगिरिभ्यो महि
 त्वाघेंद्राग्निं विश्वाधुवनात्पत्या॥ ४वो॥ ४षद्॥ उजः॥ इति याज्या॥ वरुणाया उग्रहीतुक्ते॥ इमं मे वरु
 णश्च धी हवमद्या च मृलय॥ त्वामवस्य राचको॥ इति पुरो॥ वरुणं यजेतुक्ते॥ भू-ये-हे वरुणं त
 त्वायामि व्रह्मर्षी वंदमानस्तदाशास्त्रे यजमानो हविर्भिः॥ अहेतमानो वरुणो हवो ध्युतं शंसमानश्चा

पुः प्रमोषी ४ वौ ४ षट् । उज । इति याज्या ॥ मरुतो यजुर्वेदो बलं जनांश्च वीतन ॥
 गिरीर्युच्यवीतनोऽम् । इति पुरो ॥ मरुतो यजेत्सुक्ते ॥ भूये हे मरुतो यूयमस्यान्नयतु वस्यो अह्नानिरंह
 तिभ्यो मरुतोऽणानाः । जुषधं नो हव्यदातिं यजत्रा वयं स्याम यतयोरयीणी ४ वौ ४ षट् ॥ उज । इति
 याज्या ॥ काय उपानां । अजुर्वेदो बलं जनांश्च वीतन ॥ हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्नेभूतस्य जातः पतिरेक आसीत् । स
 दाधारः पृथिवीं द्यामुतेमां कस्मै देवाय हविषा विधेम ॥ उज । कं । यजेत्सुक्ते ॥ भूये हे कं यः प्राणतो
 निमिषतो महिषैक इडा जाजगतो बभूव ॥ य ईशे अस्य द्विपदश्चतुष्पदः कस्मै देवाय हविषा वि
 धेम ॥ वौ ४ षट् । उज । इति याज्या ॥ अथ यत्काय एक कपाल इत्यत्र ब्राह्मण भाष्ये को वै प्रजापतिरि
 ति किं शब्दस्य रूपे कस्मै इत्युद्देशः ॥ अथोत्पत्त्यस्यैव तं नाम धेयं कमिति पक्षे कसुकांता पितृस्य
 उग्रतया तस्य रूपमिति कायेत्युद्देश इति विवेकः ॥ विराजोत्पिष्टकृतः ॥ पेक्षो अम इति पुरोनुवाचा

१) मूये-हेमिंस्विष्टकृतमया लग्निसनें प्रिया धा-सोमस्य प्रिया-लग्नेः प्रिया-सोमस्य प्रिया-२। सवि
 तः। प्रिया-सरस्वत्याः प्रियाः पूष्णः प्रिया-३। लिङ्गशोः प्रिया-उवतुणस्य प्रिया-४। मरुतां प्रिया-२॥
 कस्य। प्रिया-देवानामित्यादि० हविरिमी अग्नेवीततमातीति याज्या। इलोयद्वा नादिमार्जनांतं प्र
 कृतिवत्॥ अक्रशाखियजमानगृहे प्रतिप्रस्थातुरिलाभके विकल्पः॥ आश्रावणादौ होतु
 रध्वर्युणा साकमेव संवधात्॥ ततो ध्वर्युभकेण प्रतिप्रस्थातुरपि भक्तुः सिद्धिः॥ तद्देवरोत्पेव॥
 ततो ध्वर्यवः पवित्रं प्रतिपत्तिं भागपरिहरणं च कृत्वा संचरेण दक्षिणामानयंति॥ तत्राध्वर्योर्द
 क्षिणामिमर्शनं॥ न यजमानस्य न्वाहार्याभावात्॥ तत्रोहः। प्रजायते भीमोऽस्थ ऊर्जस्वितो य
 यस्वितो प्राणायानौ मेपातं समानव्यानौ मेपातमुदानव्यानौ मेपातं गावौ स्त्व ऊर्जस्वितो य
 महितीत्यो मामेक्षिषाथाममुत्रासुषिं लोक उहव॥ संकल्प्य एवामेष्टिकानां वरुणप्रधासा

१९

१५

स

नांसमृध्यर्थमिषुनोगावौदक्षिणोव्रह्मणोहोत्रेध्वर्यवेप्रतिप्रस्थात्रेग्रीधेवसमविभागेनाहंसंपद
 दे।योयो-तांमयापिदत्तेतिपत्नी।रुद्रायत्वा मत्स्यंवरुणोददातुसोमृतत्वमसीय॥गौर्हीत्रएधिम
 योमत्स्यंप्रतिगृह्णतइतिप्रतिग्रहमंत्रः॥कोदात्कास्माअदात्कामोदात्कामायादात्कामोदाताकामः
 प्रतिग्रहीताकामैस्ततइत्यनुमंत्रणं॥अस्मदातामधुमतीर्देवत्रागच्छतप्रदातारमाविशतेतिदत्त्वा
 यजमानोजपेत्॥ततउल्मुबूसमासेकृते॥ब्रह्मन्प्रस्थास्यावःसमिधावाधायाग्रीअग्रीसंसृष्टि।
 इतिप्रैवेकृतेदेवसवितरितिब्रह्मणः॥एषातेअग्नेइतिहोतुःसमिधोरनुमंत्रणं॥तत्रोहः॥ए
 तेवौग्नीसमिधौताभ्यांवर्द्धथांवाचयायेथां॥वर्द्धिधीमहिचवयमित्यादिनासमिधुमनुमंत्र
 नवानुयाजान्यजति॥अथमद्वितीयोत्सलंतरेणेतिपूर्ववत्॥सूक्तवाकेसूक्तावर्हीत्युक्ते
 ।इदंवावापृथिवीत्यादि।अग्निर्हविरुक्त॥सोमोहविस्तुत॥अग्निर्हविरुक्त॥सोमोहविर-

राम
१९

कृता सविता ॥ हविरुक्तता ॥ सरस्वती हविरुक्तता ॥ पूषा हविरुक्तता ॥ इंद्राग्नी हविरुक्तता ॥ मवी
 वृधेतां महोज्या योक्ततां ॥ वरुणो हविरुक्तता ॥ मरुतो हविरुक्तता ॥ वृधंत महोज्या योक्तता ॥
 कः ३ ॥ हविरुक्तता ॥ देवा आज्यपा आज्यमज्युधंता कता ॥ अग्निर्होत्रे स हविरुक्तता ॥ वाजिनो दे
 वा हविरुक्तता ॥ जीषयिष्यंते वर्द्धयिष्यंते मर्सेज्या यः करिष्यंते ॥ अस्या मृधद्वोत्रायामित्यादि शंयोर्वर्किं
 तं समानं ॥ ततो वाजिनयागः पूर्वपववत्प्रभक्तः ॥ तत्रयदिकात्यायनाचुरोधेन प्रतिप्रस्थातु
 र्भक्तदाधर्ष्याग्नीधयोर्मध्ये प्रतिप्रस्थातु रूपद्वयत्वेति विशेषः ॥ ततः पत्नी संजोयौ हवनीयो य
 स्थानां तं प्रकृतिवत् ॥ अर्धर्यो रेव वेदस्य विमोक्तः कर्त्र्यो न प्रतिप्रस्थातुरपि ॥ अप्राधान्यात् ॥
 न च प्राधान्येऽपि स मुच्ये को विरोध इति चेत् ॥ अस्ति विरोधः ॥ वेदो सीत् ॥ न च प्राधान्येऽपि स मु
 च्ये को विरोध इति चेत् ॥ अस्ति विरोधः ॥ वेदो सीत् ॥ पत्नी वेदविमोक्तपक्षे कर्मवेदो कामायत्वा वेदो

ध्या

सीतिपरिवेकमंत्रेचमिषुनानर्थवादात्॥ अतएवविमोचनामिषेचनवाचनादिकमप्यध्वर्यो
 र्वदस्यैवभवति॥ प्रतिपस्थात्तुर्वदस्यचिंतातुतेषामेव॥ अथत्यागाः॥ अग्निप्रणयने॥ उत्तर
 वेदोहिरण्यनिधायआहुतिहोमेसि० त्वसीत्यादिभिर्मंत्रैः क्रियमाणेत्यागः॥ प्रतिमंत्रं यथा लिं
 गं॥ इदं सि० त्वै० इदं सि० त्वै० इदं सि० त्वै० इदं सि० त्वै० इदं सि० त्वै० इदं सि० त्वै० इदं सि० त्वै०
 वन्यै शयस्योषधन्यै० इदं सि० त्वै० इति इदमग्निभ्यामित्यग्निमंथने॥ इदं मरुद्भ्य इति करंभया
 त्रहोमे॥ घृतसिक्त्रं सत्रात्मकं हविः करंभमिति करंभमन्य इच्छतीत्यत्र भाष्यं॥ तस्य दधिसिक्त्र
 स्पदीपपात्राकाराणि पात्राणि करंभपात्राणि तेषां मत्तकस्थापितेन सूर्येण यत्प्राहोमेकर्त्रे
 ये इदं मरुद्भ्य इति त्याग इत्यर्थः॥ तथा च पंचमेवात्यायनसूत्रं करंभपात्राणि करोति करंभपा
 त्राणि जुहोतीत्यादि॥ तत्तुहोमो पूजा इडात्रेति यजमानस्य जप आध्वर्यवोक्ताः॥ प्रयाजेषु॥ अथ

सुवैश्वदेवपर्ववत् ॥ अथोन्नमेषयाजे ॥ इदमग्नये सोमायाग्नये सोमायसवित्रे सरस्वत्यै पू
 ष्म इन्द्राग्निभ्यां वरुणाय मरुद्भ्यः कायदेवेभ्य आज्ययेभ्यो वाजिभ्यः ॥ प्रधानस्य इदमग्नये ॥ इदं
 सोमाय ॥ इदं सवित्रे ॥ इदं सरस्वत्यै ॥ इदं पूष्णे ॥ इदं मिन्द्राग्निभ्यां ॥ इदं वरुणाय ॥ इदं मरुद्भ्यः
 इदं काय ॥ इदमग्नये स्विष्टकृते ॥ अनुयाजे सुवैश्वदेववत् ॥ सूहमे ॥ अथ मंत्र उन्नमेषेदौ ॥ तत्र
 अग्नेः सोमस्य सवितुः सरस्वत्याः पूष्म इन्द्राग्न्योर्वरुणस्य कस्यो जितिः ॥ अग्निः सोमः सविता
 सरस्वती पूषेन्द्राग्नी वरुणः कस्तमयनुदंतु ॥ दक्षिणवेदौ मरुता सुजितिः ॥ मरुतस्तमय
 नुदंतु स्तुतवाके ॥ उन्नमेषयाजवत् ॥ कायदेवेभ्य आज्ययेभ्यो ग्नये होत्राय वाजिभ्यश्चैति वि
 शेषः ॥ वाजिनस्त्यागो वैश्वदेववत् ॥ ततः पत्नी संयाजेभ्य आरभ्य सदसि सन्मेभूया इत्यादि
 पयोभर्हं प्रजातिकामा इत्यंतं भागं भक्तवर्जितं सकलमपियाजमानं भवति ॥ अथ यज्ञस्य

ष्यासमसंस्कारादौ विशेषो लिख्यते ॥ पूर्वार्धः करं भयात्र करणोत्सृज्य ॥ अग्रे हनि वरेणो समंत्रकः ॥ सहे
 धेनोपवेशने समंत्रकः ॥ अथ ब्रह्मचुत्रोपरि गृहीतं परिग्रहीष्याव इति धेये ॥ उपरि गृहीतं इति प्रसक्तः
 अथ ब्रह्मनिधौ षोडश्याव ब्रह्मन्वर्हिषी षोडश्याव इत्यत्र उं षोडशं इति प्रसक्तः ॥ इत्यादि ब्रह्मणो पू
 र्णं ॥ अथ वारुणानिष्काषेणावधृष्टं कर्तुं सर्वत्रात्विजः स दूरुणालयं व्रजति ॥ तत्र येथा सोम इति
 तत्प्रकृतित्वेऽपि पावंतो घटमाना धर्मास्त्वावंतः कल्पन्ते ॥ कृत्वां च दूमाज्यस्थाली वेदं समिधो दर्भमु
 षिंशुतावदानं निष्काशपात्रं च गृहीत्वा पंच प्राकृता अत्विजो यजमानः पत्नी च योति ॥ नात्र धिष्य
 समीकरणं ॥ तदभावात् ॥ अत्विजुः सत्त्वपित दीक्षणमपि निवर्तते ॥ अत्रानूवंध्यायामिति वच
 नात् ॥ उरुं हिराजा वरुणश्चकारेत्पेतं यजमानः अत्विजः अनुगच्छन् ॥ अत्रापि जपे देव ॥ अत्वि
 गनुगमनस्य तुल्यत्वात् ॥ साममिधनं तु न भवति ॥ सामाभावात् ॥ नमो वरुणायामिष्ठितो वरुण

नि

स्याशः इति मंत्रेण अवधायेति न्यबृनिर्देशात् सर्व इत्यनुवृत्तेः सुत्रयोप्यस्युपादं मुक्तावाहणीणि
 कुर्वेति ब्रह्म होतृ यजमानादयो ह्येव तिष्ठन्तः ॥ तत्र प्रयाजादिरनुयाजो तेति दशोऽशुतिपक्षः
 प्रथमः ॥ त्विष्टकृदंतावेत्यष्टाशुतिपक्षो द्वितीयः ॥ आज्यभागाद्युयाजराहितेति षडाशुतिपक्षस्तृ
 तीयः ॥ तत्र प्रथमस्त्विष्टकल्पे सुखत्वात् ॥ तिष्ठन्निति वचनात् देशपुंश्रुत्वेऽपि न आसनसंस्कारो
 ब्रह्मणः ॥ होता पूर्वाभिमुखः प्राचीपाणी प्रशुत्यस्तगादापनं पठेत् ॥ बर्हिर्वर्जिताश्चत्वारः प्र
 याजाः ॥ उन्नमे प्रयाजे ॥ भूये हे स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहा वरुणं स्वाहा देवा इत्यादि ॥ वार्ज्यावाज्य
 भागौ ॥ प्रधानस्य ॥ वरुणाया बुध् ४ ही तुक्ते ॥ उत्तं हिराजा वरुणाश्चकार सूर्याय यं यथा मन्वेत वाज ॥
 अपदेवादा प्रतिधातवे वा तापवक्ता द्रुदया विधश्चो ३ ॥ इति पुरो ॥ वरुणं यजेत् तुक्ते ॥ भूये-
 हे वरुण शतं ते राजन्भिषजः सहस्रमुवीगमीरासु मतिष्ठे अस्मा वाधस्व हरे निमीति पराचैः ॥

तं चिदेनः प्रमुमुग्धस्माद् द्रवौ षट्। उजः। इति याज्या॥ सत्त्वं नो अमेव मत्स्वर्ने अमेव रुणस्ये जि-
 स्विष्टकृतो याज्यानुवाको॥ सोमे उक्तत्वात्॥ अग्नीवरुणाभ्यामनुब्रूहीत्युक्ते॥ सत्त्वं नो अमेव मो-
 भवोतीनेदिष्टो अस्या उषसो व्युष्टौ॥ अवपक्ष्म नो वरुणं रराणो वीहि पृलीकं सुहवो न एधो३म्। इति
 पुरो०॥ आग्नावरुणो यजेत्युक्ते॥ भूयेः हेग्नीवरुणो त्वं नो अमेव रुणस्य पिह्वां देवस्य हे लो वयासि सी-
 षाः। यजिष्ठो वक्रितमः शोचु चानो विश्वा द्वेषांसि प्रमुमुग्धस्माद् द्रवौ षट्। उजः। इति याज्या॥ उदको
 यः। स्विष्टकृन्निगदो न भवति॥ न निर्गदमाहेति सूत्रात्॥ ब्रूयाद्वेति सूत्रान् पक्षो भवत्यपि॥ यदा भ-
 वति तदा विचारः॥ अत्रावपृथेष्टौ स्विष्टकृद्देवतास्थाने अग्नीवरुणावादिष्टौ एवं सति ये यजामहे
 ग्नीवरुणा वित्तूहो निर्विवाद एव निर्गदच्च तत्र ब्रूयाद्वेति वैकल्पिकः सांख्ययनानां सुयज्ञाचार्यै-
 रुक्तस्तत्राहो भाष्यकारपधुनिकादिभिर्दर्शितः॥ यथा॥ ये यजामहे ग्नीवरुणा वयाष्टमग्नीव-

रुणा **सा** वनेः प्रियाधामान्ययाष्टं सोमस्प प्रियाधामान्ययाष्टं वरुणस्प प्रियाधामान्ययाष्टं देवा
 नामान्ययाष्टं प्रियाधामानियकृतामनी वरुणयोर्हीनोः प्रियाधामानियकृतं स्वमहिमानमायज
 तामेज्याइ **षः** कृष्णतावधरो जातवेदसोऽनुषेतां हविस्त्वन्नो अने वरुणस्येत्वादिसमानं ॥ कतुरत्न **या**
 मालाकारकृजहृष्टिं त्यत्त्याह ॥ तत्र अग्निः स्विष्टकृदेवानामग्रादीनां प्रियाणि धामानि इष्टवान्
 ॥ अग्निर्होतुः स्विष्टकृत आत्मनोऽपि प्रियाणि धामानियजत ॥ स जातवेदा अग्निः स्विष्टकृत ॥ इति
 त स्विष्टकृद्वा स एव शपथानुसारेणार्थमन्वाना भाष्यकारादय ऊह मूत्रुः ॥ स्विष्टकृतो न्योग्निर्देव्यो
 होता देवानामग्रादीनां प्रियाणि धामानि इष्टवानित्याद्यर्थमायसं वशाखास्यदर्शपूर्णमास
 विद्यारण्यव्याख्यानसंमतं निगदस्य स्वीकृवन् कतुरत्न मालाकार ऊहं चिंत्यमाहेति विवेकः ॥ त
 तोवर्हिर्वर्जं द्वाचनुयाजौ ॥ इति प्रयाजादिरनुयाजांतेति यकः सूचितः ॥ अथ **त्यागाः** ॥ त्रिधुप

याजेषु प्रकृतिवत् ॥ उन्नमेष याजे । इदमग्नये सोमाय वरुणाय देवेभ्य आ ज्य पेभ्यः ॥ आज्यमान
 योः ॥ इदमग्नये ॥ इदं सोमाय ॥ प्रधानस्य इदं वरुणाय । सिष्टकृतः ॥ इदमग्नीवरुणाभ्यां ॥ अनुया
 जयोः इदं देवाय नराशंसाय । इदं देवायाग्नये सिष्टकृते । ततो येन स्त्रिया वक्रुतं ते येनायासुशतं सु
 रां ॥ येनाहावभ्यषिंचतं ते नेमां पृथिवीमही ॥ यद्वा तदश्चिनाय शस्तेन मामभिषिंचतमिति होता
 आत्मानमभ्युहते ॥ निष्काश्यात्पार्ष्णिं अवधृथ त्वानं कारयेतां ॥ ततो जलाशयादुन्नीर्यो
 र्दं पत्नोरन्यत्र वस्त्रपरिधानं ॥ आईवत्त्राणध्वर्यवेदयात् ॥ एतानि दंपती वत्त्राणि बार्हस्पत्या
 नि अध्वर्यवे त्वभ्यमहं संप्रददे ॥ पश्चान्निष्ठांतेषु सर्वेषु उपो छिवेन चक्रुषा गृहान्यरैर्मिमानुष
 इति आगच्छन् यजमानो जयेत् ॥ ततो यजमानो गृहे समागत्य । इहो सहस्रदक्षिणो पिषूषानिषी
 दत्त इति मंत्रेणोपविशेत् ॥ तदनंतरं आगत्य आहवनीये समिधौ जुहोति । देवानां समिदसीति
 मज्जने । अथ नृथे तिसंज्ञे एतदं पत्योः स्नानं । इतरेतरदृष्टु विशोधनं । तावित ५

पृथमां॥ अमंत्रकां द्वितीयां॥ तदेवपत्नीगार्हपत्ये तूष्णीमेव समिधा वा दधाति॥ ततो यजमानभागप्राशनं
 प तत आहवनीसं योर्मध्ये स्थित्वा ब्राह्मणो तर्पयितव्य इति श्रौतवेदोक्तं॥ अमीषां वरुणप्रदासानां समु-
 धर्षयथा संपन्नेनान्नेन ब्राह्मणो द्वावहंतर्पयिष्ये॥ भगवत्यः० शतब्राह्मणसंकल्पः॥ अमीषां वरुण-
 प्रदासानां समुधर्षयथा संपन्नेनान्नेन शतं ब्राह्मणान् अहंतर्पयिष्ये॥ भगवत्यः० सहैष यज्ञ उवाच-
 ॥ त्रयो वै यज्ञे कामाः॥ पश्चात्तु वैश्वदेवपर्ववद्वयनं॥ आध्वर्यवोक्तं सकलं॥ ततः सुस्नातो भूत्वा सतिल-
 कः सन्नश्नन् दत्त्वा ब्राह्मणान् आशीर्वादेत्॥ ततः पुनः पृच्छा॥ अत्राद्येत्यादि एवं पुनरविशेष-
 णविशिष्टायां पुनरपि तथो अष्टितानामेष्टिकानां वरुणप्रदासानां विधेर्यन्नं यदतिरिक्तं तत्सर्वं
 ब्राह्मणानां वचनात् यज्ञपुरुषप्रसादाच्च सर्वपरिपूर्णमस्तु॥ ततो हतान् शिरसा आदाय भूरिदा-
 नं कुर्यात्॥ ततः पूर्ववत्समारोपः॥ ततः शालायां अरणीं नयेत्॥ मथनं कृत्वा अग्नीचिह्नं तपोरी-

मासंजयीत् ॥ ततो ब्राह्मणात् भोजयित्वा भुंजीत ॥ वरुणप्रवासाः समाप्ताः ॥ गुरुनाथेभ्यो नमः ॥ अथ साकमेधाख्यं तृतीयं पर्वोच्यते ॥ तैसाकमेधाः फाल्गुनीप्रयोगस्य यजमानस्य कार्त्तिकं भवन्ति ॥ चैत्रीप्रयोगस्य आयहायण्यां भवन्ति ॥ अग्निरनीकनीष्टिप्रभृतिसकलं कर्म साकमेधशब्दवाच्यं ॥ तच्च द्वादशार्धं ॥ पूर्वस्यां प्रातरुत्थाय नित्यं होमं उद्धरणं कुर्यात् ॥ तत्र प्रयोगः ॥ अनीकवतीष्ट्यर्थं गार्हपत्या दाहवनीयमुद्धरामि ॥ अनीकवतीष्ट्यर्थं गार्हपत्या दक्षिणाग्निमाद्धरामि ॥ अग्न्यन्वाधानं ॥ ब्रह्मवरणं ॥ असुवासगोत्रं असुकशर्मन् अन्वाहार्यं दक्षिणया अनीकवतीष्ट्या हंयद्ध्ये ॥ तत्र मेत्वं ब्रह्मा भव ॥ इत्यादि ब्रह्मण आसनसंस्कारं तं ॥ अत्राध्वर्यवे कर्मणि जाते ब्रतग्रहणे कृते एहि होतरितुक्ते संचरे प्रपद्य वर्हि राजम्पकं प्रपद्यादिसप्तदशसामिधेन्यः ॥ आवाहने ॥ अग्निमम आवाह ॥ सोममावाह ॥ अग्निमनीकवंतमावाह ॥ देवां इत्यादि ॥ अथैष तिष्ठाये इत्यादि ॥ त्वुर्गदापनां तं प्रयाजाः प्रकृतिवत् ॥ उन्नमेषया

व

राम
१४

जे॥ स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहा मिमनी कवंतं स्वाहा देवा इत्यादि॥ बर्चघ्रावाज्यभागे॥ प्रधानस्य॥
 अग्नये नीकवते नु ४४ हीत्सुक्ते॥ अनीकैर्द्वयोर्दयाग्ने विश्वाभिरुतिभिः॥ रपिन्नो देहि जीवसो ३३॥
 इति कल्पजापुरो॥ अग्निमनी कवंतं यजेत्सुक्ते॥ भूये॥ हे मिमनी कवंतं सैनानी केतस्तु विदत्रो अ
 स्मे यष्टा देवां आयजिष्ठं त्वत्ति॥ अदधौ गोपा उत नः परस्याग्ने घाम डुतरे वहि दीही ४ वो ४ षट् ३
 ज॥ इति याज्या॥ नित्ये सिष्टकृतः॥ भूये॥ हेग्निं सिष्टकृतमया लग्निरग्नेः प्रिया सोमस्य प्रिया ल
 ग्निरनीकवतः प्रिया देवानामित्यादि॥ इलोय दानादिमार्जनांतं॥ अन्वाहार्यो दक्षिणा॥ अभि
 मृश्य॥ अस्या अनीकवत्या इष्टेः समुध्यर्थं अन्वाहार्यं दक्षिणां ब्रह्मादिभ्यो हंसं प्रददे॥ प्रतियहारि
 षकृतिवत्॥ एषाते अग्ने॥ अनुयाज्या॥ सूक्तवाको॥ इदं द्यावापृथिवी इत्यादि॥ अग्निर्हविरुक्त
 सोमो हविरुक्त॥ अग्निरनीकवान् हविरुक्त॥ देवा इत्यादि॥ यत्नी संयाजादिसर्वं समानं॥ अ

यथागाः॥उन्नमेषयाजे॥इदमन्नयेसोमायाग्रयेनीकवतेदेवेभ्यआज्ययेभ्यः॥आज्यभागये-
 इदमन्नये॥इदंसोमाया॥प्रधानस्य॥इदमन्नयेनीकवते॥स्विष्टकृतः॥इदमन्नयेस्विष्टकृते॥अनु-
 याजेषुषकृतिवत्॥मूहने॥अग्नेरनीकवतउज्जितिमनूज्जेषं॥अग्निरनीकवांस्तमपनुदत्त॥
 सूक्तवाके॥इदमन्नयेसोमायाग्रयेनीकवतेदेवेभ्यआज्ययेभ्योन्नयेहीत्राय॥इयमनीकवती
 ष्टिःउधरणादिब्राह्मणतर्पणपर्यंता॥समाप्तेयमिष्टिः॥अथमध्यंदिनेसांतयनीयानामश्निर्भव-
 ति॥एतस्याःप्रधानहविःप्रक्षेपोमध्यंदिनएवकार्यः॥मध्यंदिनेवैसांतयतितस्मान्मध्यंदिनेमरुतः
 सांतयनान्यजतीतिश्रुते॥एषाश्निस्तद्धरणदिसमिष्टयजुर्हीमपर्यंता॥वर्हिर्हीमादिपदार्थ-
 चतुष्टयावशेषा॥तत्रतावत्तुद्धरणं॥सांतयनीयेष्वर्थगार्हपत्यादाहवनीयसुद्धरामि॥सौष-
 नीयेष्वर्थगार्हपत्याहक्षिणाग्निमाहरामि॥अग्नन्वाधानं॥ब्रह्मवरणं॥तत्रअसुवासगोत्रअ

मुकशर्मन् अन्वाहयिदक्षिणया सांतपनीयेष्या अहंयस्ते । तत्रमेत्वं ब्रह्मा भव ॥ ब्राह्मण आसन संत्का
 रादि ॥ तत्र आध्वर्यवं कर्म सकलं ॥ एहि होतरित्युक्तेः ॥ संचरेष विश्ववर्हिराक्रम्य कं प्रपद्यादिसप्तदश
 सामिधेयः ॥ आवाहनं ॥ अग्निमन्न आवाह ॥ सोममावाह ॥ मरुतः सांतपनीं आवाह ॥ देवां इत्यादि । भूमि
 संमर्शनादि प्रयाज चतुष्टयांतं समानं ॥ उन्नमेष याजे ॥ स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहामरुतः सांतपना
 न्स्वाहा देवा नम्राज्यया इत्यादि ॥ वृधन्वा वाज्यभागौ ॥ चतुत्वाष्ट्रविष्टो वेति परिभाषितत्वात् ॥ अ
 न्येनु ४ हीत्युक्ते ॥ अग्निः षत्तेन मन्मना शुभान स्रवंत्वां ॥ कविर्विष्टेण वा वृधो ३म् ॥ इति पुरो
 वाक्पा । अग्निं यजेत्युक्ते ॥ भूये हेग्निं जुषाणो अग्निराज्यस्य हविषो वेत् ४ ॥ वौ ४ षट् । उज्वरति या
 ज्या । सोमा याजु ४ हीत्युक्ते ॥ सोमगीर्भिस्त्रावयं वर्धयामो वचो विदः ॥ सुमृलीको न आविशो ३म्
 इति पुरो । सोमं यजेत्युक्ते । भूये हे सोमं जुषाणः सोम आज्यस्य हविषो वेत् ४ वौ ४ षट् । उज्वरति

याज्या॥^{६२}मरुतः सांतपतेभ्योऽनुर्व्रहीत्युक्ते॥ सांतपना इदं हविर्मरुतस्तज्जुष्टन॥ युष्माको तोरिशा
 दसोऽश्म॥ इति प्रधानस्पष्टे॥ मरुतः सांतपनान्यजेत्युक्ते॥ ह्वये हेमरुतः सांतपनान्योनो मरुतो अ
 भिउर्हृणा पुस्तिरश्चिन्नानिवसवोजिघांसति॥ दुहः पाशान् प्रति ससुवीष्टतपिष्ठेन हन्मना हंतना
 तां ४ वौ ४ षट्॥ उज॥ इति याज्या॥ नित्ये स्विष्टकृतः॥ ह्वये हेमिं स्विष्टकृतमया लग्निरग्नेः प्रिया सो
 मस्य प्रियाणामरुतां सांतपनानां प्रिया देवानामाज्यपानामित्यादि॥ अय उपस्पृश्य॥ इलोपद्वा
 नादिमार्जनानां प्रकृतिवत्॥ प्रजापतेरित्यन्वाहार्यदक्षिणाभिर्मर्शनं॥ संकल्पः॥ अस्याः सांप
 नीयाया इष्टेः समृद्धर्थं॥ अन्वाहार्ये दक्षिणां ब्रह्मणे होत्रे ध्वर्यवे अग्नीध्रे च समविभागेनाहं संप
 ददे॥ यो यो वि॥ मया॥ अस्मदता एषा ते अग्ने॥ त्रयोऽनुयाजाः॥ सूक्तवाके॥ सूक्ता ४ हीत्युक्तः॥
 इदं द्यावापृथिवीत्यादि॥ अग्निर्हविर॥ सोमो हविर॥ मरुतः सांतपना हविरज्जुषंता वीरुधंतमहो

ल

राम
२६

ज्यायोक्तदेवाइत्यादिनमउपेतंतांतच्छंयोरापत्नीसंयाजादिआहवनीयोपस्थानांतंप्रकृ
 तिवत्॥अथत्यागाः॥उत्रमेप्रयाजे॥इदमग्नयेसोमायमरुद्रःसांतयनेभ्योदेवेभ्यआज्ययेभ्यो-
 ग्रधानस्य।इदमरुद्रःसांतयनेभ्यः॥ब्रूहने॥मरुतांसंतयनानासुजितिति॥मरुतःसांतयनात्ममप
 तुदंतु॥सूत्रावाकेउत्रमप्रयाजवत्॥देवेभ्यआज्ययेभ्योग्नयेहोत्रायेतिविशेषः॥अन्यत्रप्रकृ
 तिवत्॥ध्रवाप्यायनांतं कृत्वाशेषंयाजमानमवशिष्येत॥प्रणीताविमोकावर्णात्॥होतुस्त
 र्गः।ब्रह्मातुनोत्सज्यते॥प्रणीताविमोकाभावात्॥एतावत्पदार्थान्कृत्वावर्हिस्त्राणादितथै
 वावस्थितंकृत्वाविरमति॥गृहमेधीयामकृत्वाभोजनं।उत्सर्गाभावात्॥ततःसांतयनीयामस
 माप्यैवतस्त्रिन्नेवविहारे॥सायमग्निहोत्रं कृत्वात्ममितेगृहमेधीयामिष्टिं कुर्यात्।ननुसायंदि
 नांतं नामषड्यटिकात्मकःकालः॥ततःसंयंवचनात्अग्निहोत्रहोमादवीगेवकर्तव्यमिति

स्त्रमिति॥नेत्युच्यते॥अथयत्सायंगृहमेधीयेनचरंतीत्यत आरभ्यकृतावर्धवाददर्शनात्सां
 तपनीयांस्तत्कर्षेदमिहोत्रमित्यस्मादप्यधिकरणादध्यवसीयतेस्त्रमिते एवाग्निहोत्रं कृत्वा गृहमे
 धीयाभवतीति॥ननुसांतपनीयायामपरिसमाप्तायामंतराग्निहोत्रं क्लृयते। तत्कथं सत्यं। यौती
 मासस्यैवोक्तेर्षष्ठिदर्शनात् अर्थायत्याऽन्यदाग्निहोत्रसंबन्धियथाकालमेवभवति॥पूर्वपक्षे
 साकमेधैरिष्टंभवतीतिहेतुदर्शनादथयमेवार्थः सिद्धोभवति॥ततो गृहमेधीयाऽग्नन्वाधाना
 द्यंतःपातिनोखंडेष्टिः उद्धरणाभावः॥कृतत्वात्॥अग्नन्वाधानंतुभवति॥अध्वर्यवस्तुआह
 वनीयएवकुर्वेति॥ब्रह्मवर्णानभवत्सुतसर्गाभावात्॥तत आध्वर्यवंसकलंकर्महविरासादनप
 र्यंतं। यजमानस्यव्रतग्रहणंनभवति॥सांतपनीयायांकृतस्यानुत्सर्गीत्॥ततएहिहोतरित्युक्तः
 आचम्यसंचरेप्रविश्यवेदेऽयश्चात्रिष्टति। अस्यामाज्यभागप्रभृतीलामार्जनांतं होतृकर्म। आज्य

मागप्रभृती ज्येलांते तिस्रत्रे इत्यावचना त्यागनियम एव ॥ तेनाज्यभागाभ्यां प्राकृष्टिष्टकृद्वर्धव
 त्रिनां प्रपदार्थानां प्रयाजानुयाजानां च यागानां निवृत्तिः । न सामिधेनी रन्वा हेति वचनात्तवर्हिता
 क्रमणादिकं प्रपद्यादीनामपि निवृत्तिः ॥ अधर्षुणामानुष इत्युक्तं चैतदेव सवितरित्पारम्प्राकृ
 त्तुगादायनात्सर्वं करोति ॥ यदित्वधर्षुर्मानुष इति हेतुवरणं न करोति तदा तस्मीमंसमन्वार
 भ्यर्हं ईमाहृत इत्याद्या रम्पतरण निरसनोपवेशनादि प्राकृत्तुगादायनात्करोति ॥ त्तुगादाय
 नं च उभयपक्षेऽपि न भवति ॥ प्रयाजांगत्वात्तुक्कगेकत्वाच्च ॥ पुष्टिमंतावाज्यभागौ अग्नयेऽनुक् ४
 हीत्युक्ते ॥ अग्निनाऽपि मन्त्रवत्तपोषमेव दिवेदिवे ॥ यशसं वीरक्तमोऽम् ॥ इति पुरो सोमायाऽनुक् ४
 हीत्युक्ते । गयस्या नो अमी वहावत्सु चित्सुष्टिवर्धनः ॥ सुमित्रः ॥ सोमनोभवोऽम् ॥ इति सोमस्य पु
 रो । नित्येयाज्ये । मरुद्भ्यो गृहमेधेभ्योऽनुक् ४ हि । मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्यो वाऽनुक् हीत्युक्ते । गृहमेधासंश्रा

गतमरुतो मायभूतन॥ पुष्पाकोती सुदानवोऽम्। इति प्रधानस्य पुरो॥ मरुतो गृहमेधान् मरुतं गृह
 मेधिनो वायजेत्सुक्ते॥ भू० ये० हे मरुतो गृहमेधान् गृहमेधिनो वायव्युष्मावर्त्तते महं सिधनामानि प्रय
 ज्य वस्तिरधं॥ सहस्रियं दम्पभागमेतं गृहमेधीयं मरुतो जुषधं ४ वौषट्। उज०। इति याज्ञा॥ अग्नये
 त्विष्टकृते बुध्नी सुक्ते॥ त्वां चित्रं अवत्समहवंते विह्वजंतवः॥ शोचिष्के शं पुरुषिया मे हव्या यवो
 ल्लवोऽम्। इति पुरो॥ अग्निं त्विष्टकृतं यजेत्सुक्ते॥ भू० ये० हेग्निं त्विष्टकृतं यद्वा हिष्ठं तदग्नये वृहदर्ववि
 भावसो॥ महिषीवत्वरूपिस्त्रिधा जा उदीरता ३ वौषट्। उज०। इति त्विष्टकृतो याज्ञा॥ त्विष्टकृत्त्रिग
 दो न भवति न निगदमाहेति प्रतिषेधात्॥ उदवोपादि॥ इलीषक्कानादिभक्तः॥ यजमानो न भक्त
 यतीत्यध्वर्यवः॥ दर्विहोमार्थं हविषो यातया मत्वभयात्॥ मार्जनं॥ अन्वाहार्यो दक्षिणा॥ अभिम
 र्शनं॥ संकल्पः॥ अस्या गृहमेधीयाया इष्टेः समुध्वर्थं अन्वाहार्यं दक्षिणां ब्रह्मादिभ्यः त्विग्भ्यो

हंसं प्रददे। यो यो विभागः। एषाति अग्ने इति न भवति॥ अनुयाजां गत्वात्॥ बृहन्मपि न भवति॥ अ-
 नुयाजाभावात्॥ अनुयाजे स्विष्टेषु बृहतिस्तु चावितिस्तत्र कारयत्वात्॥ स्तुक्वाकषैर्षं कुर्व-
 ति॥ ततः सनिगमोपि भवति॥ आज्यभागप्रभृती ज्येष्ठांतेति इ॥ ज्यावचनेन प्रतिप्रसवाच्च॥ स्तु-
 क्वा र्हीत्युक्तः। इदं यावाष्टिवी इत्यादि॥ अग्निर्हविर॥ सोमो हविर॥ मरुतो गृहमेधामरुतो गृहमेधि-
 नो वा हविरजुषंता वीरुधंतमहो ज्या योक्त॥ देवा आज्यपान भवति॥ प्रयाजा अनुयाजयो रभावात्॥
 अग्निर्होत्रेण हविर॥ अस्याभृधधोत्रायामित्यादि नम उपेत्यंतं॥ अथ त्यागाः॥ इदमग्नये॥ इदं सो-
 माय॥ प्रधानस्य॥ इदं मरुद्भ्यो गृहमेधेभ्यः॥ इदं मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्यो वा॥ इदमग्नये स्विष्टकृते॥ स्तुक्वा-
 वाके॥ इदमग्नये सोमाय॥ मरुद्भ्यो गृहमेधेभ्यो मरुद्भ्यो गृहमेधिभ्यो वाग्नये होत्राय॥ एतावदेव
 याज्या नं॥ होत्रस्तु छंदो रावृणी मरु इति शंयोर्वा को न भवति॥ कृतत्वात्॥ पत्नी संयाजा अपि न भ-

यो

१९
२९

वंति॥ कृतत्वादेव॥ यं वां देवा इति होमो न भवति॥ अवध्यभावात्॥ वेदयोः क्रयोर्विमोकासे च नेष्टृत्वादे
दस्य स्तराणां क्रय्यात्॥ होतुरुत्सर्गः॥ ततो मातृभिर्वत्सां रजंतीत्याद्याध्वर्यवो क्रं याजमानं॥ ततः सांतपनी
याशेषस्थापनपूर्वकमृत्विश्रभोजनं॥ इति रात्रिकर्म॥ ततः प्रातरुत्थाय अग्निहोत्रे जुते अजुते वा शेषे
ण दर्विहोममाध्वर्यवं कुर्वति॥ सायंप्रातरग्निहोत्रहोमश्च यवाद्या भवति॥ अत्र कोषोतकिब्राह्मणभाष्यं
सायंप्रातरग्निहोत्रहोमोपि सांतपनीयाविहारे॥ तत्र शाखांतरातिः॥ यवाद्यैतां रात्रिमग्निहोत्रं जुहो
तीति॥ वात्स्यायने॥ सांतपनीयां संस्थाप्य प्रातर्वाशेषभावादिति॥ यदा प्रातर्वेति विकल्पो नाश्रीय
ते तदा होमात्पूर्वसमाप्य भिन्ने विहारे होम इति॥ दर्विहोमे कर्त्तव्ये ब्रह्म यजमानयोरुत्तमं॥ इदमि
दं शयेति यजमानस्य ऋषभाजुतौ त्यागः॥ अथ ऋषभोदक्षिणा॥ अस्य दर्विहोमस्य समुध्यर्थं ऋष
भंदक्षिणां अध्वर्यवे संप्रददौ एवमृषभेण शब्दे कृते धर्षणाजुते॥ अशब्दे ब्रह्मणाजुते ब्रह्मणे ध्वर्यवे

मृगद्वन्द्वे दास्यावयेषु रित्याश्वकायनसु अथ दायजं तिक्तदा मृगद्विदेहि मे
ददा मित इति याज्यानुवाक्ये प्रवर्तते॥ २॥

राम
१९

चाहं संप्रददति विशेषः॥ ततः सांतपनीयाशेषसमाप्तिः॥ बर्हिर्होमः॥ प्रणीतापिमोक्तः॥ उत्सर्ज
 नं ब्रह्मणः॥ राक्षसभागः॥ पूर्णयात्र निमग्नं॥ ततः सदसि सन्मत्स्यादि भागभक्षणं तं सकलं याज
 मानं॥ तत एक एव ब्राह्मणभोजनसंकल्पः॥ गृहमेधीयायाः सांतपनीयायामंतर्भूतत्वात्॥ अस्याः
 सांतपनीयाया इष्टेः समृद्धर्थं यथासंपत्तेन ब्राह्मणमेकमहंतर्पयिष्ये॥ भगवत्पुत्रः स हैषः॥ त्रयोवै
 स गृहमेधीया सांतपनीया समाप्ता॥ ततः कीलिनी॥ उद्धरणं दि ब्राह्मणतर्पणार्थं॥ तत्रोद्धरणं
 ॥ कीलिनी स्पर्धं गार्हपत्या दाहवनीयमुद्धरामि॥ कीलिनी स्पर्धं गार्हपत्या दक्षिणाग्निमाहरामि॥
 अग्नन्वाधानं॥ ब्रह्मवराणं तत्र॥ अन्वाहार्यं दक्षिणाया कीलिन्येष्ट्या हं यक्षे तत्र मेत्वं ब्रह्मा भव॥ ब्र
 ह्मण आसनसंस्कारादि॥ ततः आध्वर्यवं सकलं॥ हविष्मासादितेषु एहि होतरित्युक्ते॥ संचरेषु विश्व
 बर्हि रात्रम्यकं प्रपद्यादिसप्तदशसामिधेन्यः॥ आवाहने॥ आवह देवान्यः॥ अग्निमग्रं आवह॥

३०

३०

सोममाँवह॥ मरुतः कीलिन आँवह॥ अत्र कात्यायनानां द्वितीया अदितिः॥ अदित्ये चरुरिति सूत्रात्
 तदा अदितिमाँवहेत्यादिसूक्तवाक्यान्तं उत त्वामदिते महि मही भूषुमातरं सुव्रतानामिति याज्ञात्रुवा
 की इति प्रज्ञेयं॥ अस्माकां तमैत्रश्चरदितये वेति सूत्रात् अं वकांते एव पक्षे अदितिः॥ देवाँ इत्यादि
 च तृथ प्रयाजां तं प्रकृतिवत्॥ उन्नमेष याजे॥ भूये हे स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहा मरुत कालिनः
 स्वाहा॥ देवा इत्यादि॥ वार्त्रघ्ना वाज्यभागौ॥ मरुद्भ्यः कीलिभ्यो बुद्धीत्सुक्ते॥ कीलं वः शर्द्धो मा रूतम
 नवीणां रथेषु भं॥ क एवा अभिप्रगायतोऽम्॥ इति प्रधानस्य पुरो॥ मरुतः कीलिनो यजेत्सुक्ते॥ भू
 ये हे मरुतः कीलिनः पर्वतश्चिन्महिष्ठद्वो विभायदिवश्चित्सा चुरेजतस्वनेवः॥ य कील्य मरुतञ्च
 षिमंत आ पइ व सध्रं चोधवधा इति वौ॥ ४५३॥ उज॥ इति याज्ञा॥ नित्ये सिष्टकृतः॥ भूये हेग्निं सिष्ट
 कृतमया लग्निरग्नोः प्रिया सोमस्य प्रिया मरुतां कीलिनां प्रिया देवानामित्यादि॥ इलोपकाना

 राम
३०

दिमार्जनं तं। अन्वाहार्यो दक्षिणा। अभिसृष्टः॥ अस्याः कीलिन्या इष्टेः समृद्धर्थं अन्वाहार्यं दक्षिणां
 वस्त्रादिभ्यो दे। यो यो वि०। मया। अस्मदात्ता। होतुः एषा ते अये। अनुयाजाः प्रकृतिवत्॥ स्तुतवाके
 स्तुताः श्रीतुक्ताः॥ इदं द्यावापृथिवीत्यादि॥ अग्निर्ह० कृता सोमो ह० कृत॥ मरुतः कीलिनो ह० विरज्ज
 षंतावी वृधंतमहोज्या योक्त॥ देवाः आज्यया इत्यादि नमउपेत्यंतं॥ शं योर्वोकः। पत्नी संयाजादि होतुः
 तसंगीतं प्रकृतिवत्॥ अथ त्वागाः॥ उत्रैष याजे॥ इदमग्नये सोमाय मरुद्भ्यः कीलिभ्यो देवेभ्यः आज्यये
 भ्यः। इदमग्नये इदं सोमाय॥ प्रधानस्य। इदं मरुद्भ्यः कीलिभ्यः। इदमग्नये सिष्टकृते॥ अहने॥ मरुतां
 कीलिनामुज्जिति॥ मरुतः कीलिनस्त० मयनुदंतु० स्तुतवाके। इदमग्नये सोमाय मरुद्भ्यः की
 लिभ्यो देवेभ्यः आज्ययेभ्योऽग्नये होत्राय० अन्यत्समानं॥ ततः सदसि सन्म इत्यादि भागभरुणांतं याजमा
 नं वा स्रष्टंतपयितवै॥ अस्याः कीलिन्या इष्टेः समृद्धर्थं यथासंयत्नेन० तर्पयिष्ये॥ भगवत्यः। इति की

मे ५

लिनीष्टिःसमाप्ता॥अथमहाहविरिष्टिः॥दंयत्पोरहतवासःपरिधानं॥उद्धरणं॥महाहविरिष्ट्यर्थंगा
 ह्यत्पादाहवनीयसुद्धरामि॥महाहविरिष्ट्यर्थंगार्हपत्याहकिणामिमाह॥रामि॥अग्न्याधानं॥ब्र
 ह्मवर्णं॥तत्रविशेषः॥अथमदक्षिणायामहाहविरिष्ट्याहंयक्षेत्तत्रमेत्वंब्रह्माभवेत्यादि॥ब्राह्मण
 आसनसंस्कारादि॥ततःआध्वर्यवमग्निप्रणयनांतं॥अत्रएकोऽग्निःप्रणीयते॥आचम्यआहवनीय
 स्पृश्यादुत्तरत उपविश्य अगणं पठति॥अग्नये प्रक्षिप्यमाणायानुब्रूहीत्युक्तः॥प्रदेवं देव्येत्यादिवाग्नि
 सर्गांतं पूर्ववत्करोति॥ततःआध्वर्यवंयावदग्निमंथनं॥आसन्नेषु हविषुः प्रतय हरोच कृते अग्निमं
 थनं पूर्ववत्॥ततएहि होतरित्युक्ते संचरे प्रविश्य उत्तरवेद्यां वहि रक्त्रमेत॥कंपयद्यादिसप्तदशसा
 मिधेत्यः॥आवाहने॥अग्निमन्त्राविह॥सोममाविह॥अग्निमा॥सोममा॥सविता रां उ॥आविह॥
 सरस्वतीमा॥पूषणमा॥इंद्राग्निमा॥महेंद्रमा॥विश्वकर्माणां॥उ॥आविह॥देवां आज्यपां इत्यादि

नवप्रयाजांतं पूर्ववत् ॥ तत्र उन्नमे प्रयाजे । ध्रुये हे स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहा
सवितां ॥ उ॥ स्वाहा सरस्वती स्वाहा पूषणं स्वाहेन्द्राग्नी स्वाहामहेन्द्रं स्वाहा ॥ विश्वकर्माणं । उ॥ स्वा
हा देवा अज्यपा इत्यादि ॥ संहंता वाज्यभागो । प्रधानस्याग्निर्मूर्धा भुवो यज्ञस्येत्यग्नेः । इमं यज्ञं या
ते धामानि दिवीति सोमस्य ॥ हिरण्यपाणि मृतपुत्रदीरयेति सवितुः । पावकानः सरस्वतीमाजुक्ता ने
तिसरस्वत्याः । पूषंतवसुक्रंत इति पूष्णः । इन्द्राग्नी अवसाप्रचर्षणिभ्य इत्येन्द्राग्नस्योमहेन्द्राया उक्त्वा ४ ही
तुक्ते । महं इंद्रेय ओजसा पर्जन्यो वृष्टिमां इव । स्तोमैर्वत्सस्पवावृधोऽश्नु ॥ इति महेंद्रस्य पुणो । महेंद्रं
यजेत्तुक्ते । ध्रुये हे महेंद्रं महीन्द्रो नृवदा चर्षणि प्राउत द्विवर्ही अमिनः सहोभिः । अस्मद्वा वृधे वीर्यी
योरुः पृषुः सुक्तातः कर्तृभिर्ध्रुवौ ४ षड् । उज इति याज्या ॥ विश्वकर्माणो । उ॥ अनुक्त्वा ४ ही तुक्ते । वाचस्य
ति विश्वकर्माण मृतये मनो जुवंवाजे अघाद्भवेम ॥ स नो विश्वानि हव नानि जोष द्विष्यं भूरवसे साधु

कर्मा॥ उ३३ विश्वकर्माणं॥ यजेत्सुक्ते॥ भूयेहे॥ विश्वकर्माणं याते धामानि परमाणि यावमायामधमा विश्वक
 र्मनुते मा॥ शिक्षा सखिभ्यो हविषि त्वधावः स्वयं यजस्व तन्वं ह्वधानः॥ बौ४ षड्॥ उज॥ इति याज्या॥ विराजोऽस्विष्ट
 कृतः॥ प्रोक्षो अग्र इति पुरो॥ भूयेहेभिंस्विष्टकृतमया लघिरग्नेः प्रिया० सोमस्य प्रिया० लघ्नेः प्रिया० सोमस्य प्रि
 या० सवितुः॥ उ०॥ प्रिया० सरस्वत्याः प्रियाः पूष्मः प्रिया० लिङ्गोः प्रिया० महेंद्रस्य प्रिया० ३॥ विश्वकर्माणः॥ उ०॥
 प्रिया० देवानामित्यादि हविरिमो अग्र इति याज्या० उद०॥ इत्येव क्लानादि मार्जनांतं प्रकृतिवत्॥ अषभो दहि
 णा॥ नात्र यजमानस्याभिर्मर्शनं॥ अन्वाहार्याभावात्॥ अध्वर्योः संमर्शने विशेषः॥ प्रजायते रित्यादि॥ उदा
 नव्या नौ मे पाहि अषभोऽसूजं मयि धेत्यदिति रसि मामेक्षेष्टा इत्यादि॥ अस्यामहा हविष इष्टेः सप्तध्वर्यं अ
 षभं दहि णां ब्रह्मणे होवे ध्वर्यवे अग्नीधे च समविभागे नाहं संप्रददे॥ यो यो० मया पि० अस्मदाता० तदा यत्ते
 ति प्रतियहमंत्रः॥ कोदादित्यत्र मंत्रं॥ एषा ते अग्ने०॥ न वा बुया जान्यजति पूर्ववत्॥ सूक्तवाको॥ सूक्ता ब्र४

क

हीत्स्वक्ते। इदं द्यावापृथिवीत्यादि॥ अग्निर्हविरुक्त॥ सोमो हविरुक्त॥ अग्निर्हविरुक्त॥ सोमो हविरुक्त॥
 सविता। उ। हविरुक्त॥ सरस्वती हविरुक्त॥ पूषा हविरुक्त॥ इंद्राग्नी हविरुक्त॥ वेतामवीष्टधेतां महोज्यायो
 ज्ञातां॥ महेंद्रो हविरुक्त॥ विश्वेर्मो हविरुक्त॥ देवा इत्यादि आहवनीयो यस्यानां तं प्रकृतिवत्॥ अथ
 त्यागाः॥ उन्नमेष याजे॥ इदमग्नये सोमायाग्नये सोमाय सवित्रे सरस्वत्यै पूष्य इंद्राग्निभ्यां महेंद्राय विश्वक
 र्मणो देवेभ्य आत्ययेभ्यः। प्रधातस्य। इदमग्नये। इदं सोमाय॥ इदं सवित्रे। इदं सरस्वत्यै॥ इदं पूष्ये॥ इदमिं
 द्राग्निभ्यां॥ इदं महेंद्राय॥ इदं विश्वकर्मणो॥ इदमग्नये सिष्टकृते इति ब्रूहने अग्नेः सोमस्य सवितुः सरस्व
 त्याः पूष्य इंद्राग्नीर्महेंद्रस्य विश्वकर्मण्युज्जितिः॥ अग्निः सोमः सविता सरस्वती पूषेर्ग्रन्थी महेंद्रो विश्वकर्मा
 तमप्यनुदंष्ट॥ सूक्तवाके। इदमग्नये सोमायाग्नये सोमाय सवित्रे सरस्वत्यै पूष्य इंद्राग्निभ्यां महेंद्राय विश्वकर्मणो
 देवेभ्य आत्ययेभ्यो ग्नये होत्राय॥ अन्यत्प्रकृतिवत्॥ सदसि सन्महत्यादि भागमाशनांते याजमाने समाप्ते अ

डा ३

समाप्तेवेष्टिं पियां कुर्वति ॥ इयमिष्टिरग्न्याधानाद्याशंधंतासकलापिदक्षिणाग्रीभवति ॥ दक्षिणाग्रीची ॥ द
 क्षिणाग्रीरग्नत आहवनीयकल्पना ॥ यजमानोऽग्न्याधानं करोति ॥ तदपियावत्संभवति ॥ शेषमवशिष्यते ॥ त
 स्मादक्षिणाग्रीवेव ॥ ब्रह्मवरणं न भवति ॥ महाहविष्यं तर्भावात् ॥ केचित् कुर्वन्त्यपि ॥ महाहविष्यं तर्भावे पित
 त्याभागप्राशनांतत्वे प्रणीता विमोक्तस्य कृतत्वात् ॥ ब्रह्मण उत्सर्गे जाते अह्नस्य तस्य कर्मण्ययोग्यत्वाद्य
 ज्यत इति वदन्ति ॥ इदमपि युक्तं ॥ न भवतीति तु इलां ते यत्र पिआत ब्रह्मावकाशं ॥ वरणाप्रयोगः ॥ प्राङ्मुखो य
 जमानः दक्षिणाग्रीं ब्रह्मा आहवनीयात् पूर्वभागे ॥ अन्वाहार्यं दक्षिणाग्रीं पिबेत् ॥ स्मार्हं यद्वेत्तत्र मेत्वं
 ब्रह्मा भव ॥ ततो दक्षिणाग्रीरग्नतः वेदेः यश्चाद्भाग उपविशेत्स मंत्रकं ॥ यजमानोऽपि ब्रह्मण उत्तरतः ॥ तदुत्त
 रं पूर्वस्मिन् दक्षिणाग्रीं सकलमाध्वर्यवं कर्मयावदुत्तराहवनीयस्थापनं ॥ यदाध्वर्यव आहवनीयं प्रणयं
 तितदा ब्रह्म यजमानोऽपि तत्समीपगमनं ॥ ब्रह्मणो मंत्रवदासनसंस्कारः ॥ तत आध्वर्यवं हविरासादनप

ये

राम
३३

र्येतं॥अत्रपिआयां**व्रतग्रहणे**विप्रतिपत्तिः॥पिआतावत्प्रतिपर्वसुमहाहविषिसाकमेधिकेभागप्रा
 शनांतेहृत्त्रेआरभ्यते॥एकाहिकेषुतुइलोपक्षानांतेहृत्त्रेआरभ्यते॥एतादृशेस्थितेअग्रेव्रतपतेव्रतंच
 रिष्यामीत्यस्मिन्सूत्रव्याख्यानेभाष्यकारेणव्याख्यातेपिआयांव्रतग्रहणंनभवतिमहाहविष्यंतभीवा
 दिति॥अत्रैकेगतिंकुर्वेति॥यस्मिन्यज्ञेइलासुयद्वयप्राारभ्यतेतत्रेदंसावकाशं।व्रतविसर्गभावाच्चपु
 क्रमपि॥परंतुयत्रभागभक्षांतेप्राारभ्यतेतत्रव्रतविसर्गस्यजातत्वात्पिआयांपुनःकरणंयुक्तं॥तत्रार्थ
 परिहारः॥इलांतारंभेव्रतग्रहणंनभवतीतित्वयैवस्थापितं॥भागप्राशनांतारंभेपिनभवतीतिमंतव्यं॥
 महाहविष्यंतभीवादितिहेतुंवदताभाष्यकारेणोतावदेवज्ञापितं॥अस्मिन्पक्षेव्रतोत्सर्गेकृतएवप्राारब्धा
 यांव्रतग्रहणेप्राप्तेपदार्थद्वयमात्रावशेषेणमहाहविष्यःपरंपिआयाआरंभकरणात्निमित्तांतरासंभ
 वेसतिमहाहविष्यंतर्हंतत्वंपिआयाजातं॥तदंनभीवस्यतन्नियमानुबंधित्वनैयत्यात्तत्रतग्रहणंनभवत्ये

वा अथ च। महाहविरितिरूढा संज्ञा क्रीलिसुत्ररेखावेव महाहविषीति निर्देशात्। तथा च महाहविष्यं तर्भावेपि
 आयां यद्भूतयहणं प्रतिविध्यते तद्भागभक्त्यर्थं तारं भवसंभवति ऐकाहिकेषु महाहविः संज्ञाया एवाभावात्॥
 तस्मादलं पूर्वापरा नुसंधानवैकल्पेन॥ महाहविष्यं तर्भावादिति हेतोर्निवेधात् भागभक्त्या तारं भवेव प्रति
 षेधः। इत्थं तारं भवेव विगस्या कृतत्वादेव प्रतिषेध एव॥ तत एहि होतरितुत्रो महाहविर्वेदिवा त्वालोत्करा
 वंतरेण प्राश्नाखः प्रययत तो दक्षिण मार्गेणाग्रे भूत्वा यावत्पि आवेदिंगत्वा तत्रापि प्रणीतोत्करा वंतरेण प्र
 यय उदङ्मुखो यावद्भोतृषदनंगत्वा दक्षिणां सुखस्मिष्ठेत्॥ तत्सर्वं संचरलक्षणं अग्रेण महाहविर्वेदिंगत्वे
 त्पदिस्रजभाष्ये विशदं॥ नात्र बर्हि राक्रमणं विद्यंतं संमिता यश्चात्पार्त्तिरिति भवति॥ अस्या मिष्टौ सर्वस्या
 पि जपजातस्य प्रतिषेधः॥ तत्रापि यानि जपमंत्रं प्रयुक्तानि कर्माणि तानि भवंत्येव॥ जपमात्रस्यैवोत्स
 र्गः॥ तूष्मी कर्मप्रतिपत्तिः॥ उत्सर्गो जपानां कर्माणि तूष्मी जपमंत्राणि कर्मत्वात् जप इति च सूत्रात्। य

अथ

था॥ ऊर्ध्वजातुर्दक्षिणेन प्रादेशेन भूमिमन्वारम्भजयतीत्यत्र अस्मै प्रतिष्ठाया इत्यस्य मंत्रस्य प्रतिषेधः॥
 भूम्यभिमर्शनं तूष्णीमेव॥ अध्वर्युसंमर्शनमप्येवं जपमंत्रकर्मत्वात् तूष्णीं वर्हिष्यं जलं निधाय जपती
 त्येतदपि तूष्णीमेव॥ इति सर्वोपयोगि॥ कं प्रपयादिजपत्वा त्रभवति॥ अग्नये समिधमा नायातु ब्र४ हीतु
 क्रो ब्रह्मन्सामिधे नीरुव रूयामीति ब्रूयात्॥ संतन्वं निवमेतु ब्र४ हीतु आसामिधे नीपारं मे इदमहं तृती
 येन वज्रेणापाग्रा नं भ्रातृव्यमववाध इति यजमानो ब्रूयात्॥ ब्रह्मणा अतु ब्र४ हीतु क्रो॥ हिंकारं त्रिरुच्चार्य
 उशंतस्त्वानिधीमहीति एकामेव सामिधेनीं अचैष्टथ कप्रणा वां त्रिरुवदेत्॥ हिं३ उशंतस्त्वानिधीमत्या
 शंतः समिधीमहि॥ उशंतुशत आवह पितृ नृह विषे अत्र वो३ अग्नेमहं असीति तृतीयेन वचनेन संथा
 य॥ षवरनामानि वर्जयित्वा देवेभ्यो मन्विहू० नः॥ प्रणीर्य जानां० इ॥ आस्यात्रं जुहू० सि॥ आवह देवान्य
 जमानाय॥ अग्निमग्न आर्वह॥ सोममावह॥ यक्षे सोमं पितृमंतमावह॥ एतत्स च्येन॥ अथायस च्येन॥

व
 पक्षे पितृसोमवत आह ॥ पितृनुवर्हिषद आवह ॥ पितृनग्निष्ठातां आवह ॥ सव्यं देवां आज्ययां आवह ॥ अ
 पसव्यं ॥ अग्निं कव्यवाहनं होत्राय आवह ॥ सव्यं ॥ स्वमहिमानमावहेत्यादि ॥ तिस्रः प्रधानदेवता अग्निः कव्यवा
 हनश्चेत्येता देवतानि गमस्थानप्रयोगे पितृसहिताः प्राचीनायवीति नैव होत्रा सर्वत्र कार्याः ॥ अत्रैव प्रा
 चीनायवीतित्वविधानात् अन्यत्र होत्रा धर्मवमयसव्यं न भवति ॥ ब्रह्मयजमानयोत्कृतदधीनं भवत्ये
 व ॥ इदं प्राचीनायवीतीत्येता देवता यजतीत्यादौ भाष्ये विशदं ॥ तूष्णीं भूमि मन्वारभ्यतिष्ठति ॥ सीद
 होतरितुक्ते ॥ देवसवितरित्यादि न भवति जयत्वात् ॥ तूष्णीं अंसं समन्वारभते ॥ उत्थाय ॥ षण्मोदी रं
 हस इत्यपि न भवति जयत्वात् ॥ ऐंशीमावृतमिति तूष्णीमेव भवति ॥ जयमंत्रकर्म वदुयां सुमंत्रकर्मत्वा
 त् ॥ तूष्णीं निरस नो यवेशने पितृ तूष्णीं ॥ उयां सुकर्मत्वादेव ॥ नमो यावापृथिवीभ्यां न भवति ॥ जयत्वात् ॥
 तूष्णीं गार्हपत्या हवती यावीक्ष्यते ॥ एष वामाकाश इति भवति ॥ आहेति वचनादजयत्वं ॥ विष्टे देवा

कव्यधारुनं

इति नमवति जयत्वा देव ॥ अयसव्यं ॥ अग्निः कव्यवाहनो होता वेत्तुः कव्यवाहनो होत्रं वेत्तुः सव्यं प्रावि-
त्रं साधुते यजमानदेवता अयसव्यं ॥ योऽग्निं होतारम वृद्धाः उपांशुः सव्यं ॥ घृतवती मधुर्यो रित्यादि । सुचा
वादाप्यचतुरः प्रयाजान्यजतिवर्हिर्वर्जं । उन्नमे प्रयाजे । भूये हे स्वाहाग्निस्वाहा सोमं ॥ अयसव्यं । स्वाहा
पितृन् सोमवतः स्वाहा पितृन् चर्हिषदः स्वाहा पितृन् ॥ अग्निश्चात्रान् ॥ सव्यं ॥ स्वाहा देवा अज्यथा जुषाणा
अन्न अज्यस्य हविषोऽसं तू ४ वौ ४ षट् । उजः । यदि तु सोमः पितृमान् प्रधानं तदा सव्येन स्वाहा सोमं पि-
तृमंतमिति विशेषः । अत्र जीवनवंता वाज्यभागौ ॥ अग्नये चुरहीत्सुक्तेः । आनो अग्ने सुवेतुना रक्षिं विष्वा
युषोऽयसं ॥ माजी कंधे हि जीवसोऽश्नु । इति सु ॥ सोमाया चुरहीत्सुक्तेः ॥ त्वं सोम महे भगं त्वं पूनं तापते ॥ द
हं दधासि जीवसोऽश्नु । इति सोमस्य पुरो । प्राकृते याज्ये ॥ अयः प्रधानं हविषां ॥ द्वे द्वे पुरो जुवाक्वे असंहि-
ते नानाप्रणवे कर्तव्ये ॥ एका याज्या अयसव्यं पितृभ्यः सोमवद्भ्यो चुरहीत्सुक्तेः ॥ उदीरतामवत् उत्परा

रु

सउन्मथमाः पितरः सोम्यासः ॥ असंयईपुरहकाअतज्ञास्त्रिनीवंतु पितरो हवेघो ३३ ॥ अंगिरसो नः पित
 रो नवावाअथवीणीभृगवः सोम्यासः ॥ तेषां वयं सुमतो यज्ञिया नामपि भइ सोमनसे स्यामो ३४ इति पु-
 षे पितृ सोमवतो यजेत्सुक्ते ॥ ह्ये ४ स्वधामहे पितृ सोमवतो येनः पूर्वपितरः सोम्यासो नृहिरे सोमपी
 थं वसिष्ठाः ॥ ते भिर्यमः संरणो हवींशु शंशु शङ्गिः प्रतिकाममन्त्र ४ स्वा ४ धानमः ॥ उज ३ इति याज्या पित
 र्भ्यो वहिषदो चूर्हीत्सुक्ते ॥ उपहूताः पितरः सोम्यासो वहिषेषु निधिषु प्रियेषु ॥ त आगमंतु त इह आ
 वंतु द्वि ॥ सुवंतु ते वंतु स्मो ३५ ॥ आहं पितृ त्सु विदत्रां अविस्तिनपातं च विक्रमणं च विष्णोः ॥ वहिष
 दो ये स्वधया सुतस्य भजंत पितृ त्सु इहा गमिष्यो ३६ ॥ इति पुरोः ॥ पितृ नृ वहिषदो यजेत्सुक्ते ॥ ह्ये ४ स्व
 धामहे पितृ नृ वहिषदो वहिषदः पितरः ॥ तवी गिमा वीह व्या चक्रमाजुषधं ॥ त आगता वसा शं तमेना
 थानः शं योरयो दधाता ४ स्वा ४ धानमः ॥ उज ० इति याज्या पितृभ्यो मिषात्रेभ्यो चूर्हीत्सुक्ते ॥ अवसज ३

स्त
प्

नरमेपितमोयः आहुतश्चरतिस्वधाभिः॥ आयुर्वसानउयवेत्तुशेषःसंगच्छतांतन्याजातवेदी३मृये
वेह॥ पितरोयेचनेह्यांश्चवि॥ यांउचनप्रविश॥ त्वंवेत्यपतितेजातवेदःस्वधाभिर्यज्ञंस्तुक्तंजुष
स्वी३म्। इतिपुरोनुवाकी। पितृनमिष्टान्नान्यजेत्सुक्ते। भूये४स्वधामहेपितृनमिष्टान्नानमिष्टान्नःपि
तरएहगच्छतसदःसदःसदतस्तुप्रणीतयः॥ अन्नाहवीषिप्रयतानिवर्हिष्यथारपिंसर्ववीरंदधातना४
स्वा४धातमः। उजः। इतियाज्या॥ यद्देवथमादेवतासोमःपितृमान्॥ तदासोमायपितृमतेषु३हीत्सु
क्ते॥ सव्येन॥ त्वंसोमप्रविकितोमनीषात्वंरजिष्ठमनुनेषिपंथां। तवप्रणीतीपितरोनइंदोदेवेषुरत्नम
भजंतधीरो३म्। सोमोधेनुंसोमोअर्वतमाशुंसोमोवीरंकर्मणंपददाति॥ सादन्यंविदध्यंसमेयंपितृ
अवणंयोददाशदस्यो३म्। इतिसोमस्यपितृमतःपुरोनुवाकी॥ सोमंपितृमंतंयजेत्सुक्ते। भूये४य
जामहेसोमंपितृमंतंत्वंसोमपितृभिःसंविदानोनुद्याबाहृथिवीआततंप्य॥ तस्मैतइंदोहविषावि

३७

विधेमवयंस्यामपतयोरयीणां ४ वौ ४ षट् । उज । इति याज्या ॥ अथ सिष्टकृतः । अग्नये कव्यवाहनाया उ ४
 हीसुक्तेः पसव्ये नैव । धेता तृषुर्देवत्राजे हमाना होत्रा विदस्तीमतष्टा सो अर्कः ॥ आग्नेया हि स्रविदत्रे भिरवी
 इ सत्यैः कव्यैः पितृभिर्धर्म सिद्धो ३ म । इत्येका सिष्टकृतः पुरो ० ॥ अग्निं कव्यवाहनं यजेत्सुक्ते ॥ भू ० ये ४ स्वधा
 महेग्निं कव्यवाहनमया लग्निः कव्यवाहनो ५ सव्यं ग्रेः प्रिया ० सोमस्य प्रिया ० अपसव्यं पितृणां सोमच लं प्रि
 या ० पितृणां वहिषदां प्रिया ० पितृणामग्निश्चात्रानां प्रिया ० सव्यं देवानामाज्ययानां प्रिया धामानि अपस
 व्यं पशूदग्नेः कव्यवाहनस्य होतुः प्रिया धामानि सव्यं पशूत्स्वं महिमानमित्यादि ० तां हवि अपसव्यं स्वम
 गर्हिलितो जातवेदो वाहुव्यानि सुरमीणि कृत्वी ॥ प्रादाः पितृभ्यः स्वधया ते अरुन्नक्षित्वं देवप्रयाता ह
 वी ० वी ४ स्वा ४ धानमः ॥ ४ ॥ उज । इति याज्या ॥ ननु उत्सर्गो जयानामिति पत्नात् भूर्धुवरित्यस्य उजः
 सहः सह उजः स्वरित्यस्य च जपत्वा उत्सर्गः कथं न स्यात् ॥ सत्यं ॥ सत्यं अत्रायं विवेकः ॥ कश्चित्के

रा
३

त्रिंशत्संयतिघटकत्वे न प्रविष्ट इत्यर्थः ५

बल एव जपोऽदृष्टार्थः कं प्रयद्यादिदेवसवितरित्यादि च ॥ कश्चिज्जपमंत्रः कर्मार्थ इंडमन्त्रारभाम
ह इत्यादि ॥ कश्चिज्जपधर्मप्रयोज्यः कर्मार्थ ऐंशीमाद्युतमित्यादि ॥ कश्चिज्जपधर्मप्रयोज्य आद्युद
र्थः ॥ तत्र योजय एव साक्षात् तस्योत्सर्गः साधुः ॥ तथा यः कर्मार्थे जप एव तस्मात्सु तसर्गः साधुः ॥ क
र्मवत्समी ॥ यश्च जपधर्मप्रयोज्यः कर्मार्थ तस्मात्सु तसर्गः ॥ कर्मवत्समी ॥ यत्तज्जपधर्म प्रयोज्यो
न्माद्युदर्थः भूर्भुव इत्यादि तस्य परित्यागोऽन्यायः ॥ कर्मसंफलभावात् ॥ उत्सर्गो जपानामिति सूत्र
द्वये चितयस्यैव प्रतिषेधात् ॥ तस्मात् भूर्भुवः उजः सहः सह उजः स्वः एतौ भवत एव अत्र प्रधा
ने स्विष्टकृति च ये स्वधामहे स्वधानम इति द्वयं संघेयवशाद्भवति ॥ यद्यध्वर्यवः ३० स्वा ४ धा अ
त्क स्वा ४ धा इत्याश्वावयंति ॥ तर्हि अस्या कमपितथात्वात् ॥ उदकोपः ॥ तर्तध्वर्यवत्कृत्तुनिधानं
संचराभ्युत्थरणं ॥ आशिवावदानं ॥ इडमवद्यति ॥ ब्रह्मयजमानभागो च ॥ चतुर्थी करणाभावः ॥

पर्वजनादि॥ इलाया होत समर्पणं॥ उपहृतं वृहदिति न भवति॥ जपत्वा देव॥ इलोपहृत इत्यादि
 तस्मिन्नुपहृत इत्यंतं॥ अवजिघ्रंति सर्वे न प्राप्नुवन्ति॥ अवघ्राय स्वकान् भागान् सर्वे पृथक् पृथक्
 समुच्चयेन वा प्राप्स्यन्ति॥ प्रक्षिपन्तीत्यर्थः॥ अथीच्चात्वा ले एव॥ मार्जनं सर्वेषां॥ हीतुः सवेन॥ अ
 न्वाहार्यो दक्षिणा॥ अभिमर्शनं॥ अस्याः पित्र्याया इष्टेः समृद्धार्थं अन्वाहार्यं दक्षिणां ब्राह्मणादिभ्य
 ञ्जित्वाभ्यो हं संप्रददेयो योऽन्तां॥ मयापि दत्तान् न भवति पश्यभावात्॥ अस्मिन्नाता भवति॥ अस्मिन्नाव
 धोपितृभ्यः पिंडदानं॥ तत्पिंडदानं अध्वर्युर्वीददाति यजमानो वेति कात्यायनाः॥ केचिन्नुस्वप्न
 तो अथ यदध्वर्युः पितृभ्यो ददाति पितृनेव तत्सीणातीत्यध्वर्युरेवेति वदन्ति॥ तन्न॥ त्वशाखायाम
 पिविकल्प एव॥ सूत्रे पितृभ्यो दत्त इति आत्मगामिकलार्थात्मनेपदप्रयोगात् यजमानस्यैव
 क्रियाफलशालित्वात्॥ ननु दत्तेऽग्निर्मकमेतिसप्रमी व्याख्यानात् कथमात्मनेपदत्वं॥ न॥ न प्रा

अंत्यवधायभागानुप्रास्यंतीतिवर्तमानतायाएवप्रकृतत्वात्॥सप्तमीत्वेपिदत्तइतिक्रियांशति
 कर्तृरनुपदेशाच्चाखंतरात्त्विकल्पःसिध्देदेव॥तस्मादधुसुर्यजमानोवायजमानपितृभ्यःपि
 उच्यते॥तत्रयजमानकर्तृव्यत्वात्इतिकर्तृव्यतापिलिख्यते॥तत्रत्रिरावृत्तोवेदिपरिषेकः
 अपसव्यं प्राप्नोति॥उदयात्रं गृहीत्वावेदेरुत्तरायणं श्रौणोः कोर्यः वायव्यकोणादारभ्याप्रदक्षि
 णं वायव्यकोणपर्यंतं परिषिच्यतत्रैव वायव्यकोणे अशुक्लगोत्रं अशुक्लपितुः अशुक्लशर्मन् वने
 निश्चि इति यजमानपितृनामपूर्वकमवने जनं कृत्वा इतरां वृत्तिः॥यथा आयातमावर्तनमि
 त्यर्थः ततो वेदेर्दक्षिणापरकोणं नाम निष्क्रान्ति कोणं गत्वा तत आरभ्य तत्कोणपर्यंतमप्रदक्षि
 णेन निषिच्यतत्रैव अशुक्लसगोत्रं अशुक्लपितामहं अशुक्लशर्मन् वने निश्चि त्यवने जनं कृत्वा य
 था आयातं पर्यावृत्त्यवेदेर्दक्षिणा पूर्वकोणं गत्वा ततोऽप्रदक्षिणं तत्कोणपर्यंतं निषिच्यतत्रैव

था ४

३९

अशुकसगोत्रअशुकप्रपितामहअशुकशर्मन्नेनेनिह्वेत्यवनेजनं कृत्वा यथा आयातं पर्यावृत्य इ
 तरथा वृत्तिं कृत्वेत्यर्थः ॥ एवमवनेजनं कृत्वा पुनरुत्तरापरश्रीणि गत्वा पुरीडाश्रद्धा नामं धेभ्यः स
 र्वभ्यो हविर्भ्यः सकाशात्सवेपाणौ समवदानं मिषं कृत्वा त्रीन् पिंडांस्तं पाद्ययथाऽवनिर्कृत्य स्या
 त्सन्नोऽस्य वनेजनं कृतं तस्यां तस्य परिवेके तरथा वृत्तिं विना तथापरिक्रम्य दक्षिणेन हस्तेनैकैकं पि
 उदानं कुर्यात् ॥ अशुकगोत्रअशुकपितः अशुकशर्मन्नेने ॥ इति वायव्यकोणे ॥ एवं पितामहप्र
 पितामहपोर्निर्ऋत्याग्नेयकोणयोः ॥ ततो यथावदुत्तरपूर्वश्रीणां पर्यावृत्य अत्र पितरो मादयध्व
 मिति मंत्रेणोशनकोणगाया सुत्तरपूर्वस्यां सन्नोपाणी निर्माजयेत् ॥ हस्तगतं लेपं तत्र निमाष्टी
 त्यर्थः ॥ उदकोपस्य र्शः ॥ अथ यज्ञोपवीतिनः सर्वे ब्रह्म होतृयजमानाः पित्रा वेदे स्तुत्स्मी यदा दक्षि
 णाग्नेः सर्वे दूरणय कृत्वा देवरक्षाः किं सुकाः भागशश्चेत् अपाविष्टा जनयन्कर्वराणि सहि

अ३

राम

३

शुणिरुर्वरायगातः॥ सप्तसुदैद्धरुणमध्वीअयंस्वायन्नृत्तन्वामैरयतेतिजयंतोवासंचरमा
 र्गेणानिंसत्यमहाहवीषिवेदिमयेणगत्वात्संचरेणप्रविश्यगार्हपत्याहवनीयौचोन्नरेणगत्वा
 न्नरेणान्वाहार्यपचनंयजमानसंचरवत्स्याद्गत्वामहाहविषआहवनीयसुपतिष्ठंतेवक्ष्यमा
 लोर्मन्त्रैः॥संसदृशंत्वावयंमद्यवन्चंदिषीमहि॥प्रभूतंपूर्णवंधुरस्नातोयाहिवशांअनुयोजा
 न्चिइतेहरी॥अहंनमीमदं॥तद्यवधियाअध्वषत॥अस्तोषतस्वभानयोषिधानविष्टयाम
 तीयोजान्चिइतेहरी॥उपोषुष्टुएउहीगिरोमद्यवन्मातथाइव॥यदानःस्रुतावतःकरआद
 र्थयासइद्योजान्चिइतेहरी॥इति॥ततोयथागतमागत्यदक्षिणाग्निंगत्वामनोचितित्वेनत
 उयस्थानंकुर्षुः॥तत्रआतइत्यस्यस्थानेआमइतिब्रुयुः॥उमनोन्वाङ्मवामहेनारशंसेनसीमे
 नपितृणांचमन्मभिः॥आमएतुमनःपुनःकृत्वेदंहायजीवसे॥ज्योक्वचसूर्यदृशे॥पुनर्नःपितरो

मनोददात्तदैव्यो जनः॥ जीवं ज्ञातं सचेमहि॥ इति॥ दक्षिणाग्नेः सक्वली दूराय क्ते त्व उपस्थानं
 न भवति॥ ननु उद्धृतोऽपि पुनर्न भवितार्किं। कस्यान्न भवति॥ सत्यं॥ तावत्पर्यंतमाहवनीय एव सः
 कस्योपस्थानमिति॥ ततो गार्हपत्यं गत्वोपतिष्ठंते अग्निं तं मन्य इति त्वेन अग्ने त्वन्नो अंतम इ
 तिवद्वैपदेन त्वेन॥ अग्निं तं मन्ये यो वत्सुरस्त्रं यं यं ति धेनवः॥ अस्त्रमर्वंत आशवो स्त्रं नित्या सो
 वाजिन इषं स्त्रो त्वभ्य आभर॥ सो अग्निर्यो वत्सु र्गृणे संयमायं ति धेनवः॥ समर्वंतोरघु दुवः संस्र
 जातासः स्त्रय इषं स्त्रो त्वभ्य आभर॥ अग्निर्हि वाजिनं विशेष ददाति विष्टवर्षणिः॥ अग्नी राये
 स्वाधु वंस धीतो याति वार्यमिषं स्त्रो त्वभ्य आभर॥ अग्ने त्वन्नो अंतम उत ज्ञाता शिवो भवा वत्स
 थ्यः॥ वत्सुरग्निर्वत्सु अवा अह्ना नक्षिद्य मन्नं मं रपिंदाः॥ सन्नो वोष्टिः अधी हव सुहृष्याणो अ
 धायतः समस्मात्॥ इति॥ ततः प्रोच सुयनि क्रम्य तच्च कुरित्यादित्युपतिष्ठंते॥ तच्च कुरुदे

रा. ३
 ५

वहितं शुक्रमुच्चरत् ॥ पश्येम शरदः शतं जीवेम शरदः शतं ॥ इति ॥ ततो यथागतमागत्य यथास्थानं
 संचरेण प्रविशंति ॥ ततो यस्योनयजमानस्याध्वर्योर्वीर्यिण्डदात्वरमीमदंतेति जयः ॥ ततो वने जनव
 त्प्रत्यवने जनं ॥ तत्र परिषेकः प्रादक्षिण्येनेति विशेषः ॥ नीवी विसर्जनं ॥ अंजलिं कृत्वा नमो वः पि
 तर इति गृहान्नः पितरो दत्ते त्वं तं घोराय शोषाय वर्जनमस्कारेति पठेद्वा ॥ ततः सर्वे यज्ञोपवीतिनो भ
 वेयुः एषाते ० वहिर्वर्जं द्वाव उयाजौ ॥ सूक्ता अहीतुक्ता इदं द्यावापृथिवी इत्यादि ॥ अग्निर्हविरुक्त
 त ॥ सोमो हविरुक्त ॥ अयसव्यं ॥ पितरः सोमवंतो हविरजुषंता ० कत सोमः पितरमांश्चेत्तस्येन सो
 मः पितरमान् हविः कृतेति विशेषः पितरो वहिषदो हविरजुषं ० कत ॥ पितरो मिथान्ना हविरुक्त
 सव्यं ॥ देवा अज्यया ० कत ॥ अयसव्यं ॥ अग्निः कव्यवाहनो होत्रेण ० कत ॥ सव्यं ॥ अस्यामृधद्वो
 यं यजमानः ॥ ननामग्रहणं ॥ न सूक्तवाके यजमानस्य नाम गृह्णीतीति सूचात् ॥ उन्नरं देवयाज्यामा

शास्त्र इत्यादिप्रकृतिवत् ॥ बर्हिषं जलिनिधानं तूष्णीं ॥ शंयोर्वृहीत्युक्तः ॥ तच्छंयोरा ॥ एतच्छंयं ते यमि
 ष्टिः ॥ ननु वेदविमोकोऽपि न भवति ॥ कुत एतत् ॥ बद्धत्वा द्विमोकाः संभाव्यत एव ॥ होतुरिति चेत् ॥ शंयं
 तत्वादेव न प्राप्नोति ॥ तस्माद्येन बद्धत्वेन विमोकः कर्तव्य एव ॥ परं तु वेदयोक्तयोः पत्न्यं जलिस्थितयोर
 भिषेकोऽनुवाचनं परित्स्तरणं च न भवति ॥ तदपि कस्मात् ॥ शंयं तत्त्वविधानात् पत्न्यभावाच्च ॥ परिषे
 कमंत्रोत्सर्गेण तूष्णीमपि कर्तव्यत्वे परित्स्तरणस्यावश्यभावात् ॥ कल्पनामात्रेण न बीजस्यारंभस्या
 पि दुर्वीरत्वात् ॥ कथं प्रतिपत्तिरिति चेत् ॥ विमोकमात्रेण ॥ विप्रतिपत्तिरिति ॥ अथ त्यागाः ॥ उ
 न्नमेप्रयाजे ॥ इदमग्नये सोमाय पितृभ्यः सोमवज्रः सोमाय पितृमते वा पितृभ्यो बर्हिषजः पितृभ्यो नि
 श्वातेभ्यो देवेभ्यो आर्ज्वेभ्यः ॥ प्रधानस्य ॥ इदं पितृभ्यः सोमवज्रः ॥ इदं सोमाय पितृमते वा ॥ इदं पितृभ्यो
 बर्हिषजः ॥ इदं पितृभ्यो निश्वातेभ्यः ॥ इदमग्नये कव्यवाहनायेति सिद्धकृतः ॥ ब्रूहने ॥ पितृणां सोमव

तां सोमस्य पितृमतो वा पितृणां वर्हिषदं पितृणामग्निष्वात्तानां पुज्जिति । पितरः सोमवंतः सोमः पितृ
 मान्वा पितरो वर्हिषदः पितरोऽग्निष्वात्ताः सप्तमपनुदंत । सूक्तवाके ॥ इदमग्नये सोमाय पितृभ्यः सोमव
 द्यः सोमाय पितृमते वा पितृभ्यो वर्हिषद्व्यः पितृभ्योऽग्निष्वात्तेभ्यो देवेभ्य आज्ययेभ्योऽग्नये कव्यवाहना
 य ॥ अवशिष्टप्रयाजाज्यभागानुयाजानां प्रकृतिवत् ॥ इति पित्रा समाप्ता ॥ ततस्त्वं वकया चरंस्वध्वर्य
 वः ॥ गार्हपत्ये सव्ये नत्स्मी मेव सर्वे पदार्थाः ॥ तत्रैवाग्न्यान्वाधानं ॥ ब्रह्मयजमानयोत्सृज्य सुयवेशनं ॥
 ततो ध्वर्यवो गार्हपत्ये हवींषिः प्रयित्वा चतुष्पथं यांति ॥ तत्रान्यैरपि गंतव्यं ॥ तत्रापि ब्रह्मयजमानयो
 रासतं नत्स्मी तत्र त्वं कर्मजातमाध्वर्यवं ॥ तत्र अथेदिनां तदधीनता ॥ इदं रुद्रायां विकायेऽदित्यागः ॥
 ततो दक्षिणावृत्तपर्यावृत्त्यगृहमागत्य कालितपदा आचंताः प्रविशंति ॥ ततः पर्वसमापनं ॥ कात्याय
 नानां कीर्तिन्युत्तरमदितियागस्य जातत्वात् त्वं वकानंतरं चपनं ब्राह्मणभोजनसंकल्पः पर्वसमापनं

समारोप्यनिर्मथ्यपोर्णमासंचेति॥ शंखायनयजमानस्यतुअं वर्कसंस्थाप्यमेवचरुदितयेवेतिसूत्रात्मि
 चदेवताकादितिदेवताकार्वइष्टिर्भवति॥ साचब्रह्मवरणाद्याब्राह्मणतर्पणपर्यता॥ तत्रब्रह्मवरणं॥ असु
 कगोत्रअशुकशर्मनूअन्वाहार्यदक्षिणयामैत्रेष्वाअदित्येष्वावाअहंपक्षेत्तत्रमेत्वंब्रह्माभवेति॥ ब्रह्म
 णआसनसंस्कारादि॥ आसन्नेहविषि^एहिहोतरितुक्॥ आचम्यसंचरेप्रविश्यवर्हिणःक्रम्यकंप्रयद्यादि
 सप्तदशसामिधेयः॥ आवाहने॥ अग्निमग्नआवह॥ सोममावह॥ मित्रमावह॥ अदितिंवा॥ देवांइत्यादि।
 उन्नमेप्रयाजे॥ स्वाहाग्निंस्वाहासोमंस्वाहामित्रंअदितिंवास्वाहादेवाइत्यादि॥ एधन्वावाज्यभागौ॥ प्र
 धानस्य॥ मित्रायात्रुर्वहीतुक्ते॥ मित्रस्यचर्षणीधृतोवोदेवस्यसानसि॥ द्युमंचित्रअवस्तमोऽम्। इति
 पुरो॥ मित्रंयजेतुक्ते॥ भूयेहेमित्रंमहँआदित्योनमसोयसद्योयातयज्ञनोऽगणतेस्तुशेवः॥ तस्मा
 एतत्पन्थतमायजुष्टमग्नौमित्रायहविराजुहोता४वो४षट्। उज० इतियाज्या॥ अदितिश्चेति॥ अदि

तयेचूर्णहीसुक्रो॥उतत्वामदिते मत्तहंदेसुयबुवे॥सुमृलीकामभिष्टयोश्म॥इतिष्ठरो॥अदितिंयजे
सुक्रो॥भू०ये०हे॥दितिंमहीषुमातरंसुव्रतानामृतस्यपत्नीमवसेद्धवेम॥तुविह्वामजरंतीसुरुची
सुशर्माणामदितिंसुप्रणीतीं॥वौ॥४४३॥उज०॥इतियाज्या॥नितेस्विष्टकृतः॥भू०ये०हे॥निंस्विष्टकृतम
यालग्निरग्नेःप्रियाःसोमस्यप्रियाः॥ए०मित्रस्यप्रियाः॥इदितेवीधियाःदेवानामित्यादि॥इलोपद्वा
नादिमार्जनांतंप्रकृतिवत्॥अन्वाहार्योदक्षिणा॥अस्यामेआअदित्यावाइष्टेःसमृध्यर्थंअन्वाहा
र्योदक्षिणां ब्रह्मादिभ्यः॥अति०दे०यो०तां॥मयापि०त्रा॥अस्मदाता॥एषातेअग्ने॥अनुयाजाः॥सुक्रा
चूर्णीसुक्रः॥इदंघावा॥अग्निर्हविर०कृत॥सोमोहविर०कृत॥मित्रोहविर०कृत॥अदितिर्वीदेवाइत्यादि॥
तच्छंयोरा०॥पत्नीसंधाजादिआहवनीयोपस्थानांतंप्रकृतिवत्॥अथत्यागाः॥उन्नमेप्रयाजे॥इदम
ग्रयेसोमायमित्रायअदित्यैवादेवेभ्यः॥अज्यपेभ्यः॥प्रधानस्य॥इदमित्राय॥इदमदित्यैवा॥इदमग्र

येत्विष्टकृत इति स्विष्टकृतः॥ ब्रूहने॥ मित्रस्योज्जितिं॥ अदित्या उज्जितिमिति वा॥ मित्रस्य मयनुदत्तः॥ अ
 दितिस्य मयनुदत्तमिति वा॥ सूक्तवाके॥ इदमग्नये सोमाय मित्राय अदितये वा देवेभ्य आज्यपेभ्यो अग्नये होत्राय
 ब्राह्मणं तर्पयितुं वे॥ अस्यामेवा अदित्या वा इष्टेः समृद्धर्थं यथा हंतर्पयिष्ये॥ भगव० यंतं॥ इष्टिं परिस
 माप्य यर्वसमाप्स्यंतं वयनं॥ यर्व ब्राह्मणं संकल्पः॥ एवं ऐष्टिकानां साकमेधानां समृद्धर्थं यथा० ब्राह्मणा
 नां शतमहंतर्पयिष्ये॥ भग० कर्मो गदेवताः प्रीयंतं॥ सहैष यज्ञ उवाच०॥ अथो वै यज्ञे कामा०॥ ब्राह्म
 णेभ्यो रुतानृत्वा आशीर्वादनं॥ शिरसा रुतादानं॥ धूरिदानं॥ ब्राह्मणा भोजनं॥ समाप्ताः साकमेधाः॥
 अथ शुनासीरीयं चतुर्थं पर्व॥ तत्पर्वसाकमेधपर्वसमाप्स्यनंतरं समारोह्यो मथित्वा तस्मिन् विहारे क
 र्त्तव्यं॥ ननु साकमेधैरिष्टान्वहं सुसीर्यमिति॥ वचनात् तत्कालमेव प्राप्नोति किमिति तस्मिन्नेव वि
 हारे इति नियम्यते॥ सत्यं॥ प्राकृष्योर्णमासाच्छुनासीरीयमिति वैजवायानां॥ ततः साकमेधानंतरं तस्मि

नैवविहारेऽनुनासीरीयंकृत्वा यश्चात्पौर्णमासंभवति॥ अथवा कार्त्तिकं साकमेधात्वं पर्वपरि
 समाप्य उक्ता नियमवानेव भवति यावन्माघी॥ माघ्यां अनुनासीरीयं॥ अयं यज्ञो विकल्पितः॥ नित्यो
 पात्रानां चातुर्मास्यानां उत्सर्गं कुर्वीत यि॥ जमानः सोमेनोत्सर्गं कुर्यात्॥ अग्निष्टोमं कृत्वा चातु
 र्मास्यानि समापयेदित्यर्थः॥ अथवा त्रेयं यश्च कृत्वा॥ अथवा आग्नेयीमिष्टिं कृत्वा॥ पांचवा
 र्षिके नियमे कार्त्तिकं साकमेधान् कृत्वा पूर्वस्यां फाल्गुन्यामेव अनुनासीरीयं भवति उत्तरस्यां वै
 श्वदेवमिति॥ एवं पंचवर्षपर्यंतमावर्तते॥ यश्चादुक्तरूपकारेणोत्सर्गः॥ तत्र यद्वृत्तिः॥ एकेताव
 दस्मिन् यवर्षे त्रिंशत्तं कुर्वीत॥ तस्मिन् यज्ञे वैश्वदेविकं तं वं भवति॥ समानमन्यद्वैश्वदेवेने
 ति स्वस्त्युक्ता॥ अथ यदग्निर्मथ्यते तस्योक्तं ब्राह्मणमित्यत्र ब्राह्मणभाष्ये॥ अभिमततः यज्ञो
 यमिति द्योतयितुं पुनरंभ इत्ययमेव यज्ञः स्थापितः॥ नवाध्याययद्वृत्तिकारैर्नारायणाचार्यै

४४

य

रय्ययमेवयहीलित्वितः॥ तथाचसर्वसंमतोयंपक्षइतिसएवपरिकल्प्यते॥ तत्रोद्धरणं॥ शुना
 सीरीययवर्धार्थं गार्हपत्यादाहवनीं सुद्धरामि॥ शुनासीरीययवर्धार्थं गार्हपत्यादह्निणाग्निमाहरा
 मि॥ अग्न्याधानं॥ वरणं॥ श्वेताश्वदक्षिणेन शुनासीरीययवर्णाहं यक्ष्ये तत्रमेत्वं ब्रह्मा भव॥
 एवं सर्वेषां॥ ब्रह्मण आसनसं॥ स्कारोयवेशने॥ तत आसन्नेषु हविः पुब्रतग्रहणोक्ते॥ अग्नि
 मंथनं पूर्ववत्॥ तत एहि होतरित्युक्ते आचम्य संचरेष विश्ववर्हि राक्रमणं कं प्रपद्यादिसप्तद
 शसामिधेयः॥ आवाहने विशेषः॥ अग्निमग्ने आ४ वह॥ सोममा४ वह॥ अग्निमा४ वह॥ सोम
 मा४ वह॥ सवितारं॥ आ४ वह॥ सरस्वतीमा४ वह॥ पूषणमा४ वह॥ शुनासीरावा४ वह॥
 वायुं॥ उ॥ आ४ वह॥ वायोरुपां शुत्वं च चतुर्थे उपां शुधिकारे वायव्यमिति कात्यायनस्त्व
 त्॥ सूर्यं॥ उ॥ आ४ वह॥ देवं आज्यपां इत्यादि॥ नवप्रयाजा॥ उन्नमेषयाजे॥ स्वाहाग्निं स्वा

पावकानः सरस्वतीमातृदानेति सरस्वत्याः ।

हासोमं स्वाहा मिं स्वाहा सोमं स्वाहा ॥ सवितारं ॥ उ॥ स्वाहा सरस्वती स्वाहा पूषणं स्वाहा शुनासी
रौ स्वाहा ॥ वायुं । उ॥ स्वाहा ॥ सूर्यं । उ॥ स्वाहा ॥ देवा आज्यपा इत्यादि ॥ स इं ता वाज्यभागो । प्रधा
न हविषां ॥ अग्निर्धूर्ध्वो यज्ञस्येत्यग्नेः ॥ इमं यज्ञं याते धामानि दिवीति सोमस्य । हिरण्यपाणिमू
तप उदीरयेति सवितुः ॥ पूषंतव शुक्रं त इति योष्मः ॥ शुनासीराभ्यामनुब्रूहीत्युक्ते । शुनासीराविमां वा
चं जुषेथां यदि विचक्रुः पयः ॥ तेनेमासु पसिंचतो इम ॥ इति पुरो । शुनासीरौ यजेत्युक्ते ॥ भूये ह्रेषु
नासीरौ शुनं नः फाला विकृषंतु भूमिं शुनं कीनाशा अभियंतु वा हैः ॥ शुनं पर्जन्यो मधुना पयोभिः शु
नासीराशुनमस्मात्सुधत्रां ४ वैषिद् ॥ उज्ज । इति याज्या ॥ यदा तु कात्यायनः इंशप शुनासीरायातु ब्रू
हीति संघेयं कुर्वेति तदा । इंशप शुनासीरायत्कचाजुः कृतनारविः ॥ जुषतां प्रति मेधिरो इम । इति पु
रो । इंशप शुनासीरं यजेत्युक्ते ॥ भूये ह्रे इंशप शुनासीरं प्रह्व्या निघृतवंत्यस्मै ह्यश्वायभरता सजोषाः ॥

इंद्रकाशुभिर्ब्रह्मणा संविदानः शुनासीरीहविरिदं जुषत्वा ४ वौषट् ॥ उज ॥ इतियाज्या ॥ यदा तृशाखांत
 रादिंद्रवंतौ शुनासीरीतदा ॥ इंद्रश्च न शुनासीराविति पुरो ॥ ययोरिदं विश्वमिति याज्या ॥ यदा तृ इंद्रस्य
 शुनस्य हविस्तदा ॥ शुनं ऊवेममघ वा मिं इमिति पुरो ॥ अश्वायं तो गव्यं त इति याज्या ॥ वायवे ॥ ३ ॥ अनु
 ब्रूहीत्युक्ते ॥ तव वायव्यं तस्य ते त्वष्टुर्जीमातरद्भुत ॥ अवां स्यावृणीमहो ३ म ॥ इति पुरो ॥ वायुं ॥ ३ ॥ यजेत्युक्ते ॥
 भूये हे ॥ वायुमध्वर्यवश्च कृवांसो मधुनि प्रवायवे भरत चारु ॥ शुक्रं ॥ होते वनः प्रथमः पात्यस्य देव
 मधो रिरिमाते मदाय ॥ वौ ४ षट् ॥ उज ॥ इतियाज्या ॥ सूर्याय ॥ ३ ॥ अनु ब्रूहीत्युक्ते ॥ तरणिर्विश्वदर्श
 तो ज्योतिष्क दसि सूर्य ॥ विश्वमाभासिरोचनं ॥ ३ म ॥ पुनः सूर्यं ॥ ३ ॥ यजेत्युक्ते ॥ भूये हे ॥ सूर्यं दिवो रुक्म
 उरुचक्षा उदेति दूरे अर्थ स्तरणि श्रीजमानः ॥ ३ म ॥ जनाः सूर्येण प्रसता अयं न थी निष्कृण्वं न पांसि
 वौषट् ॥ उज ॥ इतियाज्या ॥ विराजोऽस्तिष्ठकृतः ॥ भूये हे मिं स्तिष्ठकृतमया लघिरग्ने प्रिया सोमस्य

नूनं २

प्रिया. लभे प्रिया. इ सोमस्य प्रिया. इ॥ सवितुः। उ॥ प्रिया. इ सरस्वत्याः प्रिया. पूषः प्रिया. सुना
 सीरयोः प्रिया. इ। वायोः॥ उ॥ प्रिया०। सूर्यस्य। उ॥ प्रिया॥ इ देवानामित्यादि॥ इ मो अम इति याज्या।
 उदकोपः॥ यवो जनादि मार्जनानां तं प्रकृतिवत्॥ श्वेता श्वोदक्षिणा॥ अध्वर्योः संमर्शनं॥ प्रजापते
 रित्यादि उदानव्या नौ मे या हि श्वेता श्वोत्सूर्जं मयि धेत्य किति रसीति॥ अस्पृष्टेष्टिकस्य सुनासीरी
 यपर्वणः समुध्यर्थं श्वेता श्वोदक्षिणां वसुणे होत्रे ध्वर्यवेऽग्नीधे च समविभागे नाहं संपददे॥ यो यो
 तां। यमायत्नो मयं वरुणो ददातु सोऽसृजतत्त्वमशीय। हयो दात्र इति मयोर्मम इति गृह्यत इति
 प्रतिग्रहमंत्रः॥ कोदादित्य उमंत्रणं॥ अस्मदाता० एषाते० नवाच याजाः॥ सूक्ताग्रहीत्युक्तः॥ इ
 दं या वापुषि वीत्यादि॥ अग्निर्ह० कृत॥ सोमो ह० कृत॥ अग्निर्ह० कृत॥ सोमो ह० कृत॥ सविता॥ उ॥ ह०
 कृत॥ सरस्वती ह० कृत॥ पूषा ह० कृत॥ सुनासीरौ ह० विरजुषे जाता॥ वायुः। उ॥ ह० विर० कृत॥ सूर्यः

हं

४६

दा

उ॥ हविरःकृत॥ देवा आज्यपाइत्यादि नमउयेत्यंतं॥ शंयोवीकः॥ यत्नी संयाजादि आहवनीयोपस्था
 नांतं प्रकृतिवत्॥ यत्वा मिमंथनाभावपक्षे सदा पौर्णमासंतं॥ पौर्णमासं त्वमथ्यमान इति सूत्रात्॥
 यद्यनमथ्यते पौर्णमासमेव तंतं भवतीति श्रुतेऽप्यु॥ तदानामिमंथनं॥ पंचप्रयाजाः॥ वार्जघ्रावाज्य
 भागो॥ नित्ये स्विष्टकृतः॥ त्रयो बुयाजाः॥ अस्मिन्पक्षे पिसप्तदशसामिधेन्यः॥ ननु पौर्णमासंतं
 त्वात्यं च दशैव किं न स्युः॥ नैवं॥ उदवसानीयायां पौर्णमासी विकारविधानादपि सप्तदश्यमेव यथा
 स्यान्न दृष्ट्वापि॥ तिस्रः सप्तदशे तदन्यत्र सायनाभ्यामिति नियमाच्च सप्तदशैवेति स्थितं॥ इति वि
 शेषः॥ अयं च पक्षः केवलं सत्रभाष्यकारस्याभिमत इव दृश्यते॥ कात्यायनानां च मिमंथनाभावप
 क्षे॥ अयमेव पक्षो भीष्टः॥ केषां चिदधर्षणां मिमंथनपक्षे पौर्णमासंतं भवतीति दिक्॥ अथत्या
 गाः॥ उत्रमेप्रयाजे॥ इदममये सोमायामये सोमायसवित्रे सरस्वत्ये पूमे सुनासी राभ्यां वायवे

 राम
 ४३

सूर्याय देवेभ्यः आज्यपेभ्यः ॥ प्रधानेषु ॥ इदमग्नये ॥ इदं सोमाय ॥ इदं सवित्रे ॥ इदं सरस्वती ॥ इदं पूष्णे ॥
 इदं शुनासीराभ्यां ॥ इदं वायवे ॥ इदं सूर्याय ॥ इदमग्नये स्विष्टकृते ॥ इति स्विष्टकृतिः ॥ ब्रूहने ॥ अग्नेः सो
 मस्य सवितुः सरस्वत्याः पूष्णः शुनासीरयोर्वीयोः सूर्यस्यो जितिः ॥ अग्निः सोमः सविता सरस्वती पूषा
 शुनासीरौ वायुः सूर्यस्तमपनुदं त्विति ॥ सूक्तवाके ॥ अग्नय इत्यादि शुनासीराभ्यां वायवे सूर्याय देवेभ्यः
 आज्यपेभ्योऽग्नये होत्रायेति विशेषः ॥ दिग्भ्युक्कृणादारभ्य भागशानांतं सर्वं समानं च यनं ॥ ब्राह्मण
 भोजनं ॥ अग्न्यशुनासीरीयस्य पर्वणः समृद्धर्थं यथा ॥ ब्राह्मणमेकमहंतर्पयिष्ये ॥ यश्चाहृतब्राह्मण
 संकल्पः ॥ अग्न्यशुनासीरीयस्य पर्वणः समृद्धर्थं यथा ॥ शतं ब्राह्मणानहंतर्पयिष्ये ॥ भगवत्ययं तं ॥
 सहैव ॥ त्रयो वै ॥ पुनः पृच्छा ॥ ब्राह्मणेभ्यो हतादानं ॥ आशीर्वीदनं ॥ शिरसा हृत्तादानं ॥ भूरिदक्षिणा
 अचक्रय कृततो नंतरं समाप्य शालायां मथित्वा विहृत्य पौर्णमासं कुर्यात् ॥ माघ्यां पौर्णमासां च

तसामान्यनिर्देशात्पूर्वस्यामुत्तरस्यांवाकर्त्तव्यं॥ इत्यैष्टिकप्रतिपर्वचातुर्मीस्यानहृणोसुख्यः
 पक्षःसमाप्तः॥॥ एतान्येवचातुर्मीस्यानिमैत्रायणीयानांवाहिकत्वेनपरिकल्पितानितान्य
 पिसंकोचकालघृत्रित्वात्ऐकारहिकवत्तथाकल्पितंपरिकल्प्यते॥तेषामपिपात्सुन्यांप्रांभउ
 क्रः॥परंतुसंकोचघृत्रित्वात्तथापर्वकालमपिप्रयोक्तव्यानि॥तत्रेयंयद्वृत्तिः॥पात्सुन्याःयोणी
 मास्याअर्वाकृदशम्यांप्रयोगः॥प्रथमारंभश्चेदाभ्युदयिकं॥वैश्वानरपार्जन्यात्प्रत्यारंभं॥एका
 दश्यांवैश्वदेवं॥द्वादश्यांवसुणाप्रधासाः॥त्रयोदश्यामिष्टयः॥चतुर्दश्यामहाहविःपिआर्चवकादि।
 योणीमास्यांशुनासीरीयमितिइत्थंमैत्रायणीयानामेवकल्पितं॥तत्रप्रत्येकंपर्वणिचेद्वरणंतदापूर्ववदेव
 कर्त्तव्यं॥पंचानामपिपर्वणंसहैवचेद्वरणंतत्रायंप्रयोगः॥प्राक्कृत्वाहोत्रविजउपवेश्य॥उदक्कृत्वायज
 मानः॥गोत्रअशुक्रअशुक्रशर्मन्प्रथमजवत्समिशुनगवर्धमश्चेताश्चदक्षिणैरेष्टिकैःपांवाहिकैश्चा

 रा
 ४

नि

तुमीस्ये रंय ह्येतत्र मे त्वं ब्रह्मा भव ॥ एवं सर्वेषां ॥ दक्षिणा कालादियथा कालमेव भवति ॥ आद्य
पर्वणो रेकवस्त्रात् अहतवासाः पत्नी च ते एव वरुण प्रयासे घृणीति कात्यायनस्त्रात् ॥ अहते वाससी
परिधानीयं उत्तरीयं च यस्य सोहतवासाः ॥ एवं पत्न्यपीत्यर्थः ॥ प्रतियर्वेका शतब्राह्मणसंकल्पः ॥ यौणी
मास्यां समाप्य उत्तरत्रयागार्थमुद्धरणं ॥ अग्न्याधानं ॥ पश्चात्तत्रतं ॥ अन्यत्सर्वं समानं ॥ इति यांचाहि
कैषु विशेष उक्तः ॥ अथेकाहिकान्यपि चातुर्मास्यानि त्रयोपत्तत्वेन कथंचित्समयसंक्रचित्तु
त्या अनुष्ठेयानि अन्तरस्मिन् पर्वकाले ॥ अधिकतं त्रयक्रमानावृत्तयथा पर्वसकलप्रधानानि
इति तेषां लक्षणं ॥ एतदेव अथवाप्येकपर्वण्येकपशौ चेति शाखायनस्त्रे द्वैविध्यमुक्तं ऐष्टिका
नियासुकानीति ॥ तत्रेदानीमैष्टिकप्रसंगादैष्टिकानि निरूप्यते ॥ तत्र पर्वचतुष्टयस्य भिन्नकाल
साध्यस्य किंचिद्देहभिन्नस्य संकोचवृत्त्या एककालसाध्यत्वं तत्रेण यद्वदितं तत्तानां त्रिकलक्षणं ॥

किंचिद्वेदभिन्नत्वात्त्राणां किमत्र तत्रमादरणीयमिति ॥ उच्यते ॥ लघुमहतोर्महतः सावल्पादिति
 न्यायेन यन्महत्त्वं तत्स सुदायि भवति ॥ तच्च वारुणप्रयासिकं ॥ तेनैवाध्वर्यवोऽपि समारभन्ते ॥ अन्यो
 वैशेषिको धर्मस्तत्र तत्रोच्यते ॥ अथ यद्वतिः ॥ अन्यतरस्मिन् काले पूर्वस्यां योर्णमास्यां वैश्चानरया
 र्जन्या इष्टिर्भवति ॥ सा चोद्धरणाय ब्राह्मणतर्पणपर्यन्ता कल्पिता ॥ ऐकाहिकानां प्रथमप्रयो
 गा संभाव्यत्वात् प्रादीसुखप्राद्वसंभावनापि न भवति ॥ ततः पूर्वस्यामेव योर्णमास्या सुद्धरणं ॥ अथ
 न्वाधानं वरणं च ॥ न चेतत्पारंभे वैश्चानरयार्जन्या सद्यः काला इष्टिर्भवतीति पद्वतिकाराः ॥ सद्यः
 कालानि रूपेष्टिमिति भारतवचनाच्च सद्यः कालत्वं प्रतीयते ॥ तथा च उत्तरस्यामेव वैश्चानरयार्ज
 न्यादिसर्वं प्राप्नोति ॥ तत्र किमिति ॥ सत्यं ॥ येषां पूर्वस्यां योर्णमास्यां प्रधानावुष्ठानं तेषां काल
 मिष्ट्यादिवक्तुं युक्तं ॥ परंतु तस्मात्कंपर्वण्येवारंभस्तेषां न युज्यते वक्तुं ॥ अस्माकं तु यद्वर्णिदर्शपूर्ण

मासयागार्थमुद्धरणदिशामेव॥ उन्नस्त्रविशेषानुष्ठानप्रामोदशीघ्रर्थोद्धरणायकरणेतदना
 रंभेचत्रतादिभूत्यमेवाहः स्यात्॥ तदनर्थकारीतिनन्याय्यं॥ तस्मादुक्तासंभवेसतिसद्यःकाल
 त्वयुज्यते॥ किंचतदप्यन्येषां॥ अस्माकंतुअग्नीनन्वादधातीष्टिपसुबंधेषुपूर्वैद्यरितिनिद्यमादि
 तिआर्वधितंपसरणं॥ नचैकाहिकत्वमेकाहसाध्यात्वमितिचेत्॥ न॥ नानातंत्राणांयवर्णाएक
 तमाधिकतंत्रसाध्यत्वेपिनिरूढं॥ तदुक्तलक्षणंचयुक्तं॥ तस्मात्पूर्वस्यांयौर्णीमास्यांवैश्वानरपार्जन्या
 दिअग्न्यन्वाधानांतंकर्तुंयुक्तमेव॥ करंभयात्रायाध्वर्यवंतदृशात्भवति॥ येषांतुपूर्वस्यांयौर्णीमा
 स्यांप्रधानानुष्ठानंतेषांसद्यःकालत्वमेवयुज्यते॥ पूर्वस्याहःसून्यत्वाभावात्॥ अथप्रकृतेउद्धर
 णप्रयोगः॥ ऐष्टिकैकाहिकचातुर्मास्यार्थगार्हपत्यादाहवनीयमुद्धरामि॥ ऐष्टिकैकाहिकचातुर्मा
 स्यार्थगार्हपत्याहकिणानिमाहरामि॥ अग्न्यन्वाधानंसकलं॥ अतिशरणं॥ प्राज्ञास्वायुषवेश्यउ

५९

दक्षत्वोयजमानः अशुकगोत्र अशुक अशुक शर्मनृषयमजवत्समिधुनगवर्षभश्चेताश्वदक्षि
 लो रैष्टिकैरेकाहिकैश्चातुर्मास्यैरहं यज्ञोतत्रमेत्वं ब्रह्माभव ॥ एवं सर्वेषां ॥ ब्रह्मण आसन संस्कारः
 समंत्रकीयजमानस्य दक्षिणतः । सहैधो नोपवेशने च ॥ होता आचम्यै आर्वनीयस्य यश्चादुत्तरत
 उपविशेत् ॥ अग्निभ्यां वद्भीयमाणाभ्यामित्युक्तः ॥ षडेवं देव्याधिया ३ आसीनः प्रथमा सुत्रे अ
 नुसंयन् इलायात्वा । साध्यमानयोरिधयोरग्नेविश्वेभिः स्वनीक १ सीदहोतः १ निहोता १ त्वं दूतः
 १ परिधानीया ॥ यत्र वासीनः प्रथमा मन्वयो च तत्र स्थित्वा तत्सज्यते ॥ तदनंतरमासत्रेषु हविः सु
 ब्रतग्राहणे च कृते अग्निमंथनं ॥ आचम्य संचरे प्रविश्य यश्चाद्वेदे रवस्थानं कुर्यात् । अग्नये मथ्य
 मानाया अनुब्रूहीत्युक्तः ॥ अभित्वा देवसवितः १ विः प्रथमां । महीद्योः १ त्वामग्नेषु कुरादिति च ३
 उत शुवंत जंतव इति जाताय १ आर्यं हस्तेन त्वादिनमिति हस्तेन धार्यमाणाय १ उत्तरे प्रक्षिप्यमाणाय

५

एम् ४५

यद् अग्निनाग्निः समिध्यते त्वं त्वग्ने अग्निना तं मर्जयते त्वग्निमंथनीयाः ॥ तत एहि हीतरितुक्ते
 वात्वा लोका रावंतरेण प्रविश्य वह्निं राक्षस्य अग्निभ्यां समिध्यमाना भ्यामनु ब्रूहीतुक्ते ॥ ब्रह्मन्
 मि ॥ अनु ब्रूहीतुक्ते ॥ कं प्रपद्यादिसप्तदशसामिधेन्यः ॥ वृणीध्वं हव्यवाहनोऽग्नीमहं तौ स्यो
 ब्राह्मणौ भारतौ ॥ प्रवरनामामनूहः ॥ देवेध्रौ मन्विष्टा वृषिषु तौ विषातुमदितौ कविशस्तौ ब्रह्म
 संशितौ घृताहव नो ॥ प्रणो यज्ञानां रथ्या बध्नाणामनूत्रौ होतारौ तू र्सी हव्यवाहौ ॥ आस्यत्रे
 जुह्वौ देवानां चमसौ देवपानावरं इवाग्नीनेमी देवान्युवां परिभुवौ स्थः ॥ आवहतं देवान्यजमा
 नाय ॥ अग्निमग्नी आवहतं ॥ सोममावहतं ॥ अग्निमावहतं ॥ सोममावहतं ॥ सवितारं ॥ उ ॥ अर्बह
 तं ॥ सरस्वतीमावहतं ॥ पूषणमावहतं ॥ मरुतः स्वतवस आवहतं ॥ विश्वान् देवान् ॥ उ ॥ आवह
 तं ॥ द्यावापृथिवी ॥ उ ॥ आवहतं ॥ इंद्राग्नी आवहतं ॥ वरुणमावहतं ॥ मरुत आवहतं ॥ कं ॥ उ ॥

आवहंतं॥ अग्निमनीकवंतमावहंतं॥ मरुतः सांतपनां आवहंतं॥ मरुतो गृहमेधां आवहंतं॥ म
 रुतो गृहमेधिन आवहंतं वा मरुतः जीलिन आवहंतं॥ अदितिमा वहंतं॥ महेंद्रमावहंतं॥ वि
 ष्वकर्माणं॥ उ॥ आवहंतं॥ शुनासीरावावहंतं॥ वायुं॥ उ॥ आवहंतं॥ सूर्यं॥ उपांशु॥ आवहंतं॥
 देवां आज्यपां आवहंतं॥ अग्निं होत्रायावहंतं॥ स्वमहिमानमावहंतं॥ आचवहंतं जातवेदसो
 लयजाचयत्तं॥ यदा त्वमे ये समिधमाना येति सं प्रेषत्तदा अग्निमग्न आवहेत्यादि ज्ञेयं॥
 अस्मै प्रतिष्ठाये इत्यादि भूम्यभि मशीनादि स्तुगादायनांतं समानं॥ स्ववावादाय नवप्रयाजा
 न्यजति॥ चत्वारुष्वा कृताः॥ चतुर्थोन्नमावंतरेण चत्वार आगंतुवाः॥ उन्नमे प्रयाजे॥ भू-ये-हे
 स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहाग्निं स्वाहा सोमं स्वाहा॥ सविता रं॥ उ॥ स्वाहा सरस्वती स्वाहा पूषणं
 स्वाहा मरुतः स्वतवसः स्वाहा॥ विश्वा देवान्॥ उपां-स्वाहा॥ द्यावा पृथिवी॥ उ॥ स्वाहेंद्राग्नी स्वा

राम
 ५

हावरुणं स्वाहामरुतः स्वाहा ॥ कं ॥ उ ॥ स्वाहाग्निमनीकवंतं स्वाहामरुतः सांतपनात् स्वाहामरुतो
 गृहमेधान् स्वाहामरुतो गृहमेधिन इति वा स्वाहामरुतः कीलिनः स्वाहादिति स्वाहामहे इं स्वाहा
 विश्वकर्माणां ॥ उ ॥ स्वाहा शुनासीरो स्वाहा ॥ वायुं ॥ उ ॥ स्वाहा ॥ सूर्यं ॥ उ ॥ स्वाहा देवा आ ज्यया जु
 षाणा स्वाहा वाजिनो अग्र आ ज्यस्य हविषो व्यंत् ४ वौ षट् ॥ स हंता वा ज्यभागौ ॥ प्रधानहविषां ॥ अ
 मिर्धूध्रीधुवो यज्ञस्येत्यग्नेः ॥ इमं यज्ञं वा ते धामानि दिवीति सोमस्य हिरण्यपाणिभूतपउदीरयक
 वितममिति सवितुः ॥ यावकानः सरस्वतीमा जुह्वानेति सरस्वत्याः ॥ पूषंतव व्रते वयं सुक्रं ते अन्य
 दितियोऽस्य ॥ इहे हवः स्वतवसः प्रचित्रमर्कं गृणात इति मरुतां स्वतवसां ॥ विश्वे देवास आगतस्त्री
 र्णो वहिषिसमिधान इति विश्वेषां देवानां ॥ महीधौः पृथिवी उर्वी पृथ्वी वज्रल इति यावा पृथिव्योः ।
 इंद्राग्नी अवसा प्रचर्षणिभ्य इतींद्राग्नीः । इमं मेवरुणा तत्वायामीति वरुणस्य । मरुतो यद्ववो वलं पू

यमस्मात्त्रयतवस्योऽच्छेति मरुतां ॥ हिरण्यगर्भः समवर्त्तताग्नेयः प्राणतो निमिषतो महित्वेति कस्य ॥ अ
 नीकैर्द्वयोर्द्वयाग्नेसेनानीकेनेति अग्नेरनीकवतः ॥ सांतपना इदं यो नो मरुतो अभिइति मरुतां सांतपनानां ।
 गृहमेधास आगतप्रपुष्पावइति मरुतां गृहमेधानां कीलंबः शर्द्धो मारुतं पर्वतश्चिदिति मरुतां कीलिनां ।
 उत त्वामदिते महि मही मूषुमातरं इत्यदितेः ॥ मह्यं इंदो यश्चो जसामह्यं इंदो नृबदिति मह्यं इत्यं ॥ वाचस्य
 तियाते धामानि परमाणीति वैश्वकर्मणः ॥ शुनासीरा विमोऽसुनः फाला इति शुनासीरयोः ॥ तव वाय
 वृतस्य ते धर्यवश्च क्वां सोमधूनीति वायोः ॥ तरणिर्विश्वदर्शतो दिवोरुक्म इति सूर्यस्य ॥ विराजोऽस्त्रि
 ष्टकृतः ॥ प्रेक्षोऽग्र इति पुरोचुवाक्या ॥ भूये हेमिंस्त्रिष्टकृतमया लभिरग्नेः प्रिया धामान्यया इ सोम
 स्प प्रिया लभे प्रिया सोमस्प प्रिया । सवितुः ॥ ३ ॥ प्रिया सरस्वत्याः प्रिया ० पूषः प्रिया मरुतां स्वत
 वसां प्रिया ॥ ३ ॥ विश्वेषां देवानां ॥ ३ ॥ प्रिया ॥ ३ ॥ द्यावापृथिव्योः ॥ ३ ॥ प्रिया लिंशोः प्रिया ० वरुण

सं ५

रा

स्पृष्ट्या मरुतां प्रिया० ॥ कस्या उ० ॥ प्रिया० लगेरनीकवतः प्रिया० लूमरुतां सां तपनानां प्रिया० लूम
 रुतां गृहमेधानां मरुतां गृहमेधिनां वा प्रिया० मरुतां कीलिनां प्रिया० लदित्याः प्रियाः महेंद्रस्पृष्ट्या ०
 विष्टकर्मणः ॥ उ० ॥ प्रिया० इच्छुनासीरयोः प्रिया० वायोः ॥ उ० ॥ प्रिया० सूर्यस्या उ० ॥ प्रिया० उदेवानामास्य
 पानां प्रिया० धामानियरुदगैरित्यादि ॥ इमो अग्र इति याज्या ॥ पर्वी जनादिमार्जनांतं समानं ॥ ततो द
 क्षिणां समानयंति ॥ अध्वर्योर्देक्षिणाभिर्मर्शनं ॥ तत्रोहः ॥ प्रजापतेर्भागाः स्थोर्जस्वतः ययस्वतः प्राणा
 पानौ मेया तसमानव्यानौ मेया तोदानव्यानौ मेया तत्रथ मजवत्समिशुनगवर्षमश्वेताश्वाः स्थोर्जम
 यिध्नोहि ॥ तयः स्वामेहेन्द्रुमसुत्रासुषिं लोक इह च ॥ दक्षिणा संकल्पः ॥ अमीषामेष्टिकैका
 दिकानां चातुर्मास्यानां सप्तध्वर्यं प्रथमजवत्समिशुनगवर्षमश्वेताश्च दक्षिणा ब्राह्मणे होत्रे ध्वर्यवेष
 ति प्रस्थात्रे ग्रीध्वे च समविभागेन हंसं षट्पदे ॥ यो यो विभागः स प्रतिगृह्यतां ॥ मयापि दत्ता ॥ त्रिवारं

रुद्राय त्वेति प्रणिग्रहमंत्रः॥ यमाय त्वेति चतुर्थः॥ कोदादित्यनुमंत्रणं प्रत्येकं॥ अस्मदात्ता॥ अथ द
 क्षिणाक्षानां तेषां पित्र्या॥ ननु उपहूयेलां पित्र्येति सूत्रात् एकाहिकेषु वैशेषिकी धर्म इलोपह्वानां नंतर
 मेव पित्र्या भवति॥ ननु उपहूयेलां पित्र्येति सूत्रेण वा देशात् प्रत्ययेन नानंतर्यक्रम उच्यते॥ किंतु
 समानकर्तृकत्वमिति तस्मादविरुद्धमिति चेत्॥ न॥ समानकर्तृकत्वे उपहूयेलां पित्र्या प्रारंभणी
 येति वाक्यार्थः संपद्यते॥ तथा च य एव इलोपह्वानकर्त्री स एव पित्र्या प्रारंभकर्त्री इति भवति॥ होतृश्च
 प्रारंभकर्तृत्वाभावात्॥ अथ सा पित्र्या होतृरपि कर्तृव्येति चेत्॥ न॥ इलोपह्वानानंतरमेव कर्तृत्व
 स्यैव वाक्यार्थत्वात्॥ होतृश्च तत्त्वा नुपपत्तेः॥ तस्मात् इलाभुपहूय होतृव्ये स्थिते पित्र्या भ
 वतीति अधाहारादिना वाक्यार्थः संपद्यते॥ तथा च इलोपह्वानानंतरमेव पित्र्या प्राप्नोति॥ नैवं
 अंबकादूर्ध्वमनुयाजप्रभृति इति उन्नरसूत्रात् अनुयाजादेः कर्मण उन्नरव्रतं चानुसंधानप्रवृत्त्या

वेउयक्रमः सिध्यति॥ तथाच इलासुपह्वयपिआधारंभेअनुयाजादेत्तंत्रानुसंधानप्रसवेमध्यपदा
 र्थानां भक्तमार्जनादीनां लोप एव स्यात्॥ न च तत्राव्यं॥ तस्मादहिणादानां त एव पिआ। इलासुप
 ह्वयेति होतुरसाधारणपदार्थानेतर्येपिआं प्रतिविवक्षितं॥ भक्तमार्जनदाहिणादानानां सर्वसा
 धारणत्वात्॥ साचपिआसकलापरिकल्पिता॥ ततःपिआं परिसमाप्यत्रैव्यं वकेचवार्मतिपरि
 समाप्तेआचांताः संचरप्रविष्टाः संततं तत्रं समापयंति उल्मुकसमासादि। एषातेअग्रइत्यत्रोहः॥
 एतेवामग्रीसमिधौताभ्यां वर्द्धंतीत्यां चावप्यायेप्यं। वर्द्धिषीत्यादि॥ नवानुयाजान्यजति। अंब
 कार्द्धमनुयाजप्रभृतीतिस्त्रात्॥ स्रक्तवाके॥ स्रक्तावूहीत्युक्तः॥ इदं द्यावापृथिवीत्यादि॥
 अग्निर्हविरुक्त॥ सोमोहविरुक्त॥ अग्निर्हविरुक्त॥ सोमोहविरुक्त॥ सविता। उ०। हविरुक्त
 त॥ सरस्वतीहविरुक्त॥ पूषाहविरुक्त॥ मरुतः स्वतवसोहविरुक्तं। विष्टेदेवाः। उ०।

हविरजुषं कृत। द्यावापृथिव्यो। उ०। हविरजुषे० क्रातां॥ वरुणो हविरकृत॥ मरुतो हविरजुषं कृत। कः।
 उ०। हविरकृत॥ अग्निरनीकवान हविरकृत॥ मरुतः सांतपना हविरजुषं कृत॥ मरुतो गृहमेधा हविरजु
 षं कृत। मरुतो गृहमेधिनो वा कृत। मरुतः कीलिनो हविरजुषं कृत॥ अदितिर्हविरकृत॥ महेंद्रो हवि
 रकृत॥ विश्वकर्मा। उ०॥ हविर॥ कृत। शुनासीरो हविरजुषे० क्रातां॥ वायुः॥ उ०॥ हविरकृत॥ सूर्यः। उ०।
 हविरकृत॥ देवा आज्यपा आज्यमजुषं कृत॥ अग्निर्होत्रेण हविरकृत॥ वाजिनो देवा हविर्जोषयि
 ष्यंते वद्धयिष्यंते महोज्यायः करिष्यंते। अस्या मृधदित्यादि नम उपेत्यंतं॥ ततो वाजिनयागः पूर्ववत्॥
 शंयोर्वाकाद्या हवनीयोपस्थानांतं समानं॥ अध्वर्यो रेव वेदस्य स्तरणवाचनविमोचनानि न प्रतिप्रस्था
 तुः। उन्नस्यां वेदो होतृकर्मतिवचनात्॥ समिष्टयजुरं ते वारुणीष्टि० उरुं हि राजेत्यनुसंपन्नित्यत आ
 रभ्य पत्नी समिदाधानां ता पूर्ववद्भवति॥ अथ याजमानं॥ उन्नमे प्रयाजे॥ इदमग्रये सोमायाग्रये सोमा

यसवित्रेसरस्वत्येपूष्णेमरुद्भ्यःस्वतवद्भ्योविश्वेभ्योदेवेभ्योद्यावापृथिवीभ्यामिंद्राग्निभ्यांवरुणायम
रुद्भ्यःकायाग्रयेनीकवतेमरुद्भ्यःसांतयनेभ्योमरुद्भ्योऽगृहमेधेभ्योमरुद्भ्योऽगृहमेधिभ्योवा०मरुद्भ्यः
कीलिभ्योदित्येमहेंद्रायविश्वकर्मणोऽनुनासीराभ्यांवायवेसूर्यायदेवेभ्यःआज्येभ्योवाजिभ्यः।प्र
धानहविषां॥इदमग्रये॥इदंसोमाय।इत्यादिवत्तुर्थ्यतानिपूर्ववत्॥इदमग्रयेस्विष्टकृते॥बृह
ते॥अग्निःसोमस्यसवितुःसरस्वत्याःपूष्णेमरुतांस्वतवसांविश्वेषांदेवानांद्यावापृथिव्योऽरिंशग्ने
वरुणस्यमरुतांकस्याग्नेरनीकवतोमरुतांसांतमनानांमरुतांऽगृहमेधानांमरुतांऽगृहमेधिनांवा०म
रुतांकीलिनामदित्यामहेंद्रस्यविश्वकर्मणःअनुनासीरयोर्वीयोःसूर्यस्योज्जिति॥अग्निःसोमः
सवितासरस्वतीपूषामरुतःस्वतवसोविश्वेदेवाद्यावापृथिवीइंद्राग्नीवरुणोमरुतःकोऽग्निरनीक
वानूमरुतःसांतयनामरुतोऽगृहमेधाःमरुतोऽगृहमेधिनोवा०मरुतःकीलिनोदितिर्महेंद्रोविश्व

कर्मासुनासीरौवायुःसूर्यस्त्रमपचुदंत॥ सक्तवाके॥ इदमग्रयश्चरभ्योन्नमप्रयाजवत्॥ अग्रयेहोत्राय
 वाजिभ्यश्चतिविशेषः॥ अन्येपूर्ववत्॥ ततःप्रणीताविमोकांनंतरंदिगभ्युक्कणादास्यभागप्राशनानंतं
 कलंयाजमानं॥ ततोवयनं॥ सुत्नातस्ययजमानस्यब्राह्मणोतर्पयितव्यंवाइतिधैषः॥ अमीषामैकाहि
 कानामैष्टिकानांचातुर्मास्यानांसप्तर्ध्वर्थेयथा॥ ब्राह्मणोद्वावहंतर्पयिष्ये॥ भगवत्य॥ ततश्चत्वारिंशता
 नि॥ नन्वत्रचतुर्ष्वेचातुर्मास्येषुचत्वारितीकारिकावाक्यंमूलं॥ तेनापिप्रतिपर्वत्सुविभजनायांप्रति
 पर्वशतंलभ्यते॥ तदत्रैकाहिकानामपिअथवाप्येकपर्वणोतियोगविभागेनसंकोच्यतृत्याचएकप
 र्वत्वविधानात्॥ शतमात्रमेवलभ्यते॥ वारुणप्रधासतंत्रारंभत्वादेकपर्वत्वं॥ हविषामनाष्ट्रत्वेना
 पितंत्रकल्पनादेकपर्वत्वं॥ सत्यं॥ यद्यप्येकपर्वत्वमस्ति तथापिफलभूयत्वार्यवादाच्छतचतुष्टयं
 क्तं॥ अन्यथाचातुर्मास्यशहोगौणएवस्यात्॥ नित्योपात्रशतेनापिब्राह्मणभोजनेनपूर्णतासंभवा

ति॥ इत्यलं॥ सदैव॥ त्रयोवैयज्ञेयाततः आशीर्वाचनादिभूरिदानं॥ तत्रैकं विचार्य॥ कीलिन्यउन्नरं
 अदितिर्न युज्यते॥ विष्वक्कर्म एतेनंतरमेव युज्यते॥ तत्रैवोत्पन्नौ श्रुतत्वात्॥ अन्यदपि॥ मित्र एवं
 वायुक्रः॥ अदितेर्विकल्पात्॥ न॥ अध्वर्युवशाद्भविष्यति॥ को हेतुः॥ एतावत्त्वदृष्टीनामात्रपूर्व
 हविषां दैवत उच्चैरुपांशुतायां चाध्वर्युमनुविदधीतेति यत्नात्॥ उत्पन्नौ किमिति नायं नियमः॥
 तत्र एतत्संस्था वैसाकमेधा इत्यादि साकमेधसमाप्तिहेतुर्थवादात्॥ मरुद्भ्यः कीलिभ्यः सप्तक
 पालोदित्येचरु रिति कीलिनो हविर्विधेरनंतरं कात्यायनवचनाच्च युक्ततरंतत्र अदितिरिति॥
 मैत्रश्चरु रितितुसावकाशं प्रकृतौ॥ तस्माद्देवाहिकेष्टदितिरेवात्र पूर्वस्य विषयात्॥ ऐष्टिका
 वा निसौ त्वर्मास्या निसप्रानि॥ अथैवाहिकया शुक्चातुर्मास्यानां पद्धतिः परिकल्प्यते॥ तान्यपि
 फाल्गुन्यां योर्णमास्यां चैत्रां वा प्रारंभणीयानि इति भाष्यकारपद्धतिकाराः॥ परंतु नित्योपशु

हीतत्वेन आवश्यककर्तव्यतयाकेनचिन्निमित्तेन मुख्यकालासंभवेपर्वीतरसंवंधिसमयेष्व
 बुद्धेयानि। एतेषामपि हविर्यज्ञसंवंधित्वात् आवश्यककर्तृत्वं भाष्यकारयद्वृत्तिकारभ्यां स्थापितं
 एतेषामपि मलमासे अननुष्ठानं॥ पूर्वनिर्णयस्य समानत्वात्॥ गुरुशुक्रयोरस्ते अनारब्धयशो
 र्यज्ञमानस्य न भवति। प्रथमारंभस्य निषेधस्य स्थापितत्वात्॥ ननु चातुर्मास्यारंभे पुणभूतस्य
 यशोरथारंभो जात एव। नेत्सु च ते विशेषमात्रस्य क्रियान्वये विशेषणस्यापि क्रियान्वयश्चे
 त् तर्हि देवदत्तस्य भुजि क्रियान्वये दंडस्यापि तत्संवंधः स्यात्॥ एवं तु लोकविरुद्धं॥ तस्मादना
 रब्धयशोर्दोष एव॥ आरब्धयशोरनारब्धचातुर्मास्यस्य किमु तवाच्यं॥ उभयारब्धस्यासंदि
 धं। ननु यशोर्पुणभूतत्वं नाम किं। नाप्रधानत्वं॥ आज्यभागस्त्विष्टं कृतं तरालयागत्वस्योभय
 त्वत्पत्वात्॥ अननौधिकफलयोगित्वमिति चेत्॥ न॥ अष्टवीर्यप्रतिपादकविधेरयोगः
 अंतरेणाज्यभागौ स्त्विष्टं कृतं चेति परिभाषया प्रधानत्वस्यैवाभावात्॥

 राम
 ५५

© Dharmartha Trust J&K. Digitized by eGangotri

ख्यत्वे ह विषामत्यंतशुणत्वे स्विष्टकृतं संदेहे पुरोलाशस्विष्टत्समवायेपीति परिभाषितं॥ इतोपि सप
 शुषुपशोर्गुणत्वेमेव। सुख्यत्वेप्यशुपुरोलाशमन्वायातेषु चात्रमीत्यहविः शुपुरोलाशस्विष्टकृति
 प्राप्तेषु नः पाशुकः स्विष्टकृदिति सूत्रं व्यर्थमेव स्यात्॥ तस्मादत्रपशोर्गुणत्वेपि पाशुकः स्विष्टकृ
 दित्युच्यते। अपि च॥ अग्नीषोमीये सुख्ये अन्वायातेषु हविः शुआवाहनादिनिगमस्थानभाक्ते
 प्राप्तेनप्यशुतंत्रे हवीषिचोद्यमानानि निगमानूलभंते इति निगमस्थाननिषेधः कृतः। सपशुषुचे
 त्पशोर्मुख्यत्वं तदाप्यशुपुरोलाशमन्वायातातां हविषां निगमस्थाननिषेधे प्राप्तेषु नरपि निग
 मस्थानवर्जमिति न युज्यते॥ तस्मादित्यमध्यवसीयते॥ सपशुषुयशोर्गुणत्वं हविषां सुख्यत्वं
 त्वमिति॥ ननु हविषां सुख्यत्वे अन्वायातत्वं न युज्यते॥ न॥ लघुमहतोर्महतः प्राप्यम्यादिति न्याये
 न तंत्रांतःपातित्वेन दोषः। एतदार्भे आशुदयिकं आशुमपि एकतरारंभे भवति। आरब्धो भवत्स न

भवत्येव॥ अस्य विषयस्य विषयकृतनिर्णीयत्वात्॥ पूर्वस्यापौर्णमास्या इष्टिद्वयं भवति॥ पूर्वं
 वैश्वानरपार्जन्या॥ पश्चादाग्रावेष्मवीप्रारंभयज्ञमाणासंयोगविधानात्॥ अनयो रुत्सर्गितः प्रा
 मिरवाध्या॥ ननु वैश्वानरपार्जन्यायाः केवलत्वात्तुर्मास्यप्रारंभेशाखांतरे श्रयमाणत्वात् पशुतंत्रे
 प्राचुर्यसंकलनात्सानभविष्यति॥ न विद्यमानायामपि प्राचुर्यसंकलनायां चातुर्मास्यानामे
 व सुख्यत्वात् भविष्यति॥ पशुतंत्रमहत्वेपि चातुर्मास्यतंत्रेणैव प्रारंभात्॥ यशोविशेषणत्वेपि
 चातुर्मास्यानां प्रारंभेयत्रयमः पदार्थो न भवति॥ तत्र सानभविष्यत्येव॥ प्रथमो हि पदार्थः प्रा
 रंभ इति स्थापितं॥ एतस्यास्त्रप्रांभसंयोग एव विधानात्॥ तस्मादैष्टिकया शुक्रारंभे चातुर्मा
 स्यानां विशेष्यत्वाद् वैश्वानरपार्जन्या पूर्वा भवति॥ पूर्वस्यामेव पौर्णमास्या मयराह्णे आग्रावेष्म
 वी पश्चात् भवति॥ ननु प्रधानपशुयक्रमे आग्रावेष्म वाचयज्ञमाणास्येत्यनेन यज्ञमाणासं

योगेन तावदेषा विहिता । इह च यशोर्गोणत्वात् विशेष्याणां चातुर्मीस्यानां यद्गुणमाणात्वात् सानभवि
 ष्यति ॥ न ॥ यत्तु गुणभूतस्य यशोराशौ वैस्मवी न भवति तत्तु आशौ वैस्मवी च यद्गुणमाणास्येत्यत्र यश्चुनाय
 ह्यमाणास्ययजमानस्याशौ वैस्मवी विहिता ॥ तथा च यश्चुमत्सु चातुर्मीस्येषु सा तावदुत्सर्गतः प्राप्नोति
 । सत्यप्येवं पूर्वघ्नः पार्श्वकर्मतिष्ठ नरपियश्चुमत्सु करणे सा विहिता तत एव मध्यवसीयते आशौ वैस्म
 वी च यद्गुणमाणास्येत्यस्मिन् सूत्रे स्वतंत्रेण यश्चुनाय ह्यमाणास्येषा भवति ॥ गौणेषु उत्सर्गपञ्चादि
 शुन भवत्येव ॥ स यश्चुगौणात्वेपि भवति ॥ तत्रैव प्रतिप्रसवात् ॥ अतश्चैकाहिकेष्वपि याशुके
 शु पूर्वस्यां पौर्णमास्यां इष्टिद्वयं भवति ॥ तत्र पूर्वी वैश्चानरपार्जन्या ॥ सा च सकला चातुर्मीस्यारंभे प
 रिकल्पिता ॥ उद्धरणे विशेषः । चातुर्मीस्यारंभनिमित्तं वैश्चानरपार्जन्यार्थं गार्हपत्यादाहवनीय
 सुद्धरामि ॥ चातुर्मीस्यारंभनिमित्तं वैश्चानरपार्जन्यार्थं गार्हपत्यादह्निनामिमाह्वरामि ॥ इत्या

दिवा ह्यणतर्पणपर्येता ॥ अग्निवैष्णवीचापराद्धे ॥ यतो यत्प्रमाणसंयोगेनाग्निवैष्णवी विधायनि
 र्वचनं चाशिषामिति प्रतिप्रसवं कुर्वन् शपयति ॥ इत्याशिषां स्थानद्वलायां सूक्तवाके चाह प्राकृ
 तार्तीयसबनिक्याः पुरोलाशे लाया इत्यादिदीक्षणीयाधर्मा एव प्रतिप्रस्यंते ॥ तस्मादप्येपि दाक्ष
 णीयाधर्मा एव भवंति ॥ अतो पराह्णे पौर्णमासी विचारः पंचदशसामिधेनीका उपांशु हविर्विराजो
 त्विष्टकृतो नित्ये वा इत्येवमादयो विधयः सिद्धा भवंति निर्वचनं चाशिषामिति च शशादत्र सकला
 ॥ सा च परिकल्प्यते ॥ उद्धरणं ॥ यश्च प्रारंभनिमित्ताग्निवैष्णवी स्पर्धे गार्हपत्यादाहवनीयमुद्धरामि ॥
 यश्च प्रारंभनिमित्ताग्निवैष्णवी स्पर्धे गार्हपत्यादक्षिणाग्निमाहरामि ॥ अग्नन्वाधानं ब्रह्मवरणं ॥ यश्चा
 रंभनिमित्तयान्वाहार्यदक्षिणायाग्निवैष्णवे स्पर्धा ह्येते तत्र मेत्वं ब्रह्मा भव ॥ ब्रह्मण आसन संस्कार
 रु ॥ तत आध्वर्यवं ॥ आसन्ने हविषि ब्रतग्रहणं ॥ एहि होत रित्युक्ते कं प्रय ॥ घादियं च दशसामिधे

नः॥ आवाहने॥ अग्निमग्न आबह॥ सोममावह॥ अग्नाविस्म॥ उ॥ आवह देवा इत्यादि॥ अध्वर्यवः स
 र्वीयां सुत्वं वेत्तुर्गुरुस्तदा तथैवास्माभिरपि विधेयं॥ स्वगादायनांतं प्रकृतिवत्॥ पंचप्रयाजाः॥ उन्न
 मेषयाजे॥ स्वाहाग्निं स्वाहासोमं स्वाहा॥ अग्नाविस्म॥ उ॥ स्वाहा देवा आ ज्यपा इत्यादि॥ वार्षघ्रावाज्य
 भागौ॥ प्रधानस्य॥ अग्नाविस्मृभ्यां॥ उ॥ अनुध्रहीत्सुक्ते॥ अग्नाविस्म महित्वां महित्वं पातं घृतस्य गु
 त्थानि नाम॥ इमे हि सुष्टुतिर्वा मिथानोपवांजिक्का घृतमाचरणत्॥ उ॥ उ३ म३ उ३ वै॥ इति पुरो०॥
 अग्नाविस्म॥ उ॥ यजेत्सुक्ते॥ भूये हे अग्नाविस्म अग्नाविस्म महिधाम प्रियं वां वीषो घृतस्य गुत्थाज्ज
 षाणा॥ इमे देवैः सप्ररत्ना दधाना प्रतिवांजिक्का घृतमुच्चरणत्॥ उ॥ वौ४ षट्॥ उ३ ज॥ इति याज्या
 विराजौ त्विष्टकृते नित्ये वा भूये हेग्निं त्विष्टकृतमया लग्निरग्नेः प्रिया धामा सोमस्य प्रिया या० इ॥
 अग्नाविस्मूः॥ उ॥ प्रिया० इ देवानां मिथ्यादि॥ इ लोपक्कानादि मार्जनांतं प्रकृतिवत्॥ भागचतुर्द्वीक

रणां घडवन्नचनभवति द्विदेवत्पत्वात् ॥ अन्वाहार्यो दक्षिणा ॥ अभिमर्शनं ॥ संकल्पः ॥ अस्याश्वा
 ग्रावैस्मव्या इष्टोः समृद्धर्थं अन्वाहार्यो दक्षिणां ब्रह्मादिभ्यश्चत्विग्भ्यो दे। यो यो विभागः ॥ मया
 पिदन्ना इत्यादि। एषा ते अग्ने ॥ त्रयोनुयाजाः। सूक्तवाके ॥ सूक्ताग्रहीतुक्तः ॥ इदं द्यावापृथिवीत्या
 दि ॥ अग्निर्हविर० कृत ॥ सोमो हविर० कृत ॥ आग्राविस्म। उ०। हविरजुषेता० जातां ॥ देवा इत्यादि।
 यजमाननामग्रहरामत्रभवति। सोमो एव नियेषधात् ॥ प्रतिप्रसवः च शब्दात् ॥ शंथो वीकः ॥
 पत्नी संयाजादि आहवनीयो यस्यानां तं प्रकृतिवत् ॥ अथ त्यागाः। उत्तमेषयाजो ॥ इदमग्रये
 सोमायाग्राविस्सुभ्यां देवेभ्य आज्ययेभ्यः आज्यभागप्रधानादीनां। इदमग्रये ॥ इदं सोमाय ॥
 इदमग्राविस्सुभ्यां ॥ इदमग्रये स्विष्टकृते ॥ अहने अग्राविस्सु तज्जितिः। अग्राविस्सूतमय
 नुदतां न सूक्तवाके। इदमग्रये सोमायाग्राविस्सुभ्यां देवेभ्य आज्ययेभ्यो मये होत्राय। शेषं प्रकृ

तिवत्ततोदिगश्चरुणादिभागभक्तंतंयाजमानं। ब्राह्मणतर्पणं॥ अस्यापश्चात्तावैस्मयाइष्टेः समु
 धर्षयथा ब्राह्मणमेकमहंतर्पयिष्ये॥ भगवत्पः सहैषा त्रयोवैः। इत्याग्नावैस्मवीसमाप्ता॥ ४॥ अथ
 अतिश्रवणं॥ आहुषुखानुब्रह्महोत्र धर्षुमैत्रावरुणप्रतिप्रस्थात्राग्नीध्रान् आसनेषु उपवेश्य यज
 मान उदङ्मुखो हणीते॥ अकृतानुदक्षिण जानुन्यादाय गोत्रं अशुक्लशर्मन् प्रथमं जवत्समिधुन ग
 वर्षभश्चेताञ्चाजदक्षिणोरैकादिकैः पाशुकैश्चातुर्मास्यैरहं यक्षीत तत्र मेत्वं ब्रह्मा भवं भवामीति प्रति
 वचनं॥ एवं सर्वेषां अर्चनं॥ पुष्यतां ब्रूलदानं॥ अथाधर्षवं॥ दंपत्योरहं तवासः परिधानं॥ अग्निहो
 त्रागारे समारोपं कृत्वा वह्निर्निर्मथ्य भू संस्कारं कृत्वा अधर्षुर्गार्हपत्यं स्थापयति॥ ततः चातुर्मास्या
 र्थमुद्धरणं॥ तद्यजमानः करोति॥ नियमात्॥ तत्र प्रयोगः॥ पंचभू संस्कारान् कृत्वा अग्रे कदेश
 मादाय एकादिकपाशुकं चातुर्मास्यार्थं गार्हपत्या दाहवनीयमुद्धरामि॥ एकादिकपाशुकं वा

तृतीयांशं गार्हपत्याह्निनामिमाहरामि॥ अग्न्याधानं॥ ब्रह्मवरणं॥ चातुर्मीस्य यस्तु दक्षिणे
 रेकाहिकैः यास्तु कैश्चातुर्मीस्यैरहं यज्ञे तत्र मेत्वं ब्रह्मा भव॥ ब्रह्मणो निरस्तः परावस्तुरित्यादिय
 थोक्तं॥ द्यह्यक्षेत्रावसत्यंतं नामदर्भ॥ तृणोऽंवरणात्वादिनेभ्यो रवेदिच्छादनांतं पूर्वस्मिन्नपि
 दिवसे कुर्वेति॥ तथा च कात्यायनवरुणप्रधासस्तुत्रं छत्रावसतीति वसत्यर्थो ज्योतिषो मपरइ
 ति प्रातरग्निप्रणयनं॥ अग्निभ्यां प्रणीयमानाभ्यामित्युक्तः॥ अदेवं देवोऽप्यादिप्रज्ञातिवत्॥ ततो
 सूर्यांजनपर्यंतमाध्वर्यवं॥ सूर्यांजने विशेषः॥ सूर्यायाज्यमानायाऽनुब्रूहीत्युक्तो होता उत्तरवेदेरा
 हवनीयात्तरतः समीप उपविश्य वक्ष्यमाणं पठेत्॥ छ॥ अंजंति त्वामध्वरे देवयंतो वनस्पते मधु
 ना दैव्येन॥ यदूर्ध्वं स्निग्धा इवितो हृधन्नाद्यद्वाक्यो मातुरस्या उपस्थोऽंजंति दैव्येन॥ यदूर्ध्वं स्थोऽं
 अंजंति दैव्येन॥ अत्र विरमेत्॥ ततो धर्षुणा उद्ध्रियमाणायानुब्रूहीत्युक्तो॥ यदूर्ध्वं उपस्थोऽंजंति

दु

यस्त्ववनस्पतेवर्षं नृपृथिव्या अधि। सुमितीमीयमानो वर्चो धाय जवा ह सोऽसमिधस्य अयमाणाः पुर
 स्ताद्वसवन्वानो अजरं सुवीरं॥ अरिः अस्मदमर्ति बाधमान उच्छ्रयस्व महते सो भगा योऽजातो जायते स
 दिनत्वे अह्नां समर्थ आविद्ये वर्धमानः। पुनंति धीरा अप सोम नीषा देवया विप्र उदि पत्रि वाचोऽ
 ऊर्ध्वं पुण ऊतयेति ष्टा देवो न स विता॥ ऊर्ध्वो वाजस्य स निताय दं जिभिर्वा द्भिर्विद्वयाम होऽऊ
 र्ध्वो नः पात्यं ह सो नि केतु ना विश्वं सम त्रिणं द ह॥ अत्र विरे मे त्र॥ ततो ध्रुवुणा परि वीय माणा या नु व ४
 ही त्व क्ते॥ कृधी न ऊर्ध्वो च रथा य जी व से वि दा दे वे पु नो डु वोऽयु वा स्र वा साः परि वी त आ गा त्स उ अ ये
 नृ भ व ति जा य मा नः॥ तं धी रा सः क व य उ न्न यं ति त्वा ध्यो म न सा दे व यं तोऽयु वा मा नः॥ तं धी यं तोऽ
 यु वा मा नः॥ तं धी दे व यं तोऽम्। इति त्रिः॥ पू यां ज नं च शां खाय ता नां य ज मा ने नै व क र्त्तव्यं स्व भ्य क्तं त्व
 य मे व य ज मा नः कु र्वी ते ति श्रु तेः॥ इति पू यां ज नं॥ अत्र स्था ली त्वा गा सा द ने कृ ते य ज मा न स्य व्र त

१
 ग्रहणां। उन्नत्रहविरासादनेतुना प्रथमं वानियम्यत इति न्यायात्॥ ततो मिमंथनं॥ तिष्ठन्नन्वाहा
 मिमंथनीयाः। अग्नये मथ्यमानाया च ब्रह्मत्सुकः। अभित्वा देवसवितरित्यादि तं मर्जयंतेति स
 कृदुक्ता यज्ञेन यज्ञमयजंत देवा इत्येतया परिदध्यात्। स्वेष्टु कृयेष्टु वाजिनोऽयज्ञेन यज्ञमयजंत
 देवा त्त्रानि धर्माणि प्रथमान्यासन्। ते ह नाकं महिमानः सचंत यत्र पूर्वसाध्याः संति देवोऽयज्ञेन दे
 वोऽयज्ञेन देवोऽयम्। इति त्रिः परिदध्यात्॥ यद्यपि चातुर्मास्यप्रकरणे वैश्वदेवादिपर्वणितं मर्ज
 यंतस्तु कतुमित्येषे वा मिमंथनीयानां परिधानीया दृश्यन्ते तथापि पशूयज्ञेन यज्ञमित्येषे च
 परिधानीया भवति॥ अथ यत्र यस्युरालभ्यते तदेतां पराचीमनूच्य यज्ञेन यज्ञमयजंत देवा इति
 त्रिष्टुभा परिदधीतीति श्रुतेः॥ अग्नीषोमीयकरणे यज्ञेन यज्ञमिति परिधायेति सूत्राच्च यथा
 वैश्वेव परिधानीया इत्यमिमंथनं॥ तत एहि होतरित्युक्तं आचम्य चात्वा लोत्करावंतरेण प्रयय

बर्हि राक्रम्य कं प्रपद्यादिसप्तदशसामिधेयः ॥ अग्नीमहांतौ स्थितादिसकलसूक्तं परिभुवौ स्थित्यंतं ।
 आवाहने ॥ आवाहतं देवान्यजमानाय ॥ अग्निमग्नी आ ४ वहतं । सोममावहतं ॥ इन्द्राग्नी आवहतं । वनस्प
 तिमावहतं ॥ देवां इत्यादि ॥ आचवहतं जातवेदसावित्यादि च । ततो भूम्यभिर्मर्शनं कृत्वा तिष्ठति ॥ न च ५
 चचातुर्मास्यदेवता नाम पीज्यमानत्वात् तेषामावहनं किं न कृतं ॥ सैत्यं । इति चेत् ॥ न पशुतंत्रे ह वा
 षिचोद्यमानानि निगमां लभंते इति प्रधानपशोनिषेधे कृतेऽपि यदत्र पुनर्निगमस्थानवर्जमिति वा
 चनिकं प्रतिषेधं करोति तत्तत्र वाङ्मत्यात्वात् तृतीयाहविषां प्रधानानां गुणभूतेऽपि पशोनिगम
 स्थानलाभप्रतिषेधार्थं ॥ अत आवाहनादि न भवतीति ज्ञेयं ॥ होता मातृष इत्युक्तो देवसवितरित्या
 दिकं । जपति । अध्वर्युसंस्पृश्य परमो दीरिति जपित्वा तिष्ठति ॥ एवं स्थिते मैत्रावरुणोऽपि आचम्य चा
 त्वालोत्करावंतरेण प्रविश्य होतुर्दक्षिणतः प्राश्न खस्तिष्ठेत् ॥ यजमान आगत्य उदक्ष्णो भूत्वा

ज

आध्वर्यवलकणोक्तं अत्रुं वरं दंडं आधारसमर्थं मैत्रावरुणाय दद्यात्। मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः
 प्रशिषा प्रयच्छामि यज्ञस्यारिष्ये इति मंत्रेण। मैत्रावरुणोऽपि तं दंडं मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः
 प्रशिषा प्रतिगृह्णामि यज्ञस्यारिष्ये इति मंत्रेण प्रतिगृह्णीयात्॥ ततो मैत्रावरुणो दक्षिणं वा द्रुमं वा
 वृत्तं होतारं दक्षिणहस्ते शुक्ला अग्रतः प्रतिपद्यते। गार्हपत्यं परित्यज्य दक्षिणां मे दक्षिणां तो गत्वा दक्षि
 णवेदौ तस्मै आसने उपविशेत्॥ होता च प्रकृतिवत् ऐं दीमित्यादिकं कृत्वा मंत्रवदुपविश्य एका
 दश प्रयाजान् कृत्वा ननु मैत्रावरुणस्य दक्षिणास्यां वेदौ अवस्थानं कुतो लभ्यते। सत्यं। उन्नरस्यां वेदौ
 होतृकर्मणि होतृरुन्नरवेदे नियमात् मैत्रावरुणस्य दक्षिणास्यां मनुष्या नमविरुद्धं। इत उन्नरप्रेषाः
 सर्वत्र मैत्रावरुणस्यैव भवन्ति॥ संप्रेषावदाने पुरोनुवाक्या अपि॥ अनुवचना न्यपि तथा प्रेषामैत्रा
 वरुणस्य संप्रेषे च पुरोनुवाक्यास्तथा अनुवचनानीति सूत्रात्॥ ततः पूर्वगृहीतं दंडमवष्टभ्य किंचि

नमः कुवक्र इव तिष्ठन् मेवावरुणः सकलां स्वक्रियां कुर्यात् ॥ कुवक्र इव प्रणतो वृद्ध्यादिति श्रुतेः ।
 होता च स्वासनस्थो याज्याः पठेत् ॥ ततो ध्वर्षुणा समिधः प्रेष्येत् सुक्ते मेवावरुणो ॥ होता यद्गृह्णति समिधा
 सुषमिधा समिधुमित्येवमादिना प्रेषसक्तेन न नूनपात्राशं सान्यतरप्रयोगेण प्रत्येकसुत्रेषु प्रेष्येत्
 क्तो होता रं प्रेष्यति ॥ प्रेषानाहेत्यर्थः । प्रति प्रेषं होता आग्नीसक्तानां मध्ये यदार्धे यो यजमानस्तदार्धे य
 स्याग्नीसक्तस्य याज्यां पठति याज्याधर्मेण । स प्रेषे देवतादेशनं न भवति प्रेषेण कृतत्वात् ॥ स प्रेषे तु न
 विद्यत इति निषेधाच्च ॥ तन्नूनपात्राशं सान्यतरप्रयोगो होतुरपि ॥ एवमनेन क्रमेण दशभिः प्रयाजे
 स्वरित्वा विरमेत् । तं च भेदात् ॥ तत्र वसिष्ठार्धे यं यजमानं प्रकृत्य प्रयोग उच्यते ॥ अध्वर्षुणा समिधः
 प्रेष्येत् सुक्ते मेवावरुणः ॥ होता यद्गृह्णति समिधा सुषमिधा समिधुं नाभापृथिव्याः संगम्येवाम
 स्या ॥ वर्षीदिव इत्येव देवत्वाज्यस्य होतयज । ततो होता भूर्ध्रुवः । येऽयं नाम हेज्जुषस्वनः समिधम

मेअद्यशोवाहृद्यजतंभूममृणवन्।उपस्पृशदिव्यंसात्रुत्तयेःसंरश्मिभित्ततनःसूर्यस्या४वौ४
 षड्।उजः॥सहःसहउजःस्वः।ततोध्वर्गुणावेष्मत्सुक्तीमैत्रा।होतायकन्नराशंसंनृशस्वंनृःप्रणेवं॥
 गोभिर्वपावांस्याद्वीरैःशक्तीवावधैः॥प्रथमयावाहिरणैश्चंडीवेत्वाज्यस्यहोतर्पज॥ततोहोता॥
 भू-ये-हेनराशंसस्यमहिमानमेवाशुयत्तोषामयजतस्ययज्ञैः।येत्सकतवःशुचयोभियंधाःस्वदे
 तिदेवाउभयानिह्व्या४वौषड्।उजः॥वेष्मत्सुक्तीमै-।होतायकदग्निमिलईलितोदेवोदेवांआवक
 दूतोहव्यवालमूरः॥उपेमंयकमुपेमांदेवोदेवा॥इतिमवतुवेत्वाज्यस्यहोतर्पज॥होता॥भू-ये-हई
 लेन्यंवोअस्वरंस्वदकमईतंरोदसीसत्यवाचं।मनुष्यदग्निमनुनासमिद्वंसमधरायसदमिन्महेमा४
 वौ४उजः।वेष्मत्सुक्तीमै-।होतायकद्वर्हिःसुष्टरीमोर्णाप्रदाअस्मिन्प्रेविचप्रचप्रथतांत्वासस्वं
 देवेभ्यः।एमेनदद्यवसवोरुशआदित्याःसदंतुप्रियमिंदस्यात्तवेत्वाज्यस्यहोतर्पज।हो-भू-ये-

हेपर्यवोभरमाणामभिस्रुषष्टेनतेनमसावर्हिरग्नौ॥आजुक्कानाष्टतपृष्टंषडदध्वर्यवोहविषाम
 जयध्वां४वौ४।३जः।३।प्रेष्येतुक्तोमैत्रा॥होतायकुरुदुरम्भःकवष्योकोषधावनीरुदाताभिर्जिह्
 तांविपक्षोभिःअयंतां॥सुषायणाअस्मिन्नेविअयंतामृतावृधोव्यंत्वाज्यस्यहोतर्यज॥होता॥
 भूयेहेस्वाधोविठुरोदेवयंतोशिअयूरशयुर्देवताता॥पूर्वीशिशुंनमातरारिहाणोसमभुवोन
 ममनेषंजा४न्वौ४।३जः।५।प्रेष्येतुक्तोमै॥होतायकुरुउषासानक्तावृहतीसुपेशसांपतिभ्योयोनिं
 कृण्वाने।संस्मयमानेइंद्रेणदेवैरेदंवर्हिःसीदतांवीतामाज्यस्यहोतर्यज।हो॥भूयेहृत्तयोषणे
 दिव्येमहीनउषासानक्तासुडुषेवधेनुः॥वर्हिषदापुतहूतेमयोनीआयज्ञियेसुधितायअये
 तां४वौ४।३जः।६।प्रेष्येतुक्तोमै॥होतायकुरुदेव्याहोतारामंदापोतारकवीप्रचेतसा॥स्विष्टमद्या
 न्यःकारदिषास्वभिस्रुत्रमन्यज्जीसतवसेमंयज्ञं।दिविदेवेषुधत्तांवीतामाज्यस्यहोतर्यज।होता॥

नंः

रा रा
६

नमिर्हविःशमितासूदयाति। सेडु होतासत्यतरोयजातियथा देवानां जनि। नानिवेदा ४ वौ ४। उजः।
 १०। एतैर्देशभिः प्रयाजैश्चरित्वा पर्यगयेनु ४। हीत्सुक्तोः मिर्होतानो अध्वर इति तिस्रो न्वाहं मैत्राव
 रुण एव त्रिः प्रथमां त्रिरुत्तमां। अमिर्होतानो अध्वरेवाजी सत्परिणयिते॥ देवो देवेषु यज्ञियो ३ अमि
 र्होता यते। देवो ज्ञियो ३ अमिर्होता यते। देवो ज्ञियो ३ परित्रिविष्ट्यध्वरं यात्य। ग्रीरथीरिव। आदेवेषु यज्ञो द
 धो ३ परिवाजपतिः कविरमिर्हव्या न्यत्रामीत्॥ दध इत्तानि दासुषो ३ परिवाजमीत्। दध सुषो ३
 परिमीत्॥ दध दासुषो ३॥ तत उपमेप्य होतर्हव्या देवेभ्य इत्सुक्तो मैत्रावरुणो जेदमिरित्युप
 षसं जकं प्रैषमाह॥ अजैदमिरसन द्वाजं निदेवो देवेभ्यो हव्या वाऽष्टां चोभिर्हित्वानो धेनाभिः कल्प
 मानो यज्ञस्यायुः प्रतिरनुपप्रेष्य होतर्हव्या देवेभ्यः। अस्मिन् प्रैष उक्तेः। घृणुं होता पठेत्॥ मैत्राव
 रुणश्चैवं प्रैषं पठित्वा स्वदंडं तर्वेदिनिधाया तत्र आस्तो वा नुवचनकालात्॥ अंतर्वेदिदंडं नि

ॐ

दर्यादित्याञ्जलायनवचनात्। देव्याः समितारुतचमनुष्या आरमधुपनयनमेधादुरआशासा
नामेधपतिभ्यांमेधं॥ आत्माअग्निंभरतस्मृणीतवर्हिरन्वेनमातामन्यतामनुपितानुधातासगर्भोः
ऽनुसखासपूषः। उदीचीनांअस्पपदोनिधत्रात्सूर्येचरुर्गमयताद्वातंआणामन्ववसजतादंतरि
रुमसुंदिशःओत्रंइथिवीशरीरं। एकधास्पत्वचमाधैतात्सुरानाभ्याअपिशसोवपासुत्रिवदतादं
तरेवोष्माणंवारयधात्। श्येनमस्पवहःकृणुतात्प्रशसावाहूशलादोषणीकश्यमेवांसाह्नि
दैओणीकवधोवोरुस्त्रेकपर्णीषीवंता। षड्विंशतिरस्यवंकयत्ताअनुओचावयताद्वात्रंगात्रम
स्यानूनंकृणुतात्। ऊवध्यगोरुंपार्थिवंखनतात्। अस्मारकःसंसजतात्। वनिष्ठुमस्यमाराविष्टो
रुक्कंमन्यमानानेदुस्तोकेतनयेरवितारवह्मिताः। अग्निगोशमीधंस्तुशमिशमीधंशमीधमग्नि
गो३अग्निगोशमीअग्निगो३अग्निगोमग्निगो३इतिअनुदेनसुतेनावसायाचुल्लुसन्नेवउपांशुजय

ति। उभावपायश्च इति। अत्र देव्याः शमितार इत्या रभ्य विता र वल्लभिता रु इत्यंतं न वै वो ह्यसाः कर्त्र व्याः। अ
 त्र शमितार मार्यमाणं पशुं न पश्ये द्योता॥ होता च कुर्यादनादिष्टमिति सूत्रात्॥ नेदस्य संज्ञयमानस्याध्यक्षा
 असामेति शतपथश्रुतेस्तु सर्वे न पश्येयुः॥ यदि पश्येन्न दाष्टदाज्यावेक्षणं प्रायश्चित्तं कुर्यात् अतो देवा
 इदं विस्तुरित्यादिकां वा वैश्यवीष्टु चंजयेत्॥ ततो वयामादायाग्नौ परिश्रयंति॥ तस्मिन्नवधौ स्तोकेभ्यो त्र
 ऋही ४ तु क्रोमैत्रावरुणोऽतर्वेदिनिहितं स्वदंडमवष्टभ्य कृवक्र इति ष्वस्वसप्रथस्वममित्येका
 ष्टुचं इमं नो यज्ञमिति च यं चर्वं सूक्तमन्वाहविः प्रथमां चित्तमा मिति॥ ऋषस्वसप्रथस्वमं वचो देवपा
 रत्नमं। हव्या जुह्वान आसनोऽजुषस्वसमं॥ हव्या नोऽजुषस्वमं। हव्यासनोऽजुषस्वमं॥ इमं नो यज्ञममृते
 शुधेहीमा हव्या जातवेदोऽजुषस्व। स्तोका नाम ग्रेमेदसो घृतस्य होतः प्राशानप्रथमो निषद्योऽघृतवंतः
 पावकते स्तोकाश्चोतंति मेदसः। स्वधर्मं देववीतयेष्टेष्टन्नो धेहि वार्योऽतुभ्यं स्तोका घृतश्चोतोऽग्रे वि

प्रायसंत्वा ऋषिः श्रेष्ठः समिधं सेयं ह्यज्ञस्य प्रावितामवोऽस्तुभ्यं श्रोतं त्वग्निगोशचावः स्तोकासौ अ
 नेमेदसो घृत्वा कविशस्तो वृहताभा नुनागा हव्या जुषस्व मे धिरोऽऽजिष्ठं ते मध्यतो मे दउदू दूतं प्र
 ते वयं ददामहे। श्रोतं तितेव सो स्तोका अदित्वचिप्रतितां देवशो विहोऽऽजिष्ठं महे। श्रोतं विहोऽऽ
 ऽजिष्ठं महे। श्रोतं विहोऽऽततो वयामवधाय प्राणदानं कृत्वा प्रियेण धाम्नेत्यासादयति॥ अत्रांत
 राले होतुः उन्नमप्रयाजार्थं स्तुगादायनं। अग्निर्होता वेत्त्वग्निदेवता। योग्निं मृध्याः॥ उ० घृतवती०
 यज्ञियान्। ततो धर्षुणा स्वाहा कृतिभ्यः श्रेष्ठे तु क्रोमैत्रावरुण एकादशं प्रयाजं प्रेषमाह॥ होता य
 क्त्वा दग्निं स्वाहा ज्यस्य स्वाहा मेदसः स्वाहा स्तोकां स्वाहा स्वाहा कृतीनां स्वाहा हव्यस्स क्रीनां। स्वाहा
 देवा आ ज्यपा जुषाणा अग्न आ ज्यस्य हविषो व्यंतु होतयं ज॥ ततो होतो होतयं जेति श्रुत्वा आशीस्
 कृत्वा मेकादशीं प्रयाजयाज्यामायात्यग्र इत्यादिकां पठेत्॥ भूर्ध्रुवः। ये ह आयात्यग्ने समिधानो अ

वीडि. देणदेवैः सरथंतुरेभिः। वर्हिर्न आस्तामुदितिः सुपुत्रा स्वाहा देवा अमृता मादयंतां ४ वी ४ ष ३
 ज. १५ इतउत्तरमावपा हो मातं हो त मे वा वरुणयोर्वाग्यमनं॥ न स्वाहा कृती शुवपां चांतरेण वा चं विस
 जेतेति श्रुतेः। यद्यपि विस्रजेतेत्येकवचने न होतुरेव वाग्यमः प्राप्नोति॥ तथाप्येकवचनमत्रा विव
 हितं स्वाहा कृति प्रेष संवधात्॥ तेनोभयोरपि वाग्यमनं॥ अत्र वपायामाज्यभागौ स द्वौ तौ स धैषो क
 र्त्तव्यौ। ननु तौ न यशेन सोमे करोतीति निषेधात् कथमत्र तौ भविष्यत इति चेत्॥ न॥ पशुप्राधा
 न्ये एव निषेधात्॥ इह चातुर्मास्यानां सुख्यत्वात् भविष्यत एव। अस्मिन्नुक्तं ज्ञानमपि। चातुर्मास्या
 नां सुख्यत्वात् सददाज्यभागयोर्वैराजे च सिष्टकृति प्राप्ते पाशुकः सिष्टकृदिति। सिष्टकृतं विद
 धत आज्यभागावनुजौ तेव। अन्यथान्यायतो इव सामान्या बुवार्चघ्रावेव पुरोडाशे प्राप्नुतः। चा
 तुर्मास्येपि स धैषो न विरुध्यते॥ यथोक्तमविरुद्धमिति कात्यायनवचनात्॥ यथैव प्रसूनं वर्हिः

प्रस्त्रोवाप्रथमजगोरित्येवमादिकंधर्मजातं पशुधर्मान्नविस्तृणद्धि । एवं न्यायतः प्राप्नोसद्
 दाज्यभागो सधैषावेव भवतः । ततोऽग्नयेनुब्रूहीत्युक्तो मैत्रावरुणस्त्वमग्ने सप्रथा इत्यनुवाक्या
 माह ॥ ततोऽग्नये धेष्वेत्युक्तः । होताय रुदाग्निमाज्यस्य जुषतां हविर्होतय्यजेति धैषमाह । ततो
 होताग्निमिति देवतादेशपदमुद्धृत्य भूयः ये हेजुषाणा अग्निराज्यस्य हविषोचेत्तवौषडिति
 याज्यां पठेत् ॥ एवमग्नेपि सधैषे प्रदाने देवतादेशपदोच्चार्य कर्त्तव्यः । सधैषे तु न विघ्नत इति नि
 षेधात् ॥ ततः सोमाया नुब्रूहीत्युक्ते सोमयास्त्र इति उरोनुवाक्यामाह । ततः सोमाय धेष्वेत्युक्तो
 होताय ह्यसोममाज्यस्य जुषतां हविर्होतय्यजेति धैषमाह ॥ ततो होता भूये हेजुषाणाः सोम
 आज्यस्य हविषोचेत्तवौषडिति याज्यां पठेत् ॥ ६ ज० । तत इन्द्राग्निभ्यां छागस्य वयायै मेदसो नु
 ब्रूहीत्युक्तो मैत्रावरुण उभावामिंद्राग्नी इति उरोनुवाक्यामाह । पश्चेत्कारि न्यामैंद्राग्रयणस्य वि

षयेयाज्यापुरोनुवाक्यार्थे उभावामित्यादिकस्य षड्कस्य सूत्रे विधानात् ॥ उभावामिं शशी-
 द्रुवध्या उभा राधसः सहसा दय ध्ये ॥ उभा दातारा विषां रयीणा सुभा वाजस्य सातये द्रुवे वो ३३ ॥
 ततो ध्वर्युणों शमिभ्यां छागस्य वपां मेदः षेष्टे तु क्ते मैत्रावरुणः ॥ होता यक्षुदिं शशीच्छागस्य वपा
 यामेदसो जुषेतां हविर्होतयं जा होता ॥ धूये हेषु चित्रुस्तोमं न वजातमर्घ्यं शशीवृत्रहणा जुषेथां ॥
 उभा हि वां सुहवा जो हवी मिता वाजं सद्य उशते षेष्ठा ४ वो ४ ष २ ॥ ३ ज ॥ इति याज्या ॥ तदनंतरं हो
 त्रमैत्रावरुणौ यथायातं पूर्वो मैत्रावरुणः यश्चाहोते त्वेवं निष्क्रम्य चात्वाले गत्वा मार्जनमिदमा
 पइति त्वेन सह अग्निमिरित्वं तेन कृत्वा वाग्यमादेर्नियमात् द्वावप्युत्सुज्येते ॥ मैत्रावरुणस्तु
 दंडं निधाय मार्जनं कुर्यात् ॥ द्रुतायां वपायां सव्रह्मकाश्चात्वाले मार्जयंते निधाय दंडं मैत्रावरु
 ण इत्याश्रुलायनवचनात् ॥ चात्वाले मार्जयंते सपत्नीका इति वात्स्यायनवचनात् पत्न्या अपि

मंत्रेणमार्जनं। अथेंद्राग्रं पशुपुरोलाशं कुर्वति॥ तत्र ऐंशमेपरं विहवीषीत्युक्तत्वात् ऐंशमेपशु
पुरोलाशेचात्तुर्मास्यदेवतानां अनावृत्तानिहवीषीति कुर्वति॥ ततः पुरोलाशपूर्वकं हविंश्चासादिते
षु अध्वर्युणा एतं होतृमैत्रावरुणाविति पशुपुरोलाशार्थं मामं वितौ होतृमैत्रावरुणौ चात्वा लो
त्कारावन्तरेण पूर्ववत्प्रविश्य यथास्थानमुपविशतः। ततो ध्वर्युवशात् यजषेष्वावाज्यभागौ वार्त्तद्वौ॥
ततो ध्वर्युणा इंद्राग्निभ्यां पुरोडाशस्यानुव्रहीत्युक्ते पूर्वमार्जनकाले स्थापितं दंडं पूर्ववदवष्टभ्यमै
त्रावरुणा आवृत्रहणेति पशुपुरोडाशस्य पुरोनुवाक्यमाह॥ आवृत्रहणावृत्रहङ्गिः सुधैरिंदया
तं नमोभिरग्ने अर्वाङ्ग। युवं राधोभिरकवेभिरिंद्राग्ने अस्मे भवतु नमोऽम्। तत इंद्राग्निभ्यां पुरोडा
शं प्रेष्येत्पुत्रो मैत्रा। होता यक्षुर्दिशग्री पुरोलाशस्य ज्वेतां हविर्हीतयज। होता। भूये हे गीर्भिरि
षः प्रमतिमिच्छमान ईहेरयिं यशसं पूर्वभाजं। इंद्राग्नीवृत्रहणास्ववज्ज्रा प्रभो नवेभिस्तिरतंदेसे॥

६८ वौ०४४२।३३ः॥अथ वातुर्मास्यदेवता यजषैवाः॥अग्निर्हवीर्धुवोयज्ञस्येत्यग्नेः।इमंयज्ञंयातेधामा
 निदिवीतिसोमस्य।हिरण्यपाणिभूतयउदीरयेतिसवितुः।पावकानःसरस्वतीमाजुह्वानेतिसरस्वत्याः।
 ६९ पूषंतवसुकेतइतिपूष्मः।इहेहवःषचित्रमर्कमितिमरुतांस्वतवसां।विश्वेदेवासस्त्रीर्लोवर्हिषीतिवि
 ष्वेषांदेवानां।महीद्योतवीपृथ्वीइतिद्यावापृथिव्योः।इंद्राग्नीअवसाप्रचर्षणिभ्यइतींद्राग्न्योःइममेवरु
 ७० णतत्वायामीतिवरुणास्यमरुतोयं।पूयमस्मानितिमरुतां।हिरण्यगर्भोयःप्राणतइतिकस्याअनीकै
 र्द्वयोर्द्वयाग्नेसेनानीकेनेतिअग्नेरनीकवतः।सांतपनायोनोमरुतइतिमरुतांसांतपनानां।गृहमेधास
 आगतप्रबुध्पावइतिमरुतांगृहमेधानां।जालंकःपर्वतश्चिदितिमरुतांकीलिनां।उतत्वामदितेम
 हिमहीमूषुमातरमित्यदित्याः॥महांइंद्रोयउजसामहांइंद्रोऽनृवदितिमहेंद्रस्य।वाचस्यतिंयातेधा
 मानियरमाणीतिविश्वकर्मणः।शुनासीरविमांशुनंनःकालाइतिशुनासीरयोःतववायवृतस्यते

धूर्यवश्चकृत्वांस इति वायोः। तर्णिर्विश्वदर्शतो दिवोरुक्म इति सूर्यस्य। उपांश्च पदानां यथा वदेव
 योगः। ततो निर्गुणः स्विष्टकृद्योगः। तत्राधूर्यवो यज प्रेषमेव कुर्वेति। तेषां स्विष्टकृद्भूयस्त्वादिति
 कात्यायनवचनात्। ततो वैराजः प्राप्नोति। तदिह पाशुकः स्विष्टकृदिति वाचनिको विधिः। ननु पु
 रोलाशस्विष्टकृतसमवायेपीति प्राप्त एव पाशुकः स्विष्टकृत्वात्। नेत्युच्यते॥ यशोर्मुख्यत्वे अन्वाया
 तानां हविषामत्यंतयुणत्वे देवस्य प्रभृतिषु पुरोलाशस्विष्टकृतपाशुक एव स्विष्टकृदित्यर्थः। अ
 धर्षुणामपि तन्नथैव श्रुतं॥ परंतु इह यशोर्गुणत्वे हविषां मुख्यत्वे पित्रेष्वेव न प्राप्नोति। त
 दिह विधानादेव भविष्यति। तस्मात्पाशुक एव। ततो अग्नयेनुब्र४हीत्युक्ते मैत्रावरुणाः पुरोडा
 शः स्विष्टकृतः पुरोनुवाक्यामिलामग्न इत्याह। इत्थं मग्नेषु रुदंसं सनिंगोः शश्वन्नमं हवमानाय
 साध। स्यान्नः सनुस्त्रनयो विजा वाग्नेसाते सुमतिर्हृत्वस्मो३म्। ततो धर्षुणाऽग्नयेष्वेते सुक्तो मैत्रा

६७

69

ना

वरुणः पुरोडाशस्विष्टकृतः वैषमाह ॥ होता यद्दग्निं पुरोडाशस्य जुषतां हविरेति र्यजः होता भूये-
 हेग्निं सुक्षितिं सुदृशं गुणं तो नमस्या मस्त्रे र्यं जातवेदः । त्वां हतमरतिं हव्यवाहं देवा अकृण्वन् नमृत
 स्पभी ४ वौ ४ षट् ५ जः । उदकोपः ॥ न निगमाः संति यस्तु तं वे चोद्यमानानामिति परिभाषितत्वात् अ-
 न्यायात् सहितस्य स्विष्टकृत्त्रिगदस्य प्रतिषेधः । तत आध्वर्यवं संचराभ्युक्तादि ॥ ततः प्रवरं जनादि
 मार्जनानां तं प्रकृतिवत् ॥ मैत्रावरुणस्या न्वा रंभ इलाभकृश्च न भवति । प्रतिप्रस्था त्वी । ततो दक्षिणा
 मानयंत्यध्वर्यवः अभिमर्शनमध्वर्योरेव भवति । तत्रोहः प्रजापतेर्भागाः स्थोर्जस्वतः पयस्वतः प्रा-
 णापानौ मेपातसमानव्यानौ मेपातोदानव्यानौ मेपातप्रथमजवत्समिधुनगवर्षभश्चेताश्चाजः
 स्थोर्जमयिधुनाहितयस्यमामेहेध्वममुत्राशुषिं लोक इह च । संकल्पः अमीषां ऐकाहिकानां रा-
 पाशुकानां चातुर्मास्यानां सप्तध्वर्यं प्रथमजवत्समिधुनगवर्षभश्चेताश्चाजदक्षिणा वक्ष्यते हो

रा
६७

त्रैध्वर्यवैमैत्रावरुणाय प्रतिप्रस्था त्रैग्रीधे च समविभागेनाहं संप्रददे ॥ यो यो विभागः मयापि
 दत्ता त्रिवारं ॥ रुद्राय त्वा १ यमाय त्वा १ प्रजाय तये त्वा १ प्रतिमं च कोदादित्यत्रुमंत्रणं ॥ एवं स
 र्वेषां ॥ अस्मज्जाता ॥ दर्वि होमः ॥ अथ भो ध्वर्यवे भवति ॥ तत उवाच संस्थापनाद्या ध्वर्यवं ॥ ततः पूर्व
 न्यायेन दक्षिणादानं ते पित्र्या ॥ सा च सकलापि परिकल्पिता ॥ ततस्त्वं वका ॥ अथ यश्चु प्रचारः ॥
 आचम्य संचरे प्रविश्य होतुं मैत्रावरुणौ यथा स्थानमुपविशतः ॥ ततो अवदानभागं कुर्वन्त्य
 ध्वर्यवः ॥ तत्र मनोताये हविषो वदीयमानस्थानुश्च ४ हीत्सु क्रोमैत्रावरुणस्त्वं स मे प्रथमो म
 नोतेति त्रयोदशं च मनोतास्तु क्रमन्वाहविः प्रथमां त्रिरुत्रमां ॥ त्वं स मे प्रथमो मनोता स्याधि
 यो अभवोदस्य होता ॥ त्वं सीं ह्यन्नकृणोर्दृष्टीत्सु स हो विश्वसौ सहसे सहधो ३ त्वं त्वमे होता ॥
 त्वं सां सहधो ३ त्वं त्वमे होता ॥ त्वं सीं सहधो ३ अथा होता न्यसी दो यजीथानिलस्य दृष्टयत्री

अःसन्॥ तंत्वा नरः प्रथमं देवयंतो महोराये चितयंतो अनुगमो ३ हते वयंतं वहुभिर्वसव्यैस्त्वेरपि
 जायवांसो अनुगमन्। तशंतमग्निं दशतं हंतं वपावंतं विष्णुहादी दिवांसो ३ पदं देवस्य नमसा व्यंतः अ
 वस्यवः अवश्रायन्नसृक्तं। नामानि चिह्नधरे यज्ञिया निभद्रायां तेरणयंत संदृष्टो ३ त्वां वर्द्धति क्षितयः
 पृथिव्यां त्वां राय उभया सो जनानां। त्वं ज्ञाता तरणे चेत्यो भूः पिता माता सदमिन्मातृषाणो ३ सययै
 एषः सप्रियो विह्वग्निर्हीतामैंदो निषसादाय जीयात्॥ तंत्वा वयंदम आदी दिवांससु पशुबाधो नमसा
 सदेसो ३ तंत्वा वयं सुधो नव्यमग्ने सुभाय वर्द्धमहे देवयंतः। त्वं विशो अनयो दीद्यानो दिवो अग्ने वृह
 तारोचने नो ३ विशां कविं विस्पतिं शश्वतीनां नितोशनं वृषभं चर्षणीनां। प्रीतीषणिमिषयंतं पाव
 कं राजंतमग्निं यजतं रयीणो ३ सो अगर्जं जेशशमेव मर्त्री यस्त आनत्समिधा हव्यदाति। य आहु
 तिं परि वेदानमोभिर्विश्वेत्स वामादधते त्वोतो ३ अस्मा उते महि महे विधेम नमो भिरग्ने समिधोत

दृष्टेः वेदीसूनोसहसोगीर्भित्त्यैराति भद्रायां सुमती यते मोऽत्रायस्ततं शरोदसी विभासा अत्र वोमि
 अत्र वस्यस्तत्तत्रः। वृहद्विर्वीजैस्त्वविरेभिरस्मेरेव द्विरमेवितरं विभाहोऽनृवद्वसो सदमिधेत्यस्मेभूरि
 तो कायतनयाय पञ्चः। पूर्वीरिषो वृहतीरारे अथा अस्मेभद्रासो अवसानि संतोऽपुरुषप्रेपुतधात्वा
 यावत्सु निराज नृवस्यताते अश्यां। पुरुणि हित्वे पुरुवारसं त्यमेव सुविधते राजनित्वोऽपुरुषप्रे-अ
 श्यां। पुरुः नित्वोऽपुरुषप्रे-अश्यां। पुरुणि नित्वोऽपु। ततो धर्षुणा इन्द्राग्निभ्यां छागस्य हविषो नृव
 हीत्सुक्तो मैत्रावरुणः प्रवर्षणिभ्यः पृतना हवे धिति पुरो नृवाक्यामाह। तत इन्द्राग्निभ्यां छागस्य हविः
 प्रेष्येत्सुक्तः पशोः प्रेषमाह॥ होताय कदिंशग्री छागस्य हविष आत्रामद्य मध्यतो मे दउद्भूतं पुरा द्वेषो
 भ्यः पुरायौ रुषेया गृभः॥ यत्नां नृनं धीसे अज्ञाणां यवस प्रथमानां सुमत्कुराणां शतरुदियाणाम
 निष्प्रान्तानां पीवोपवसनानां। पार्श्वतः शोणितः शितामत उत्सादतोऽगादंगादवत्रानां करत एवं शग्री

ज्येतां हविर्होतयज। ततो होतातापो धिष्टमिति यशोर्यज्यामाह। भूये-हेतापो धिष्टमभिगा इन्द्र
 नूनमपः स्वरुषसो अग्रदुल्हाः अत्र याज्या ध्वे विरम आवसा होमात्॥ वसा शब्देन पशुभ्यः पणार्थं
 निहिप्रसुखाभां उस्थं जलमुच्यते। तस्मिन् द्रुते उत्तरमर्द्धं यथेत्॥ दिशः स्वरुषस इन्द्रवित्रा अयो
 गा अग्नेयुवसो नियुत्वा ४ न्वी ४ षट्। उजः। इति याज्या॥ अत्र इन्द्राग्नी अवसा प्रचर्षणि भ्य इति युगलस्य
 वारुणप्रधासिके कृतत्वात् यातयामत्वदोषनिराकरणार्थं याज्यानुवाक्यं योतायो धिष्टं प्रचर्षणि
 भ्य इत्यनयोः विपर्यासः कृतः। ततो वनस्पतये च ४ हीत्सु क्रोमैत्राः। देवेभ्यो वनस्पते हवीं विहिरण
 परीं प्रदिवस्ते अर्थे॥ प्रदक्षिणि इशनया निपूय जातस्य वक्षि यथि भीरजिष्ठो ३म्॥ वनस्पतये च
 ष्वेत्सु क्रोमैत्राः। होता यज्ञद्वनस्पतिमभिहि विष्टतमयारभिष्टयारशनया धित। यत्रैश्याग्नीः स्त्रु
 गस्य हविषः प्रियाधामानियत्र वनस्पतेः प्रियायाथां सियत्र देवानामाज्यपानां प्रियाधोनियत्राग्ने

हेतुः प्रियाधामानि । तत्रैतं प्रकृत्येवोपकृत्येवोपावस्य कृद्भीयांसमिव कृत्वा करदेवं देवीवनस्य
 तिर्ज्य वत्तं हविर्हेतयज ॥ अत्रैवेष्ट्राश्वलायनानामाज्यभागयोर्निगमनमस्ति । यत्राग्नेराज्यस्य
 हविष इत्यादि । अस्माकं त्वाज्यभागयोर्निगमनं प्रैवेष्टु न भवति । दर्शयौर्लीमासिकानिगमास्त्रेषु
 निगच्छत इत्युक्त्या नमैवेष्टिति निषिद्धत्वात् । होता । भूये-हेवनस्य ते रशनयानि हूय पिष्ट तमया
 वयुनानि विद्वान् ॥ वहो देवत्रादिधिषो हवीं पिष च दातारमष्टतेषु वोचा ४ वौ ४ षट् ॥ ३ जः । ततोऽ
 ग्रये स्विष्टकृते च ४ हीत्युक्तौ मैत्रावतृणाः पशुस्विष्टकृतः पुरोचुवाक्यामाह । विषीहि देवीं-जो
 हा । ये देव्या-यजिष्ठो ३ म । ततोऽग्रये स्विष्टकृते प्रेष्येत्युक्तौ मैत्रा- । होता यरुदग्निं स्विष्टकृतमया ल
 ग्निरिंशोऽग्नीः स्त्रागस्य हविषः प्रियाधामान्यया हुनस्य तेः प्रियायां थां स्याद्देवानामाज्यपानां प्रिया
 धामानि यरुदग्ने हेतुः प्रियाधामानि ॥ यरुत्सं महिमानमायजता मे ज्या इषः कृणोतु सो अश्वरा

ज्ञातवेदाज्जुषतां हविर्होतयज। होता। भूये हे मेयदद्यविशो यज्या। ज्ञाताय जासि अद्या ४ वौ ४ षट्
 उजः॥ अनिगदायाज्येति वचनादग्निं स्विष्टकृतमित्यादिकः प्राकृतो निगदोऽनभवति। उदको
 यः। ततः पश्चिलो यद्धानं होतुः। प्रवरं जनादिमार्जनं तं प्रकृतिवत्। अध्वर्युविकारात् प्रस्थाता भ
 द्वेषु मैत्रावरुणश्च होत्रध्वर्युविकारादितिकात्यायनवचनादत्र मैत्रावरुणप्रतिप्रस्थात्रोरपीला
 भरणं केचिदिच्छंति। तत उत्सुकसमासायाध्वर्यवं। समिदनुमंत्रणे एते वामग्री इत्याद्यहः। तत ए
 कादशानुयाजाः॥ तत्र देवेभ्यः प्रेष्येत्पध्वर्युणा प्रेषितो नु प्रेषं देवं वर्हिरित्यादिकानेकादशानुया
 जप्रेषाननवानमाह मैत्रावरुणः होता च देवं वर्हिरित्यादिकां चतुर्मास्योक्ताया ज्याः पठेत्॥ तत्राष्टम
 नवमयोर्मध्ये देवो वनस्पतिर्देवं वर्हिर्वारितीनामिति द्वेयाज्ये आगंत्य पठेत्॥ नवचातुर्मास्योक्ताः। ए
 वमेकादशानुयाजयाज्या अत्र प्रेष्यं होय पठेत्॥ मैत्रावरुणः॥ देवं वर्हिः त्वदेवं देवैः स्यात्सुवीरवीरेव

स्तोत्रं ज्योताकोः षष्ठिये तात्पन्यात्राया वर्हिषातो मदेमवस्तुवने वस्तुधेयस्य वेत्तयज। होता। भू-देवं वर्हि
 वस्तुवने वस्तुधेयस्य वेत्त ४ वौषट् ॥ ३ जः ॥ १॥ ततः पुनः षष्ठितो मैत्रा॥ दिवा द्वीरुः संघाते वीद्वीर्यामस्तुधि
 राश्रवादेवं हूतो वत्स ईमेनास्तरुणाग्रामिमीयात् कुमारो वानवजातो मै- अवीरेण ककाटः पृणवस्तु
 वने वस्तुधेयस्य वेत्तयज। होता। भू-देवी द्वीरो वस्तुवने वस्तुधेयस्य वेत्त ४ वौषट् ॥ ३ जः ॥ त्रिष्वेत्सु क्रो
 मैत्रा॥ देवी उषासानक्ताद्यास्त्रिन्यज्ञेष्यत्पदेतामपि नूनं देवीर्विषः प्रायासिष्टं स्वधीतिस्तुधिते वस्तु
 वने वस्तुधेयस्य वीतीयज। होता॥ भू-देवी उषासानक्ता वस्तुवने वस्तुधेयस्य वीतां ४ वौषट् ॥ ३ जः ॥ ३ षे
 त्रिष्वेत्सु क्रो मैत्रा॥ देवी जोष्टी वस्तुधित्तीययो रन्याद्या द्वेषांसि सूर्यवदान्या वक्तुस्तु वार्याणियजमानाय
 वस्तुवने वस्तुधेयस्य वीतां यज। होता॥ भू-देवी जोष्टी वस्तुवने वस्तुधेयस्य वीतां ४ वौषट् ॥ ३ जः ॥ ४।
 त्रिष्वेत्सु क्रो मैत्राः देवी उज्जीकुती इषमूर्जमन्या वक्तुस्तु धिसपीति मन्या नवेन पूर्वदयमानाः स्याम

ना

३

पुण्येन ननवंतामूर्जमूर्जं कुती उर्जयमाने अधातां वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। होता। भूः। देवी ऊर्जी कु
 ती वसुवने वसुधेयस्य वीतां ४वौ ४षट्। ५जः। ५। षेष्ते सुक्तो मैत्राः। देवा देव्या सेता रापोता एनेष्टा राहता घ
 शंसा वाभरहस्त वसुवने वसुधेयस्य वीतां यज। होता। भूः। देवा देव्या होता रा वसुवने वसुधेयस्य वीतां
 ४वौ ४षट्॥ ५जः। ६। षेष्ते सुक्तो मैत्राः। देवी त्रिस्तित्वो देवी रिलासस्वती भारतीयां भारत्यादि तै र
 स्पृहासरस्वती मंतर्देयं जमावीदि हे वेलया वसुमत्या सधमा दंमदेम वसुवने वसुधेयस्य वंत्तु यज।
 होता। भूः। देवी त्रिस्तित्वो देवी वसुवने वसुधेयस्य वंत्तु ४वौ ४षट्॥ ५जः। ७। षेष्ते सुक्तो मैत्राः।
 देवो नरा शंसखि शीर्षा वलः शतमिदेनं रिति पृष्ठा आदधतिसहस्रमी प्रवहंति मित्रावरुणे दस्यु
 होत्रमर्हतो बृहस्पतिस्तोत्रमश्विना धर्यवं वसुवने वसुधेयस्य वेत्तु यज। होता। भूः। देवी नरा शंसो व
 सवने वसुधेयस्य वेत्तु ४वौ ४षट्॥ ५जः। ८। षेष्ते सुक्तो मैत्रावरुणः। देवो वनस्पतिर्वर्षावा घृतनि

राज
५

शिंघामनेणास्फुटां तरिहं मध्येनापाः पृथिवीमुपरेणाहं हीर्वस्त्वनेवस्त्वधेयस्यवेत्तयज। होता। भू।
 । देवीवनस्यतिर्वस्त्वनेवस्त्वधेयस्यवेत्त ४वौ ४षट्। ७जः। १०॥ प्रेष्येत्सुक्नोमैत्रा। देवंवर्हिर्वारितीनांनि
 धेयासिप्रच्युतीनामप्रच्युतंनिकामधरणं पुरुषाहंयशस्विदेनावर्हिषान्वावर्हिष्यभिष्यामवस्त्वधे
 नेवस्त्वधेयस्यवेत्तयज। होता। भू। देवंवर्हिर्वारितीनांवस्त्वनेवस्त्वधेयस्यवेत्त ४वौ ४षट्। ७जः। १०
 प्रेष्येत्सुक्नोमैत्रा। देवोअग्निःस्विष्टकृत्सुद्विणामंडूः कविः सत्यमन्मायजी होता होतुर्हीतुरायजी
 यानमेयां देवानयाद्यां अपि प्रेर्यते होत्रे अमत्सततां ससनुषी होत्रां देवं गमां दिवि देवेषु यज्ञमेरये
 मंस्विष्टकृत्स्नाग्ने होता भूर्वस्त्वनेवस्त्वधेयस्य नमो वाको वीहियज। होता। भू। देवोअग्निःस्विष्टकृत्सु
 द्विणामंडूः कविः सत्यमन्मायजी होता होतुर्हीतुरायजी यानमेयां देवानयाद्यां अपि प्रेर्यते होत्रे
 अमत्सततां ससनुषी होत्रां देवं गमां दिवि देवेषु यज्ञमेरये मंस्विष्टकृत्स्नाग्ने होता भूर्वस्त्वनेवस्त्वधेय

सनमो वाके वीही ४ वौ ४ षट् ॥ ५ जः ॥ ११ ॥ उदको यस्य शनं । इत्येकादशानुयाजाः । ततो ध्वर्युणा सूक्ता वि
 ष्वेतुक्तो मैत्रावरुणः । अग्निमघ होतारम वृणीतायं यजमानः पचन्पत्नीः पचन्पुरोलाशं वध्नन्त्रिंशग्नि
 भ्यां छागं ॥ सप्तस्था अघ देवो वनस्पतिरभवदिंशु निभ्यां छागेन ॥ अघ त्रां तं मे दस्त्रः प्रतियचताम
 भीष्टाम वीरुधेतां पुरोलाशेन । त्वामघ अघ आर्वेय अघीणां नपाद वृणीतायं यजमानो वदुभ्य
 आसंगतेभ्यः । एष मे देवेषु वस्तु वार्या यरुत इति ताया देवा देवदानान्य दुस्त्रान्यस्त्री आचशास्वा च
 गुरस्वेषितश्च होतरसि भद्रवाच्या यषेषितो मातुषः सूक्तवा वायसूक्ताग्रहि । अत्र यचन् पुरोला
 शानित्यू होन भवति ॥ अतुल्यानाम नूहेनेति परिभाषिता त्वात् ॥ प्रेषं समाप्या हवती ये दंडमनुप्र
 हरेत् ॥ समाप्य प्रेषमग्नौ दंडमनुप्रहरेत् । दित्याश्च लायनसूत्रात् ॥ ततो होता इदं द्यावापृथिवीत्या
 दितयो राविदीत्यंतं पठित्वा । अग्निर्हविरः कृता सोमो हविरः कृता । इंश ग्रीहविरजुषेताः क्रातां । वन

स्पतिर्हविरुक्ता देवाऽग्न्या इत्यादि। अग्निर्होत्रेण हविरुक्ता वाजिनो देवा हविर्जोषयिष्यंते वर्द्धयि
 ष्यंते महो ज्ञायः करिष्यंते॥ अस्यामृधदित्यादि नमउपेत्यं तं। ततो वाजिनया गोयथोक्ताः॥ उय हव भक्षो
 नमैत्रावरुणास्य॥ प्रतिप्रस्थातुर्वा। ततः शंयोर्वीकादि। ततः पत्नीसंघोपाजादि आहवनीयोपस्था
 नांतं समानं। तत्राध्वर्यामदध्याहुत्यभावात् शंयोर्वीको न भवतीति केचित्। भवतातिव्याशिकाः।
 ततः शंयोर्वीको होत्रापठिते मंत्रावरुणो यथा प्रयत्नं वात्वालोक रावंतरेण निष्क्रम्य वाग्यमादित्यमा
 दुत्सज्यते॥ अत्राध्वर्योरेव वेदस्य सारं पूर्वं वत्। ततो प्रवाप्यायनं। ततः स्त्रीणिसमिष्टयज्जंषि। स
 मिष्टयज्जुरंते अवष्टयेष्टिं कर्तुं यांति। सा च उतंहिराजेत्यत आरभ्य तूष्णीं पत्नी गार्हपत्य इत्यंता सका
 लापिकल्पिता तत आगत्य यथास्थानं प्रविष्टाः बर्हिर्होमादितं वंसमापयंति। ततो हृदयमूलसंस
 कस्य काष्ठविशेषस्योपस्थानं॥ तत्राध्वर्यादयो हृदयमूलमादाय तडागाद्युदकं गच्छंति तदा तैश्च

हसंगंतव्यं। लायंतु दद्यात्तं निषिध्य पूर्वैर्गणसूयं यथोक्तमुपगृहीतीति कात्यायनवचनात्प्रयथ धर्षुः पूर्वै
 र्गणसूयं हृदयसूलं धूमौ प्रवेशयति तदा तत्रैव स्थित्वा हृदयसूलमुपस्थेयं। उभयपक्षेऽपि मायो मोष
 धार्हिणीः सुमसि यं द्विष्यसंते सुगृह्यतु धाप्रोधाप्रोराजंस्ततो वरुणानो सुंचय मायी अघ्ना इति वरु
 णोति शयामहेततो वरुणानो सुंच। इत्यनेन मंत्रेण हृदयसूलमुपस्थायां उस्वमि विद्या न आप
 षधयः संत्वित्यनेन मंत्रेण यूपसूलगता अप उपस्पृश्य। उडुर्मि विद्या। त्वस्ये सं त्वयोस्मां हेष्टिये व
 वयं द्विष्य इत्यनेन मंत्रेण दक्षिणस्यां दिश्य यस्त्राः क्षिपेति यमु कर्तारः। अथ त्यागाः। सूपाद्रुतो॥
 इदं विष्णवे स्था एवाद्रुतो। इदं वनस्पतये। षड्भूताराद्रुतो इदं वाचस्पतये। अग्निप्रणयने हिरण्य
 ऋतो इदं सिद्धये। इदं सिंहा आदित्यवन्मै। इदं सिंहे ब्रह्मवन्मै रुद्रवन्मै। इदं सिद्धये सुप्रजा
 वन्मै रायस्यो वन्मै। इदं सिद्धये। अग्निमंथने। इदमग्निभ्यां अवहत्यागः। इदं प्रजापतये। इद

मिंशय इदं प्रजापतये। करंभया च होमत्यागाः। इदं मत्तशः। प्रयाजत्यागाः। इदं समिश्रः। एकोममे
 त्यादि। इदं तनूनपातो नराशंसायवा। द्वौममेत्यादि। इदं मिश्रः। त्रयोममेत्यादि। इदं वहिषे। चत्वारो
 रोममेत्यादि। इदं द्वाभ्यः। पंचममेत्यादिभ्यश्चादौभ्यासमित्यंतमतः सर्वत्र। इदं सुषासानन्नाभ्यां
 पंच। इदं दैव्याभ्यां होतृभ्यां पंच। इदं तिसृभ्यो देवीभ्यः पंच। इदं त्वष्ट्रे पंच। इदं वनस्पतये॥
 पंच। इदं मग्नये सोमायेंशानिभ्यां वनस्पतये देवेभ्य आज्येभ्य स्वाहा कृतिभ्यः पंच। आज्य
 भागौ इदं मग्नये। इदं सोमाय। परिपशव्याङ्गत्योः। इदं स्वाहा देवेभ्यः। इदं देवेभ्यः। वया पुरोडाशयोः।
 इदं मिंशानिभ्यां। यस्तु पुरोडाशमनुवातुमीत्येव तात्यागाः प्रकृतिवत्॥ वसा होमे। ईमंत द
 रिक्ताया अवदान होमे। इदं मिंशानिभ्यां। इदं वनस्पतये। पुरोडाशस्विष्टकृति। इदं मग्नये। यस्तु
 स्विष्टकृति॥ इदं मग्नये स्विष्टकृते। अथाबुयाजोपय होमत्यागाः। इदं वहिषे। इदं समुद्राय। १। इदं

देवीभ्यो ह्यर्घ्यः ॥ इदमंतरिक्षाय ॥ १॥ इदं देवीभ्यामुषासानक्राभ्यां । इदं देवाय सवित्रे । ३॥ इदं देवीभ्यां जोष्टी
 भ्यां । इदं मित्रावरुणाभ्यां । ४॥ इदं देवीभ्यामूर्जाकुतीभ्यां ॥ इदमहोरात्राभ्यां । इदं देवाभ्यां दैव्याभ्यां होतृभ्यां ॥
 इदं छंदोभ्यः । ६॥ इदं देवीभ्यस्त्रिभ्यः त्रिभ्यो देवीभ्यः ॥ इदं द्यावापृथिवीभ्यां । ७॥ इदं देवाय नराशंसा
 य । इदं यज्ञाय । ८॥ इदं देवाय वनस्पतये । इदं सोमाय । ९॥ इदं देवाय वहिषे वारितीनां । इदं दिव्याय नभसे । १०॥
 इदं देवाय ग्रये स्विष्टकृते । इदमग्रये वैश्वानराय । ११॥ स्वरुहो मे । इदं स्वरवे । अथ बृहन् । तत्र । इंशयो
 र्वनस्पतेरुज्जिति । इंशग्रीवनस्पतिस्तमपनुदंतु । ननु इष्टदेवतासंकीर्तनं नाम बृहन् ॥ तदत्र । इष्टा
 नां चातुर्ग्रीवदेवतानां संकीर्तनेन भवितव्यं । तदिह नेति किमिति चेत् । न । बृहन्स्येष्टदेवतासंकीर्त
 नरूपत्वेऽपि निगमस्थानभाजामेव संकीर्तनं युक्तं । यतो देशान् बृहन्नादेत्कान्तिगमस्थानसंज्ञा ॥ आ राम
 बृहन् उन्नमे प्रयाजे स्विष्टकृत्त्रिगदेत्कृत्वा केचे ज्यमाना देवतानि गच्छन्ति तस्मात्त्रिगमस्थानानीति

महत्वारंभात्। सपशुपुरोडाशमन्त्रां हविर्धानिगमस्थानभाक्त्वाभावात्॥ अतएव ब्रूहनादिष्वपि
देवयाज्ञिकैस्तथांशुत्वोच्चैस्त्रयोस्तद्देवविधानात्। तथाच निगमस्थानेषु वसादेवतोपलक्ष्यत
इत्यस्मिन्सूत्रे चोदितदेवतापदस्य यथावन्निगमस्थानोपलक्षणायां ब्रूहनादिष्वपि निगमस्था
नत्वेऽपि तद्देवप्रयोगस्थापनात्। किंच । इष्टदेवतासंकीर्तनं ब्रूहनं यदुच्यते तदपि न साक्षादनु
बन्धि। ब्रूहनं नाम प्रेरणं कर्म। तच्च त्वक्कृनिष्ठं। तत्संपन्नोचमं चोच्चारणमात्मार्थं॥ आशीर्योगात् ।
अतएव यजमानानेकत्वे सर्वेषामपि। समं च त्नाव । इष्टदेवतासंकीर्तनरूपः॥ इष्टदेवतासंकीर्त
नं च यदन्वायातानि चातुर्मास्यहवीषितत्प्रधानसंकीर्तनेनापि भवति। ननु ब्रूहनमंत्रस्यात्मार्थ
त्वेऽपि कर्मणः स्मृत्संस्कारत्वात् उन्नरवेदिस्मृत्संस्कारेऽपि दक्षिणवेदौ तदभावात् सर्वसंकीर्तने
न भवितव्यमिति चेत् । न। स्मृत्संस्कारत्वाभात्। एकस्यैव त्वपरार्थत्वे विरोधात्॥ कर्मणः स्मृत्

संस्कारत्वं मंत्रस्यात्मा र्थत्वं मिति चेत् । न । मंत्रेणैव कर्मसंयत्नेः । मंत्रवत्सु विना मंत्रं कर्मोत्पत्तेरभावात् ।
 कुत्रचित् मंत्रांतेन कर्मणः संनिपातनात् । कुत्रचित्पक्षे मानेन मंत्रेणैव कर्मणः संनिपातनात् ॥ किं
 चत्क्रसंस्कारत्वे गृहमेधीयादौ ब्रूहनाभावात् उपपुत्रत्वात्क्रसंस्काराभावात् वैगुण्यमेव स्यात् ॥
 ननु तत्र ब्रूहन्नेति को वा श्रुतेति । तत्र नु याजयागाभावात् श्रुत्याजयागब्रूहनयोः परस्परनेयस्य
 स्तुतिरित्यात् ॥ ननु गृहमेधीयादिषु आत्मसंस्काराभाववत्त्वात्क्रसंस्काराभाव एवास्ति । न । आत्मसं
 स्कारस्य सांतपनीयायां ह्यतत्त्वात् ॥ क्रसंस्कारोऽपि तत्र कृत इति चेत् ॥ कृतेऽपि पुनरुपयोगं तदंग
 तत्संस्कारस्य पुनरप्यवश्यकत्वेन स्यात् ॥ यथा पशोऽप्रयाजादौ स्वागादापने कृते पुनर्विलंबेनोत्रम
 प्रयादौ तदंगं स्वागादापनं क्रियते एव ॥ परार्थत्वात् ॥ परंत्वात्मा र्थानां तंत्रांतःपातिकर्मणि पुन
 र्विलंबेनाकारणमेव । यथा गृहमेधीयायां ब्रतयहरणं पित्र्यायां वानक्रियते आत्मा र्थत्वादेवा । तस्मा

ब्रूहन्मात्मसंस्कारएवाआत्मसंस्कारत्वात्॥ उन्नखेदौतस्मिन्ब्रूहन्नेदह्निणवेदावनुपयोगात्॥ अथ
 येषां स्रक् संस्कारएव ब्रूहन् इहमेधीयातिथ्यादौ सर्वत्र भवति तेषां च सकलमपि ब्रूहन् भवति। त
 शाचकात्यायनामन्यंते। तेषामित्यं। इंद्राग्नौर्वनस्य ते रग्नेः सोमस्येत्यादि सूर्यस्योज्जितिः। इंद्राग्नीव
 नस्यतिरग्निः सोम इत्यादि सूर्यस्तमयनुदंतु। तेषां यागव्युक्रमेपि सोमे ब्रूहन्ने यागव्युक्रमे तथैव
 दंडकपाठात्॥ अस्माकं च सोमेपि सवनदेवतानां निगमस्थानभाक्त्वं चेत् तदा ब्रूहन्भाक्त्वमपि
 स्यात्। तच्च स्रक् वाकं भाक्ते भवति। आवाहनस्य यठितत्वादेव उन्नमप्रयाजस्विष्टिक्वाग्निगदयोः
 पशुबल्लोपएव। निगच्छंति स्रक् वाकेवेति विकल्पात् स्रक् वाकं निगमयहेकात्यायनानामिव ब्रू
 हन्। स्वस्यासंभवेशाखांतरदृष्टस्य कल्पनस्योपादेयत्वात्। स्रक् वाकं निगमस्थानाभावे पशुदे
 वता ब्रूहन्मेव। अथवा पशुमत्सु शाखांतराभिप्रायेण यथोक्तं ब्रूहन् न विरुध्यते। तथापि कृतं

नदीवाय। अथ सूक्तवाके। इदमग्रये सोमायेन्द्राग्निभ्यां वनस्पतये देवेभ्यः आज्येभ्योऽग्रये होत्राय वाजि-
 भ्यः। वाजित्यागाः प्राकृताः। अग्ने सर्वेत्यागाः प्रकृतिवत्। वारुणीत्यागा अपि कल्पिता एवातदनंतरं पू-
 र्णपात्रविमोके कृते दिग्भ्युक्षणादिभागप्रशनांतं। ततो वपनं। सूत्रातो यजमानो वेदिं निविशेत्। त-
 तो ब्राह्मणो तर्पयित्वा विविधैः। प्रयोगः॥ अग्नीषां पाशुकानां ऐकादिकानां चातुर्मास्यानां सप्त-
 र्थयथा संपन्नेनात्रेन तर्पयित्वा तेन भोजनेन द्वौ ब्राह्मणावहंतर्पयिष्ये। ततो द्विवत्तुः शत ब्राह्मणसंक-
 ल्प इति केचित्। शतद्वयमपि वा। शतस्य चातुर्मास्यनिमित्तत्वात्। शतस्य च पशुनिमित्तत्वात्॥ च-
 तुः शती चेत् पशुनिमित्तं शतं कर्तव्यमेव। दक्षिणावदुभयपक्षस्य न्याय्यत्वात्। संप्रदाये च तुः शती।
 ततः सहैष यज्ञ इत्यादि। त्रयो वै यज्ञ इति। अक्षतदानं॥ मंत्रा शर्वचनं। धृतिदानं। अथात्र ब्रह्मत्वं
 मयि लिख्यते॥ उदवसायमंथने तस्मीमासन संस्कारः। वरणो समंत्रकः। करं भयात्र करणो तस्मी।

पूषाङ्गुतोत्समी। स्थारावाङ्गुतोत्समी। यद्गोतराङ्गुतोत्समी। यद्वासादनेसमंत्रकः। वेदिमानद्वयेस
 मंत्रकः। स्तंबपञ्चहरेणोत्समी। इध्रप्रणवनादौसमंत्रकः। गत्वाहवनीयसमीयेच। पशुपुरो
 डाशप्रणवणोत्समी। पशुपुरोडाशप्रचारेसमंत्रकः। पित्रादौवसमंत्रकः। हविःप्रचारेप्राङ्गवः
 समंत्रकः। अंबवादौत्समी। आरक्षत्करणोत्समी। पशुप्रचारादौसमंत्रकः॥ अंतेयथोत्साहाङ्गु
 तोत्समी। अवधृत्यआसनसंस्कारेनभवति। परियहीष्यावश्यम्। उं प्रतिगृहीतमितिप्रसवः॥
 प्रोक्षिष्यावश्यम्। उं प्रोक्तमितिप्रसवः॥ इतिब्रह्मत्वमुक्तं। इत्येकाहिकानिसपाशुकानिचा
 त्वर्मास्यानिसमाप्तानि॥ श्रीरक्तसर्वजगतः॥ ॥ अथपाशुकानिपांचाहिकचातुर्मास्यानि॥ त
 त्रदशम्यांवैश्वानरपार्जन्येष्टिः। ततोअपराद्धेआग्रावैस्मवीसकला॥ ततःएकादश्यांवैश्वदेवःप
 शुः॥ तत्रवरणोविशेषः॥ प्रथमजगवपशुदक्षिणेनसपशुवैश्वदेवयवणाहंयत्पशुति। ततःपरि

समूहनादिपूर्वकमाहवनीयदक्षिणाग्नोरुद्धरणं सपशुवैश्वदेवपर्वथमिति। अग्निप्रणयनं। पूर्णं
जनं॥ अग्निमंथनं। कं प्रपद्यादिसप्तदशसामिधेयः। आवाहने। अग्निमग्न आवह। सोममावह। विश्वा
देवानावह। वनस्पतिमावह। तत एकादशप्रयाजाः प्रेष्य प्रैषाः। अग्निगोविशेषः। मिधपतिभ्यो मे
धमिति। उन्नमप्रयाजानंतरं संहंता वाज्यभागौ प्रैषे। ततः प्रधानयागः। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वागस्य
वपायै मेदसो जुष्व हीतुके। विश्वे अथ मरुतो विश्वजता विश्वे भवंत्वग्रयः समिद्धाः। विश्वे नो देवा
अवसागमंतु विश्वमल्ला इविणं वाजो अस्मो ३३। इति च पायाः पुरोनु। विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वागस्य
वपायै मेदः प्रेष्येतुके। होता यरु द्विषे देवास्था स्वागस्य वपायामेदसो जुष्यतां हविर्होतयज। ततो
होता। भूये हेये केच ज्मामहि नो अहिमायादिवोजशिरे अयांसधस्ते। ते अस्मभ्यमिषये विश्व
मायुः रूप उस्त्रावरिवस्यंतु देवा ४ वौषट्। उंजः। इति याज्या॥ ततः पशुपुरोडाशयागः। विश्वेभ्यो

देवेभ्यः पुरोडाशस्यानुब्रूहीत्युक्ते। यं देवासो वथवाजसातो यं वायश्चेयं पितृथा त्वंहः॥ यो वो गोपी
 येन भयस्य वेदते स्याम देववीतये त्वरा सोऽश्वः॥ इति पञ्च पुरोडाशस्य पुरोचः। विष्टेभ्यो देवेभ्यः प
 रोडाशं प्रेष्येत्युक्ते। होता यद्दक्षिणं देवाः पुरोडाशस्य जुषतां हविर्होतयं ज। ततो होता। पूये हे
 ते हियज्ञेषु यज्ञिया सज्जमाः सधस्त्विष्टे अभिसंति देवाः। तां अध्वरुशतो यक्ष्ये अष्टी भगं न
 सत्या पुरंधीं ४ वो ४ षट्। उक्तः॥ इति याज्या॥ पञ्च पुरोडाशमनुवाचतुर्मास्य देवता यथा पर्वश्रुतिः
 सोमः सविता सरस्वती पूषामरुतः स्वतवसो विष्टे देवाद्यावापृथिवी इति॥ याज्यानुवाक्याः पूर्य
 वत्॥ होतैव पठति। यज्ञेष्वत्वात्संप्रदानस्य। ततः पाशुकः॥ स्विष्टकृदेकाहिकवत्॥ प्रेष्य प्रेषः
 कात्यायनानां तु यज्ञेष्वः। तत इलोपह्वानादि। ततो दक्षिणा॥ तत्र विशेषो भिमरीने। पञ्च प्र
 थमजगवमसीति। संकल्पे। अस्य स पञ्च वैश्वदेवपर्वणः। समृद्धर्थं पञ्च प्रथमजगां च दक्षिणा

८०

८०

व

ब्रह्मण इत्यादिविशेषः। चातुर्मास्यपशुदक्षिणेः पाशुकानीति सूत्रात्। अथ पशुप्रवाहः। तत्र
 मनोतासूक्तं पूर्ववत्। ततो विष्टेभ्यो देवेभ्यश्चागस्पृहविषो नु रूहीत्युक्ते। स्त्रीर्णवर्हिषिसमिधा
 नेम्रग्नौ सूक्तेन महानमसा विवासे। अस्मिन्नो अथ विदथे यजत्रा विष्टे देवा हविषिमादयधोऽश्व
 इति पशोः पुरोनु। विष्टेभ्यो देवेभ्यश्चागस्पृहविषेभ्येत्युक्ते। होताय हृद्विष्टे देवाः स्त्रागस्पृहवि
 षश्चादन्नयमध्यतो मेद उद्धतं पुरा द्वेषोभ्यः पुरा पोतयेय्या शुभः घसंतु नूनं घासे अज्जराणां यवस
 पथमानां सुमत्त कुराणां शतरुदियाणामग्निघातानां पीवोपवसनानां पार्श्वतः श्रोतितः शि
 तामत उत्सादतोंगादं शास्त्रानां कार्त्तव्यं विष्टे देवा जुषंतां हविर्होतये ज। ततो होता। ह्वये हे वि
 ष्टे देवाः सुरा उतेमं हवं मे ये अंतरिक्षे य उपध विष्ट। ये अग्नि जिह्वा उत वा यजत्रा आसघास्मिन्
 वर्हिषिमादयधोऽश्वोऽषट्। उजः। इति याज्या। अत्र याज्यानुवाक्योर्विषयी सः कृतो यातयाम

राम
८०

त्वदोषनिवृत्त्यर्थं। नात्रोपांशुत्वं धयस्यावत्। पयस्यायाः पशुविकारत्वात् विकृतेष्वप्रकृतौ धर्मा
 नतिदेशात्। ततो वनस्य तियागः संप्रैषः पूर्ववत्॥ यत्र विश्वेषां देवानां छागस्य हविषः प्रियाधा
 मानीति तत्र विशेषः॥ ततः स्विष्टकृद्यागः॥ तत्रापि होता यद्दग्निं स्विष्टकृतमया लग्निर्वि
 श्वेषां देवानां छागस्य हविषः प्रियाधामानीति विशेषो न्यदेकाहिको न स पशुना समानं। तत ए
 कादशाशुयाजाः संप्रैषाः। स्रग्ना प्रैष्येत्पुत्रो मे चावतुणः। अग्निमद्य होतारम वृणीतायं यजमानः
 पचन्मन्त्रीः पचन्पुरोलाशं वधन् विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्त्रागं। स्रपस्त्रा अद्य देवो वनस्यतिरभवद्द्वि
 श्वेभ्यो देवेभ्यः छागेन। अधसं सं मे दत्तः प्रतिपद्यता अभीपुरवी वृधंत पुरोलासेन। त्वामद्य स
 ष आर्षेय स्रग्नीणां न पादवृणीतायं यजमानो बद्धमग्रासंगतेभ्यः। एष मे देवेषु वत्सवार्थी यकृत
 इति ताया देवा देवदानान्यदुस्मान्यस्मा आचशात्वाच्च गुरुत्वे पितृश्च होतारसि भद्रवाच्या यप्रेषितो

मानुषः सक्तवाकायस्सना ५४ हि। अत्रयचसुरोलाशाभिसूसेनभवति॥ अत्रत्यानामनूहेनेतिपरि
 भाषितत्वात्॥ ततः आहवनीयेदं प्रहेपः। ततो होता इदं वा पृथिवीत्यादितयोराविशत्सं पठित्वा॥ तं
 अग्निर्हविरुक्त। सोमो हविरुक्त। विश्वे देवा हविरुक्तं ताः कृता। वनस्पतिः कृता। देवा अज्यपाइ
 त्यादिवाजिनो देवा हविर्जीषयिष्यंत इत्यादिसमानं। ततो वाजिनयागः पूर्ववत्॥ पत्नी संघाजादि
 हृदयमूलोपस्थानांतं समानं। इति सपशुवैश्वदेवं पर्व॥ ॥५॥ ततः सपशुवरुणप्रधासाः॥ त
 त्रवारुणमारुतौ वरुणप्रधासेधितिस्तत्रात्रशंखायनानां पशुद्वयं भवति। कात्यायनानां तु वारुण
 एव न मारुतः तत्र त्वशाखानुसारेण होत्रं। अत्र वारुणो विशेषः सपशुवरुणप्रधासापणापशुमिश्र
 नगवहकिणेनाहंयस्य इति॥ सपशुवरुणप्रधासार्थमित्याद्याहवनीयदक्षिणाग्नौ हरेण विशेष
 यः अग्न्याधानं॥ अग्निप्रणयनादिसमानं पूजां जनंतु तत्रे विहारे भवति। उत्रे सपशुद्वयं नीतिम

तं

व

एम
७२

रंत

हाकौषीतविश्रुतेऽर्कयूपघादिसप्तशसामिधेन्यः। अग्नीमहांतौस्थो ब्राह्मणा वित्पाद्य हः समा
 नः। आवाहने। अग्निमग्नी आवहंतं। सोमः। वरुणभावहंतं। मरुत आवहंतं। वनस्पतिमावहंतं। देवा
 इत्यादिसमानं॥ तत एकादशप्रयाजाः संप्रेषाः। तत्राधिंगौ विशेषः यशुद्वित्वे। देव्याः शपूतिभ्यो मे
 धो। प्राभ्यामग्निर्भर्हन्त्वेनौ माः श्वः। उदीचीनां एनयोः शरीरे। एकधैकधेनयोस्त्वचमा ध्यातात्
 पुरापुरा० वमेउत्तरिदत्तादंतरेवोः त्व। द्विधेनयोरिति वा। श्येनमेनयोर्वक्त्रसीः बाहू नृच्छला दोषालि
 कौशपेयां सानच्छिद्राः श्रीणीः कवघो हंस्त्वेकपर्णीष्ठीवतः। षड्विंशतिः षड्विंशतिरेनयोर्वक्त्रय० त्रमेनयो
 रनृत्ति। द्वायं चाशदेनयोर्वक्त्रय इति वा। ऊ० त्व॥ अस्त्राः त्व॥ वनिष्ठ एनयोः मारा विष्टो रुके मः र इति॥ यदा
 त्वधर्षुवर्कित्वारुण एव तदा मेधपतय इत्येव विशेषः। अन्यत्पृकृतिवत्। अथ प्रधानयागः तत्र व
 पायागः अधर्षुणा वरुणा यच्छागस्य वपायै मेदसो ब्रह्मीत्युक्ते॥ मैत्रावरुणः अस्त्राद्यामसुरो विश्व

वेदा अमिमीतवरिमाणं पृथिव्याः। आसीदद्विष्वाश्ववनानिसम्राड्विष्वेत्तानिवरुणस्यवतानोऽमृइति
वरुणस्यपुरोनुवाक्यामाह। ततोवरुणायच्छागस्यवपांमेदःप्रेष्येत्सुक्ते॥ होतायकद्वरुणश्छागस्यवपा
यामेदसोज्ज्वलां हविर्हीतयज। ततोहोता॥ भू० ये० ह एवावंदस्वरुणं बृहंतं नमस्याधीशममृतस्य
गोप्यां। सनःशर्मत्रिवरुणं वियंसत्पातं नोद्यावापृथिवीउपस्थाद्ववौषट्। उजः॥ इति याज्या। ततः
शांत्वायनानांमारुतवपायागः॥ मरुद्भ्यश्छागस्यवपांयेमेदसोज्ज्वलीत्सुक्ते॥ गोमदश्चावद
थक्स्ववीरंचंद्रवद्राधोमरुतोददानः। प्रशस्तिनः कृणुतरुद्रियासोमहीयवोवसोदैवस्योऽमृ
इति मरुतां पुरोनुवाक्या॥ मरुद्भ्यःश्छागस्यवपांमेदःप्रेष्येत्सुक्ते होतायकनमरुद्भ्यःश्छागस्यव
पायामेदसोज्ज्वलां हविर्हीतयज॥ ततोहोता॥ भू० ये० हेराद्वेदचरमाग्रहेवप्रजायंते अक
वामहोभिः। पृन्नेः पुत्रा उपमासोरभिष्ठाः स्वयामत्यामरुतः संमिमिद्वर्षट्। उजः॥ इति याज्या।

ततः पञ्चपुरोलाशयागः। वरुणाय पुरोलाशस्यानुब्रूहीत्युक्ते। तत्वायामि ब्रह्मणा वंदमानस्तदाश
 स्तेयजमानो हविर्भिः। अहेलमानो वरुणो हबो ध्युरुशंसमान आयुः प्रमोषोऽमृदिति वरुणाय शोः
 पुरोलाशस्य पुरोनु। वरुणाय पुरोलाशं प्रेष्येत्युक्ते॥ होता यक्रुद्ररुणः पुरोलाशस्य ज्वयतां हवि
 र्हीत र्यज। होता॥ भूये ह इमां धिपं शिक्नुमाणस्य देवकृतं दहं वरुणसंशिराधि। यथातिविश्वाड
 रितातरे मस्तु तर्माणामधिना वंरुहे मावौषट्॥ उजः॥ इतियाज्या॥ मरुद्भ्यः पुरोलाशस्यानुब्रूहीत्यु
 क्ते॥ ह्येनरो मरुतो मूलतानत्कवीमघासो अमृताः कृतज्ञाः। सत्यक्रतः कवयो पुबानो वृहद्विर
 यो वृहदुरुमाणोऽमृ॥ इति मरुतां पुरोलाशस्य पुरोनुवाक्या मरुद्भ्यः पुरोलाशं प्रेष्येत्युक्ते। होता
 यक्रुद्रमरुतः पुरोलाशस्य ज्वयतां हविर्हीत र्यज॥ होता॥ भूये हे यावः शर्म शशमानाय संति वि
 धातुनिदा सुषेयच्छताधि। अस्मभ्यं तानि मरुतो विमंतरयिन्नो धन्नवृषाणः स्ववीरं वौषट्॥ उजः॥

इति याज्या ॥ यश्च पुरोलाशमनुवाकमस्य देवता यथा पर्वत्सु कृत्वात् ॥ अग्नेः सोमस्य सवितुः सरस्वत्याः
 पूष्ण इन्द्राग्नेर्वरुणस्य मरुतां कस्य च यागः ॥ याज्यानुवाक्याः ऐष्टिकवरुणप्रधासवत्तद्वापठनीयाः ॥
 यजप्रेषत्वात्संप्रदानस्य ॥ ततः पाशुकः स्विष्टकृद्देवाहिकवत्प्रेष्यप्रेषः शांखायनानां ॥ तत इलोपह्ना
 नादि ॥ दक्षिणाभिर्मर्शने विशेषः ॥ यस्मिन्मिथुनगवमसीति ॥ अस्य स यश्च वरुणप्रधी स पर्वणः समृ
 ध्यर्थं यश्च मिथुनौ गावौ च दक्षिणां ब्रह्मण इत्यादिसंकल्पे विशेषः ॥ अथ यश्च प्रचारः ॥ तत्र शांखा
 यनानां यश्च द्वयात् मनोताया आवृत्तिः ॥ ततो वरुणाय ह्यगस्य हविषो नु ब्रूहीत्सुक्ते ॥ अबते हे लो
 वरुण नमो भिरवयज्ञे भिरीमहे हविर्भिः ॥ रुयन्नस्मभ्यमस्तुरप्रचेता राजन्नेनां सिशि अथः कृतानोऽ
 म् ॥ इति वरुणस्य पशोः पुरोनुवाक्या ॥ वरुणाय ह्यगस्य हविः प्रेष्येत्सुक्ते ॥ होता यद्गृह्वरुणश्चाग
 स्य हविष आददर्थं ० गृभः ॥ यस्तु नूनं ० नां ॥ पार्थिवः करदेवं वरुणो ज्वयतां हविर्हीत र्यज ॥ होता ॥

पृ० २

भू० ये० हउडुन्नमंवरुणपाशमश्मदबाधमंविमध्यमंअर्था अथावयमारित्यत्रतेतवानाग
 सोअदितयेस्यामावौषड् । उजः । इतियाज्या ॥ ततोमरुद्व्यष्टागस्यहविषोनुवृहीत्युक्ते । सुची
 वोहव्यामरुतः सुचीनां सुचिंहिनोम्यध्वरं सुचिभ्यः । अतेन सत्यमृतसायआयंछुचिजन्मानः
 सुचयः पावकोऽम् । इतिमरुतां पशोः उरोनुवाक्पा । मरुद्व्यष्टागस्यहविः षेष्मेत्युक्ते । होताय
 कृन्मरुतश्चागस्यहविषआदन्नद्य० गृभः ॥ द्यसंतूनं नो । पार्श्वः करन्नेवंमरुतोऽनुषंतां हवि
 र्हीतयेज ॥ होता ॥ भू० ये० हे प्रयस्मान्नयतवस्यो अच्छानिरंहतिभ्यो मरुतो गृणानाः । जुषध्वं नो
 हव्यदार्तियजत्रावयंस्यामपतयोरपीणां वौषड् ॥ उजः । इतियाज्या ॥ आवसा होमा दर्धर्धैर्विरा
 मः पूर्वत्सर्वत्र ॥ ततोवनस्पतियागः संप्रैषः पूर्ववत् ॥ षेष्मविशेषः ॥ होताय कृद्नस्पतिः त ॥

व

८५

४५

यत्रवरुणस्यच्छागस्यहविषः प्रियाधामानियत्रमरुतांछागस्यहविषः प्रियाधामानियत्रवनस्य
 तैजि। तत्रैतौ प्रस्तुत्येवोपस्तुत्येवोपावस्रकुरुभायांसाविवकृत्वीकरदेवंदेवोवनस्यतिर्जुषतां ह
 विर्होतर्यजेति ॥ ततः स्विष्टकृद्यागएकारिकवत् ॥ तत्रधैषेविशेषः ॥ होतायकृदग्निंस्वि
 ष्टकृतमयालग्निर्वरुणस्यच्छागस्यहविषः प्रियाधामान्यया एमरुतांछागस्यहविषः प्रिया
 धामान्ययाज्वनस्यतेरित्यादिसमानं ॥ ततएकादशानुयाजाः सधैषाः ॥ ततः सूक्ताधैष्ये
 सुक्तेमै ॥ अग्निमद्यहोतारमवृणीतायंयजमानः पचन्यक्तीः पचनूपुरोलाशौवध्नव्रु
 णायमरुद्भ्यः शुभागौ ॥ सूयस्था अद्यदेवोवनस्यतिरभवद्वरुणायमरुद्भ्यः शुभागाभ्यां ॥ ८५
 अहंस्त्रोमेदस्त्रः प्रतिपचताग्रभीषुरवीहधंतपुरोलाशाभ्यां ॥ त्वामद्यन्नययइत्यादिसमानं ॥

कात्यायनाशुरोधेन तु ॥ अग्निमद्यः पुरोलाशं वध्नन् वरुणा यच्छागं । सूपस्त्राः । रभवद्वरुणा यच्छा
 गेन । अद्य त्रं मे दत्तः प्रतियचताग्रभीदवीश्वतां पुरोलाशेनेत्यादिसमानं । ततो दंड प्रक्षेपः ॥ ततो
 होता इदं द्यावापृथिवीत्यादि । तयोराविदि ॥ अग्निः । सोमः । वरुणो हविरकृत ॥ महतो हविरुत्तुषं
 ताः कृता । वनस्पतिः कृता । देवा आ ज्यपा इत्यादि वाजिनयागांतं वैश्वदेवेन पर्वणा समानं । ततं पत्नी
 संयाजादि हृदयशूलोपस्थानांतं पूर्ववत् ॥ इति सपशुवरुणप्रथा सपर्वसमाप्तं ॥ अथ साक
 मेधाख्यं पर्वलिख्यते । तत्र सपशुसाकमेधपर्वणाय शूर्ध्वमदक्षिणे नाहं यक्ष इति वरणे । सपशु
 साकमेधाख्यपर्वार्यमित्युद्धरणे । ततः पूर्वैर्धः पूर्वी ह्ये अग्नये नीकवते इष्टिर्मध्यं दिने सांतपनी
 येष्टिः सायं गृहमेधीयेष्टिः प्रातः कैलिनीष्टिश्च ऐष्टिकवत् ॥ यथास्थाना इष्टयः पित्र्येति श्रुतेः ।

महाहविषिमाहेंद्रः पशुः॥ अग्निप्रणयनादिसर्वपाशुकवैश्वदेवपर्ववत्॥ आवाहने॥ अग्निं सोमं॥
महेंद्रं॥ वनस्पतिं॥ देवा इत्यादि॥ अग्निगौमेधपतये मेधमिति॥ अन्यत्प्रयाजादिपूर्ववत्॥ प्र
धाने॥ महेंद्राय ह्यग्न्यवपाये मेदसो जु ब्रूहीत्युक्ते॥ सत्राहणं दधर्षितुमिति महामयारं वृषभं
सुवर्जं हंतापो वृचंसनितोतवाजं दातामस्यानिमद्यवा सुराधोऽम्॥ इति माहेंद्रस्य वपापाः पुरोनु
वाक्या॥ महेंद्राय ह्यग्न्यवपाये मेदः प्रेष्येत्युक्ते॥ होताय कृत्स्नमहेंद्रस्य ह्यग्न्यवपायामेदसो जुष
तां हविर्होतयेज॥ ततो होता॥ भूये हेमहां उग्रो वा वृधे वीर्यो यसमाचके वृषभः काव्येन॥ इंशोभं
गोवाजदा अस्पगावः प्रजायंते दक्षिणा अस्पृधी वौषट्॥ उज॥ इति याज्या॥ अथ पशुपुरो राम
लाशप्रचारः॥ महेंद्राय पुरोलाशप्रचारः॥ महेंद्राय पुरोलाशस्यानु ब्रूहीत्युक्ते॥ त्वं महेंद्र इदं ण्ड

मंहका अनुकृत्रं मंहनामन्यतद्योः ॥ त्वं वृत्रं शवसा जघन्यांस्तु जंमिंधंरहिना जयसानो ३म् ॥ इति
 माहेंद्रस्य पञ्चपुरोडाशस्य पु० ॥ महेंद्राय पुरोडाशं प्रेष्येत्पुनरेव ॥ होता यत्नमहेंद्रः पुरोडाश
 स्य जुषतीह विहीतयज ॥ भू० ये० हेयुधस्य ते वृषभस्य त्वराज उग्रस्य हूतस्त्विरस्य घृष्टेः ॥ अजृथ
 तो वज्रिणो वीर्याणीं इक्षतस्य महतो महानी ४वो ४षट् ॥ उजः ॥ इति याज्या ॥ ततश्चातुर्मास्यदेव
 ता यथायव ॥ आग्नेयः सौम्यसावित्रीसारस्वतयोऽसौ वैशाखी माहेंद्रो वैश्वकर्मणश्चेति ॥ याज्या पुरो
 नुवाक्या ऐष्टिकवत् ॥ ततः पाञ्चकस्त्रिष्टकद्वारुणप्रधासवत् ॥ ततश्च लोपहानादि ॥ दक्षिणाभि
 मशीने विशेषः पञ्चममसीति ॥ अस्य सप्तसप्तसाकमेधाख्ययवणः समृद्धयर्थं पञ्चत्रयमं च द
 क्षिणां ब्रह्मण इत्यादिसंकल्पे विशेषः ॥ अथ पञ्चप्रचारः ॥ तत्र मनोतास्तुक्तं वैश्वदेवयववत् ॥ ततो म

हैंद्राय छागस्य हविषो ब्रूही त्वक्ने ॥ महो महानियनयं त्वस्येंद्रस्य कर्मस्वकृता प्ररूणि ॥ वृजने
 न वृजिनां तं पिपेषमायाभिर्दस्त्रं रभिभूत्पीजो इम ॥ इति माहेंद्रस्य यशोः पुरो नुवाक्या ॥ महेंद्राय
 छागस्य हविः प्रेष्ये त्वक्ने ॥ होता यक्षन्महेंद्रं छागस्य हविष आददद्य ० गृभः ॥ यस्तु नूनं ० नां ॥ प
 नानां करदेवं महेंद्रो जुषतां हविर्होतयज ॥ ततो होता ॥ भूये-हेम हउ ग्राय तव सेस्व वृक्किं घेरयस्त्रि
 वृतमाय पञ्चः ॥ गिर्वीह से गिर इन्द्राय पूर्वोर्ध्वे हित न्वे कुविदं गवेदा ४ द्वौ ४ षट् ॥ उजः ॥ अत्रार्द्धैर्वि
 रमेदावसा होमात् ॥ इति याज्या ॥ ततो वनस्पतियागः पूर्ववत् ॥ यत्र महेंद्रस्य छागस्य हविषः प्रि
 या धामानीति प्रेषे विशेषः ॥ ततः स्विष्टकृद्याग एकाहिकवत् ॥ तत्र प्रेषे विशेषः ॥ होता यक्षदग्निं
 स्विष्टकृतमया लग्निर्महेंद्रस्य छागस्येत्यादिसमानं ॥ तत एकादशानुयाजाः सप्रैषाः ॥ ततः सूक्ताधे

 राम
८७

ता

षितुक्तेमैत्रावरुणः॥ अग्निमधोतारमवृणीतायं० वध्नन्महेंद्रायच्छागं॥ सूर्यस्त्र्य० रभवन्महें
द्रायच्छागेन॥ अथ त्वं मे० ताग्रभीदवीवृधतां पुरोलाशेन॥ त्वामद्येत्यादिसमानं दंडप्रक्षेपांतं॥ ततो
हो० इदं द्यावापृथिवीत्यादिसोमो हविरित्यंतं पठित्वा॥ महेंद्रो हविरजुषता० कृत॥ वनस्पतिर्हविर०
कृत० देवा आज्यपाइत्यादियथेत्॥ नवाजिनं नावभृथः॥ अन्यत्र यत्नी संयाजादि हृदयशूलोपस्था
नांतं समानं वरुणप्रधासैः॥ इतिसयसुशाकमेधात्वं यवसमाप्तं॥ अथ सयसुशुनासीर्येपर्वनिरू
प्यते॥ तत्र सयसुशुनासीर्येणपर्वणाहं यक्ष इति वरणे॥ सयसुशुनासीर्येपर्वीर्यमितुधुरणे॥ अ
ग्निप्रणयनादिसयसुवेष्टदेवपर्ववत्॥ अत्र सुनासीराभ्यां पशुः॥ आवाहने॥ अग्निं सोमं॥ सुनासी
रावावह॥ वनस्पतिमावहेत्यादि॥ एकादशप्रयाजाः सपैषाः॥ अग्निगोमेधयतिभ्यां मेधमिति विशे

षः॥ सङ्गतावाज्यभागो॥ अथ प्रधानयागः॥ शुनासीराभ्यां छागस्पवयायै मेदसो जुब्रूहीत्युक्ते॥
 इन्द्रश्च न शुनासीराविमं यज्ञमिमिकृतां॥ गर्भो धनं त्वस्त्रयोऽम्॥ इति शुनासीरपशुवपायाः पुरो
 नुवाक्या॥ शुनासीराभ्यां छागस्पवपां मेदः प्रेष्येत्युक्ते॥ होता यज्ञं शुनासीरौ छागस्पवपायामेद
 सो जुषेतां हविर्होतय्यज॥ ततो होता॥ भू-ये-हेययोरिदं विश्वं भुवनमाविवेश ययोद्दानंदो निहि
 तो महश्च॥ शुनासीरावृत्तमिः संविदानां इन्द्रवंता हविरिदं जुषेथां वो ४ षट्॥ उजः॥ इति याज्या॥
 अथ पुरोडाशप्रचारः॥ शुनासीराभ्यां पुरोडाशस्या जुब्रूहीत्युक्ते॥ इन्द्राय शुनासीराय त्वचा जुहु
 तना हविः॥ जुषतां प्रति मेधिरोऽम्॥ इति पशुपुरोडाशस्य पुरोडाशस्या शुनासीराभ्यां पुरोडाशस्या जु
 ब्रूहीत्युक्ते॥ होता यज्ञं शुनासीरौ पुरोडाशस्य जुषेतां हविर्होतय्यज॥ ततो होता॥ भू-ये-हेय हव्या

निघृतवंत्पत्न्यै हर्षश्चायमरतासजोषाः॥ इन्द्राशुभिर्ब्रह्मणा संविदानः सुनासीरीहविरिदंजुष
त्वा४वौ४षट्। उजः॥ इति याज्या॥ पशुपुरोडाशमनुष्यौ स्मृतानि वैश्वदेविकानि सुनासीरौ वायुः
सूर्यश्च॥ याज्यानुवाक्याः ऐष्टिकवत्॥ ततः पाशुकस्त्रिंशत्॥ महाकौषीतकिं अतेः॥ तत इलोपद्वा
नादि॥ दक्षिणाभिर्मर्शने विशेषः। पशुश्चेताश्च मसीति॥ पशुद्वादशायोगसीरमसीति वा॥ अस्य स
पशुसुनासीरीपपर्वणः समृद्धर्थे पशुंश्चेताश्च दक्षिणां॥ पशुंद्वादशायोगसीरं च दक्षिणामि
ति वा॥ ब्रह्मणा इत्यादिसमानं॥ अथ पशुप्रचारः॥ तत्र मनोतास्तर्कपूर्ववत्॥ सुनासीराभ्यां ह्यग
स्य हविषोऽनुब्रूहीत्युक्ते॥ सुनैर्द्वे मम घवान्मिन्द्रमस्मिन् भरेन्न तमं वाजसातो॥ अण्वं तमुग्रमूत
ये समत्सु घ्नंतं वृत्राणि संजितं धनानोऽश्म॥ इति सुनासीरपशोः पुरोनु०। सुनासीराभ्यां ह्यगस्य हविः

८६

४९

प्रेष्येत्सुक्ती होता यद्गच्छुनासीरो ह्यगस्य हविष आत्मा मद्यं गृभः ॥ यत्तां नूनं करत एवं सुनासीरो जुषे
 तां हविर्हीतयज ॥ ततो होता ॥ भूये हे श्रायंतो गव्यंतो वाजयंतो हवामहे त्वो यगंत वाउ ॥ आभूषंत स्ते सु
 मतौ नवायी वयमिंद्रत्वा सुनंदु वेमा ४ वौ ४ षट् ॥ उजः ॥ अत्रार्द्धैर्विरमेदावसा होमात् ॥ इति याज्या ॥
 ततो वनस्पतियागः पूर्ववत् ॥ यत्र सुनासीरयो ह्यगस्य हविषः प्रिया धामानीति प्रेषे विशेषः ॥ ततः
 स्विष्टकृत्याग एकाहिकवत् ॥ होता यद्गच्छुनासीरयो ह्यगस्य हविषः प्रिया धामानीति प्रेषे विशेषो न्यत्समानं ॥ तत इलोपक्षानाद्येकादश संप्रैषानुयजांतं पूर्ववत् ॥ त
 तः ॥ सूक्ता प्रेष्येत्सुक्ते मैत्रावरुणः ॥ अग्निमद्य होतारम वृणीतायं ॥ वध्रश्च सुनासीराभ्यां ह्यगं ॥ स्त
 यस्त्वा ० रभवश्च सुनासीराभ्यां ह्यगेन ॥ अथ त्रांतं मेदस्त्रः प्रतिपचताग्रभीष्टा मवीष्टेतां पुरोलाशेन ॥

राम
८७

त्वामद्यज्ञाय इत्यादि पूर्ववदं उप हो पांतं ॥ ततो होता इदं धावापृथिवीत्यादिसोमो हविरित्यंते शुनासीरो हवि
 रजुषेतामवी ह धेतां महोज्या योक्तातां ॥ वनस्पतिर्हविरजुषतावी ह धतमहोज्या योक्ताता देवा आज्यपा इत्या
 दि पठेत् ॥ नवाजिनं नावभृथः ॥ समानमन्यद्वैश्वदेवेनेत्यतिदेशात् ॥ पत्नी संयाजादि हृदयसूत्रोपस्थानां
 तं पूर्ववत् ॥ इतिसयसु शुनासीरीयं पर्वसमाप्तं मंथनय हो ॥ अमंथनय हो त्वयं च प्रयाजा इत्याद्यैष्टिक
 वत् पौर्णमासमेव तं चं भवति ॥ यश्च पुनमध्यते पौर्णमासमेव तं चं भवतीति श्रुतेः ॥ अथ वा याया देवता
 चातुर्मास्येषु तस्यैतस्यैषः कर्त्तव्यः ॥ यथा देवतं वा पशव इति श्रुतेः ॥ एतस्मिंश्च पक्षे पशुसंख्यया पूषाः
 कर्त्तव्याः ॥ तद्वाख्यातमेकादशिन्या इति श्रुतेः ॥ उक्तपक्षे एव वक्ष्यमाणो विशेषः ॥ महाहविषि आनीक
 वता दयः पंचपशवः प्रथमतः कर्त्तव्यासा त आग्नेयाद्यष्टाविति ॥ तथा च महाकौषीतकिः श्रुतिः ॥ आना

९० कवतः सांतपनो गृहमेधी यः कैलि नो मैत्रश्च महाहविषीति॥ अथ वा॥ पर्वणि पर्वणि समाप्ते वा ऐं श
 नः पशुः कर्त्तव्यः॥ पर्वणि पर्वणि वा संस्थित ऐं श ग इति श्रुतेः॥ एतस्मिंश्च पक्षे अन्यत्सर्वं मैष्टिकैश्च
 १६ तृतीये स्तुल्यं॥ समानमन्यदिति श्रुतेः॥ तेन पशुपुरोलाशमनुवातुमीत्यदेवता इति न भवति॥ का
 त्याय नानां तु पशुद्वयमन्यदप्यस्ति॥ सर्वेषु पर्वेषु पर्वारंभात् प्रागेव वैश्वदेवादिः स्वस्वः पशुः पृथ
 क्तं चः कर्त्तव्यः॥ पशुसमाप्तेनंतरं पर्व॥ अस्मिंश्च पक्षे साकमेधेऽश्च महाहविषः प्राकृष्य पशुरिति॥ ॥
 अथ वा॥ पर्वणि पर्वणि समाप्ते पृथक् कर्त्तव्यं वैश्वदेवादिः स्वस्वः पशुर्भवति॥ अस्मिन् पक्षे महा
 हविषो नंतरं पित्र्येष्टेः प्राकृष्य पशुर्भवति॥ उभयपक्षेऽपि पर्वदक्षिणे वेति॥ तथा च कात्यायन ९०
 सूत्रं॥ पुरस्ताद्वा पर्वणः पर्वणो ते वेति॥ इति यासु कानि चातुर्मीत्यानि समाप्तानि॥ ॥ ॥ वा

११
एवेदमुनिचंद्रवत्सरे शुक्रशुक्ल गुरुपंचमीदिने। यासमाप्तिमगमत्सु बोधिनी सातनोति
हृदये च मंगलं ॥ १॥ ॥ ४॥ वैकुण्ठरचिता कृत्तिः सुबोधिन्याः सुखप्रदा ॥ भूयात्पारा
शरीरदृष्टा काश्यां भाष्यं च धीमतां ॥ २॥ ॥ संवत् १७४५ आबले कृष्णपक्षे षष्ठीरावेलि
खितमिदं पुस्तकं काश्यां मुकुंददेवब्राह्मणेन ॥ श्रीरक्त ॥ शंभवाय नमः ॥ शिवं मंगलं ॥

शुक्रदेवस्योशे

۷۹

